

၃-၁၀-၁၉၉၀ တွင် ဟောကြားသည့်

# အာရိယမ္မာဆုံတာ

ဓမ္မဝိဟာရိဆရာတော်

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ

[www.ariyathitsa.eu.pn](http://www.ariyathitsa.eu.pn)

### အဘိဓမ္မာဆိုတာ

(ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ၃-၁၀-၁၉၉၀ - ခုနှစ်တွင် ဟောကြားသည်)

#### အဘိဓမ္မာ အခါတော်နေ့

ဒီကနေ့ကတော့ (၁၃၅၇)ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ရဲ့ ဟောကြားရမယ့် တရားကတော့ အဲဒါကတော့ ဘာလဲလို့ဆိုရင် အဘိဓမ္မာတရားပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဘိဓမ္မာတရားကတော့ ကျုပ်တို့ လည်းဟောပြီးဖြစ်တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပြောဆိုနေတဲ့ အချက်အလက် တွေကလဲ ပြည့်စုံနေပါပြီ။ နောက်တစ်ခါ အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်ပြီး ပြောစရာ လေးတွေပေါ်တာက အဘိဓမ္မာဆိုတာ ဘုရားနဲ့ဘယ်လို ပတ်သက် တယ်ဆိုတာ ပြောရမှာပါ။ ဘာကြောင့်များ ဒီသီတင်းကျွတ် လပြည့် နေ့ဟာ အဘိဓမ္မာ အခါတော်နေ့လို့ ဖြစ်နေရသလဲဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး လို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပါ။

ဒါပေမယ့်လို့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ အခိုင်အမာကြီး ကို ဒီနေ့ဟာ အဘိဓမ္မာနေ့လို့ ဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်သလဲလို့ ဆိုတော့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ မြတ်စွာဘုရားဝါဆိုတုန်းက တန် ခိုးတွေ အမျိုးမျိုးပြပြီးနောက် နတ်ပြည်တက်သွားတယ်။ အဲဒီလို နတ်ပြည်တက်သွားပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်တဲ့အခါမှာ အဘိဓမ္မာ တရားတွေဟောတယ်လို့ ဆိုပြီးရှိတယ်။ အဲဒီအဘိဓမ္မာတရားတွေကို နေ့မနား ညမနား ဟောတာပေါ့။ အဲဒါကလည်းပဲ နဲနဲရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှိတယ်။ ဘယ်လို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးရှိလဲ ဆိုတော့နတ်ပြည်လို့ ဆိုတာက လည်းပဲ ဒီကကာလနဲ့က ကွာလွန်းနေတာဆို တော့ ဒီကတစ်ဝါတွင်း လောက်ကလည်းပဲ နတ်ပြည်က တစ်နာရီ မရှိ၊ တစ်နာရီလောက် ဖြစ်မှာ ပေါ့။

အဲသလိုဆိုတော့ ဒီတစ်ဝါတွင်းကာလလောက်က နတ်ပြည်ရဲ့ တစ်နာရီကို တစ်ဝက်မရှိတဲ့ ကာလလေးလို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒါကို ဘယ်လိုလေးလည်းလို့ဆိုတော့ ဘုရားကတော့ . . အဲဒီနတ် ပြည်မှာ အဲဒီလို တရားဟောပြီးပြီးချင်းပဲ သူက လူ့ပြည်ပြန်ပြီး ဆွမ်းခံစားတယ်။ ဆွမ်းဒီလိုခံစား တာကတော့ လူ့ပြည်ရောက်တဲ့အခိုက် လူ့ပြည်မှာက (၂၄)နာရီ တစ်ရက်ကိုး။ အဲဒီ(၂၄)နာရီထဲက မနက်(၆)နာရီ (၇)နာရီ လောက်ရှိတဲ့ အဲဒီအချိန်ကလေးကို ဆွမ်းလာခံစားတယ်။ သူက . . . အဲဒီလိုမျိုးလို ဆွမ်းလာခံစားတဲ့ ခဏတစ်ဖြုတ်ကလေး နေတုန်း ကလေးမှာ သူ့ရဲ့တ ပည့်ဖြစ်တဲ့ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို တရားဟောတယ် လို့ ဒါ. . . မှတ်တမ်းမှတ်ရာရှိတယ်။

အဲဒီလို လူ့ပြည်လာပြီး ဆွမ်းခံစားနေတဲ့ကာလမှာ အဲဒီ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာကတော့ သူ့ရဲ့ နိမ္မိတရုပ်ပွားဖန်ဆင်းပြီး တရား ဟောစေတယ်လို့ ရှိတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ သူကဒီမှာ ဆွမ်းခံလာ ပေမယ့် သူ့ရဲ့ကိုယ်ပွားကလေး တစ်ခုဟာ အဲဒီ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရဲ့ ပဏ္ဍုကမ္မလာလို့ ဆိုတဲ့ ကျောက်ဖျာပေါ်မှာထိုင်ပြီးတော့ အဆက် မပြတ်နဲ့ တရားတွေဟောနေတယ်လို့ အဲဒီလိုသိရတယ်။ ဆိုလိုတာက တော့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားဟာ တစ်ဝါတွင်းလုံး အဘိဓမ္မတရား ဟော နေတယ်ဆိုတော့ . . ဒီလိုဆို ဆွမ်းဘယ်လိုစားသလဲလို့ မေးစရာရှိ တယ်။ တစ်ဝါတွင်းလုံးဆိုတော့ ဆွမ်းဘယ်လိုစားသလဲဆိုတော့ နေ့ မနား၊ ညမနားလားဆိုတော့ တာဝတိံသာမှာက နေ့. . ။ တာဝတိံသာ တစ်ရက်က အရှည်ကြီးကိုး။ တာဝတိံသာရက်က အရှည်ကြီးဆိုတော့ အဲဒီမှာ နေ့ရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလို့ပြောရမှာပေါ့။

ဒါဖြင့် အဲဒီမှာ ဘုရားက မထတမ်းပဲ တရားတွေ ဟောနေ တယ်လို့. . . ဒီလိုဆို ဘုရားဆွမ်းမစားတော့ဘူးလားဆိုတော့ ခုနပြော သလို ကိုယ်ပွားတစ်ခုကို အဲဒီမှာ တရားဟောဖို့ရန်. . ဟောနေလျက်

အဲဒီမှာ ထားထားခဲ့တယ်ဆိုတော့. . အဲဒီဘုရားကလည်း ဟောနေတယ်ပေါ့။ အဲ. . . တကယ့် ဘုရားအစစ်က ဒီလာပြီးတော့ ဆွမ်းခံစား၊ ဆွမ်းခံစားပြီးတော့ တခါထဲ. . ဒီ အိန္ဒိယတိုက်ထဲက သာသနာ ထွန်းကားနေတဲ့ (ဘီဟာတို့ ဥဒရာပရာဒေရ်) နေရာတွေပေါ့။ အဲဒီထဲက တစ်နေရာရာနေ မှာပေါ့။ အဲ. . . အဲဒီနေရာမှာ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို တွေ့၊ တွေ့ပြီးတော့ ဒီကနေ့ ငါ. . . ဘာဟောခဲ့တာ ဆိုပြီး ရှင်သာရိပုတ္တရာကို အကျဉ်းချုပ်ပြောတယ်တဲ့။ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အဲဒါကို မှတ်ထားပြီးတော့သကာလ သူတပည့်ကို ဒီအဘိဓမ္မာတရားတွေ သင်ကြားတယ်တဲ့. . . ။ အဲဒီလိုမျိုးတော့ အဘိဓမ္မာသမိုင်းကြီးဟာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ ခိုင်ခိုင်မာမာရှိတယ်လို့ သိရတယ်။

အဲဒီလို ခိုင်ခိုင်မာမာကြီးရှိထားတော့ ဒီကနေ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကတော့ ဒါ အဘိ ဓမ္မာအခါတော်နေ့ ဖြစ်တော့တာပေါ့။ အဲ. . . အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ဖြစ်တော့တာလည်း မခေါ်သေးပါဘူး။ ဝါကျွတ်လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီလိုပဲ ဘုရားက အဘိဓမ္မာကို နတ်ပြည်မှာဟောပြီးတာက နေပြီးတော့ ဝါကျွတ်လာတဲ့အခါကျတော့ သူက အဘိဓမ္မာတရားကလည်း ပြီးပြီဆိုတော့ အဲဒီက နေပြီးတော့ တရားပွဲသိမ်းပြီးတော့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ညမှာ ဟိုး. . . တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကနေပြီးတော့ ဆင်းလာပြီးတော့ လူ့ပြည် ပြန်လာတယ်။

ဘာနဲ့ဆင်းလာသလဲဆိုတော့ စောင်းတန်းကြီးဖောက်ပြီးတော့ ဆင်းလာတယ်။ စောင်းတန်းကြီးကတော့ ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲဆိုတော့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကလည်းပဲ မြင့်မိုရ်တောင်ပေါ်မှာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကလည်းပဲ အိန္ဒိယပြည်ဆိုတော့ အိန္ဒိယပြည်ရဲ့ မြောက်ဘက်ထဲမှာ တောင်ကြီး အကြီးကြီးရှိတာပေါ့။ အဲဒီ တောင်အမြင့်ကြီးရဲ့ အိန္ဒိယပြည်ထဲက ဟိုဒင်းပေါ့လေ. . . . သိရိဂဿနဂိုရ်ပြည်ဆိုတဲ့ သိရိဂဿမြို့ပေါ့ဗျာ. . . ။ နဂိုရ်ဆိုတာက နဂရကိုပြောတာပါ။ နဂရဆိုတာက မြို့ကို

ပြောတာပေါ့။ သိရ်ဂဿမြို့ကို စောင်းတန်းချီပြီး မြေစိုက်တယ်။ မြေစိုက်တာက ဒီဘက်ကမြို့ကို စောင်းတန်းချီပြီး မြေချတဲ့နေရာပေါ့။ အဲဒီစောင်းတန်းကြီးရဲ့ တစ်ဖက်ကတော့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကပေါ့လေ။

အဲဒီ တောင်ကြီးနဲ့ အဲဒီ သိရ်ဂဿလို့ဆိုတဲ့ မြို့နဲ့ စောင်းတန်းကြီး သုံးသွယ်လုပ်ထားတယ်။ ရွှေစောင်းတန်း၊ ငွေစောင်းတန်း၊ ပတ္တမြားစောင်းတန်းဆိုပြီးတော့ပေါ့။ အဲဒီ စောင်းတန်းကြီးသုံးသွယ်ကနေပြီး ဘုရားကနေပြီးတော့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကနေ နတ်တွေကို ခြံရံပြီး သကာလ ဆင်းလာခဲ့တယ်။ ခမ်းခမ်းနားနားကြီးပေါ့။ ဒီလို ခမ်းခမ်းနားနားကလည်း ခုခေတ်မှာ အတော်ဝှက်သွားပြီ။ ဝှက်သွားပြီဆိုတာ အိန္ဒိယပြည်ရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ သိရ်ဂဿနဂိုလို့ဆိုတဲ့ သိရ်ဂဿမြို့ရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ အဲဒီလောက် မြင့်မြင့်တောင်ကြီးဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ တာဝတိံသာဆိုတဲ့ နတ်ပြည်ကြီး နေရလောက်တဲ့ . . . သူက မြင့်မိုရ်တောင်ရဲ့အပေါ်မှာ နေတာဆိုတော့ မြင်းမိုရ် တောင်ကြီးကလည်းပဲ အမြင့်ကြီးဟာကိုး . . . အဲဒီလောက်အမြင့်ဖြစ်တဲ့ တောင်ကနေ ဆင်းသက်လာတဲ့ သိရ်ဂဿမြို့ဆိုတာအိန္ဒိယမှာ မရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို အိန္ဒိယပြည်ကနေ မြောက်ဘက်ကို လေယာဉ်ပျံတွေပျံသွားလို့ရှိရင် ဟိမဝန္တာတောင်ပေါ်ထိ ရောက်သွားကြတာပဲ။ ဟိမဝန္တာတောင်တန်း ဆိုတာကလည်း တကယ်ဒီလိုမမြင့်ဘူးလို့ ပြောရမယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးလို့ပြောရတဲ့ ဧဝရက်တောင်ပေါ့။ အဲဒီ ဧဝရက်တောင်တောင်မှ မိုင်ကလေး လေးငါးမိုင်လောက်ရှိတယ်လို့ပြောရမယ်။ မြင့်မိုရ်တောင်ဆိုတာက တကယ့်ကိုမှ ယူဇနာ ပေါင်းအများကြီး မြင့်တယ်။ အဲဒီ ယူဇနာပေါင်းအများကြီးမြင့်တဲ့ တောင်ပေါ်မှာမှ တာဝတိံသာနတ်ပြည်က ရှိတာဆိုတော့ အဲဒီလောက် အများကြီးမြင့်တဲ့တောင် ဆိုတာမရှိဘူးလို့ဒီလိုပြောရမယ်။

ဒါ. . အိန္ဒြိယပြည်ကနေပြီးတော့ မြောက်ဘက်ကို လေယာဉ် ပျံတွေ ပျံမနေတာမဟုတ်ဘူး။ ပျံနေတာပဲ။ ပျံနေတော့ ဘာတွေ့ရတုန်း ဆိုတော့ ဒီဟိမဝန္တာတောင်ရဲ့ မြောက်ဘက်ကို ကြည့်လို့ရှိရင် တရုတ် ပြည်ထဲက လယ်အုပ်စုကလေးတွေ တွေ့ရမယ်ပေါ့။ သေသေချာချာ တွေ့ရမှာကတော့ ဆိုဗီယက်နိုင်ငံထဲက အာရှဘက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတွေ ကိုတွေ့ရမှာပေါ့။ အဲဒီက မကျေနပ်လို့ မြောက်ဘက် သွားအံ့မယ်ဆိုရင် လည်း ပင်လယ်နက်တို့ ဘာတို့ ရောက်မှာပါပဲ။ အဲဒီကနေ ဆက် သွားရင်လည်းပဲ ယိုးဒယားရဲ့ အနောက်ဖျားရဲ့ ဟိုးမြောက်ဘက်ထဲ ရောက်မှာပေါ့။ အဲ. . အဲဒီ ရောက်သွားလည်းပဲ အဲဒီမှာလည်းပဲ ပင် လယ်တွေ့ရမှာပါပဲ။ အဲဒီပင်လယ်ပြီးသွားရင်တော့ တကယ်လို့ မြောက် သာဆက်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ မြောက်ဝန်ရှိုးစွန်းတွေ့ရမှာပေါ့။ မြောက် ဝန်ရှိုးစွန်းဆိုတာလည်း တောင်ကြီးမဟုတ်ဘူး။ ပင်လယ်ပြင်ကြီး။ ပင် လယ်ပြင်ကြီး ရေခဲနေလို့သာ အဲဒီနေရာကို မြောက်ဝန်ရှိုးစွန်းလို့ ပြောတာ။ အဲဒီမြောက်ဝန်ရှိုးစွန်းကနေဆက်ပြီးတော့ တခါထဲ ရှေ့တည့် တည့်ကို သွားလိုက်မယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ဟိုဘက်ကမ္ဘာခြမ်းကြီးဖြစ်တဲ့ နေရာတစ်နေရာကို ရောက်သွားမှာပေါ့။ ရောက်သွားမယ်ဆိုတာက တော့ သူ့ရဲ့သမသတ်ကျတဲ့ လတ္တီတွဒ်၊ လောင်ဂျီတွဒ် သတ်မှတ်ချက် တွေပဲရှိတော့မှာလို့ ပြောရမှာပေါ့။ ဆိုလိုတာကတော့ တကယ်တောင် ကြီးတော့ ရှိမနေဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါပထဝီ အနေအထားအရ ဟာပဲ. . ဒီမြင့်မိုရ်တောင်ကြီးက နတ်ပြည်နေတဲ့ တောင်ကြီးမို့လို့ မမြင် ရဘူးလို့. . လို့ပြောကြတယ်။ နတ်ရဲ့တန်ခိုးသိဒ္ဓိအနေအထားအရ မမြင်ရလို့. . လို့ ပြောမယ်ဆိုလည်း ဒါလည်းမပြည့်စုံဘူး။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုလို့ရှိရင် နတ်ကတော့ တကယ်ရှိလို့မို့လို့ သူတို့နေတဲ့နတ်ပြည်ကြီးမမြင်ရဘူးဆိုလည်းထားတော့။ ဒီမြင့်မိုရ် တောင်ကြီးကတော့ ကျောက်တောင်ကြီးပဲ၊ မြေတောင်ကြီးပဲ၊ မြေတွေ့၊



ကျောက်တွေနဲ့ရောနေတဲ့ တောင်ကြီးပဲ။ ဒါတွေကတော့ ဥတုဇရုပ်  
တွေပဲလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ ဒါတွေမြင်ရမှာပေါ့။ ဆိုလိုတာကတော့  
အိန္ဒိယပြည်က သိရိဂဿလို့ဆိုတဲ့ မြို့နေရာကနေ အခုအခါမှာ မြောက်  
ဘက်ကို သွားကြည့်တယ်။ အဲဒီလောက်မြင့်မြင့်တောင်ကြီး မရှိဘူး။  
ဒါက သက်သေဖြစ်တယ်။ အဲဒီလောက်တောင်ကြီးမရှိဘူးလို့ဆိုရင် အဲဒီ  
တောင်ကြီးရဲ့ ကမ်းပါးမှာနေ . . . နေတာက နတ်မင်းကြီးလေးယောက်ရှိ  
တယ်တဲ့။ အဲဒီတောင်ရဲ့ အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်၊  
မြောက်ဘက်တွေမှာက အဲဒီနတ်မင်းကြီးလေးယောက်က တစ်ယောက်  
တစ်ဖက်စီ နေနေတယ်လို့ပြောတယ်။

ဒီနတ်မင်းကြီး လေးယောက်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ နေရာကလည်း  
မတွေ့ရတာ အသေအချာဖြစ် သလို ဒီမြင့်မိုရ်တောင်ကြီးရဲ့ ထိပ်ကို  
မတွေ့ရဘူး။ ဒီလောက်မြင့်မြင့်ကြီး မတွေ့ရဘူးပေါ့လေ။ ဧဝရက်  
တောင်ဆိုရင် သိရိဂဿမြို့ရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက်တောင်ကျမယ်။  
ဧဝရက်တောင်ကနေ ဆင်းလာတာတဲ့နေရာလို့ ပြောရမှာပေါ့။  
ဧဝရက်ဆိုတာလည်း တကယ်တော့ လူနေဖို့ ကောင်းတဲ့နေရာ မဟုတ်  
ဘူး။ အခု . . . . . ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တွေဆိုရင် အမျိုးသားတွေ  
တောင်မကဘူး၊ ခုခေတ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေအထိ ဧဝရက်တောင်  
ပေါ်သွားတဲ့ အဆင့်တောင် ရောက်နေကြပြီ။ အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း  
အဲဒီ တောင်ကြီးပေါ်ကနေ စောင်းတန်းကြီးနဲ့ချပြီး ဆင်းလာတယ်ဆို  
တာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

အဲ . . . ဒါပေမယ်လို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေထဲမှာတော့  
ဒီသီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ အဲဒီတာဝတိံသာနတ်ပြည်ကနေပြီးတော့  
ဘုရားက တစ်ဝါတွင်းလုံး တရားဟောပြီးတော့ ဆင်းလာတဲ့နေ့ဆို  
ပြီးတော့ အခိုင်အမာသတ်မှတ်တယ်။ သိရိဂဿမြို့ပေါ်ကို ဆင်းလာ  
တယ်။ စောင်းတန်းကြီးသုံးသွယ်နဲ့ ဆင်းလာတယ်။ နတ်တွေ၊ ဘာတွေ

အခြံအရံတွေနဲ့ မီးရှူးမီးပန်းတွေနဲ့ ဆင်းလာတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး အခိုင်အမာ သတ်မှတ်တယ်။ အဲဒီလို အခိုင်အမာသတ်မှတ်တာကို ခင်ဗျားတို့တစ်တွေရဲ့ အသွေးထဲ၊ အသားထဲအထိ ရောက်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပါ။

ဘာဖြစ်လို့ ရောက်တယ်လို့ ပြောရမတုန်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ မိခင်များဆိုရင်. . . ဟိုး. . . ပခုက္ကူနယ် ထဲက တောလက်ကျေး ရွာတစ်ခုမှာ ပေါ့လေ. . . . ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်ကတည်းက သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ဆိုရင် မီးထွန်းရတယ်။ နောက်ပိုင်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလလောက်ထိ မီးထွန်းစရာ ဖရောင်းတိုင်တို့ ဘာတို့ဆိုတာ မရှိဘူး။ အဲ. . . မရှိဘူးဆိုလည်း ထွန်းတာပဲ။ သူတို့ ဘာထွန်းလည်းဆိုတော့ ဆီမီးခွက်ကလေးတွေဝယ်ပြီး တခါတည်း. . . အဲဒီအထဲ ဆီထည့်. . . ဝါဂွမ်းလေးတွေ လိပ်၊ ပြု ပြီးတာနဲ့ မီးထွန်းတာပဲ။ အဲ. . . မီးထွန်းတာကလည်း တခါတည်း ဟိုထွန်း၊ ဒီထွန်းတယ်လို့ ပြောရမ လောက်ပဲ။ ဥပမာ ဟိုထွန်း၊ ဒီထွန်းဆိုတာ လှည်းပေါ်လည်း ထွန်းတာပဲ။ နွားတဲလည်း ထွန်းတာပဲ။ နွားစားခွက်လည်း ထွန်းတာပဲလို့ ဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့လေ။

**သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းခလေ့**

ဘာဖြစ်လို့ ထွန်းတာလို့ မေးကြည့်တော့ ဘုရားအဲဒီနေ့မှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်က အဘိဓမ္မာတရားဟောပြီး ဆင်းလာတဲ့နေ့ ဖြစ်တဲ့အတွက်. . . ဒါ. . . ဘုရားကို ပူဇော်တာ။ ကိုယ်ခိုင်းစေထားတဲ့ နွားတွေ၊ ဘာတွေတို့ကလည်း ပူဇော်နိုင်အောင်အတွက် အဲဒီနွားတွေ၊ ဘာတွေကိုလည်းပဲ မီးပေးတာလို့ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးလိုလိုတောင်မှ သူတို့ပြောတာကို မှတ်သားရတယ်။ ဒါက ကျုပ်တို့ရွာကလေးတစ်ရွာတင် ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဗမာတစ်ပြည်လုံးရွာတွေမှာရှိတဲ့ ခလေ့လို့ ကျုပ်



စိတ်ထဲမှာ ထင်တယ်။ ဟို. . နွားထိုးမြို့နယ်ထဲက ရွာတစ်ရွာ ရောက်သွားတော့လည်းပဲ အဲဒီလိုပဲ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့နဲ့ ဆုံတယ်။ မေ့တောင်နေပြီ။ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာက ကိုယ်ငယ်ငယ်တုန်းက ကိုယ့်မိ၊ ကိုယ့်ဖတွေ မီးထွန်းပေးတာတွေ။ အဲဒီမှာကျတော့ သွားတွေ့တယ်။ ဒီလိုပဲ ထွန်းနေတာတွေ့ရတယ်။

နွားတဲတွေရော၊ ဘာတွေရောပေါ့လေ . . . အင်း. . . မီးများလောင်သွားခဲ့ရင်တော့ဆိုပြီး ကျုပ်စိတ်ထဲမှာခံစားခဲ့ရတယ်ပေါ့။ ထန်းလက်တဲမီးတွေတို့၊ သက်ကယ်မီးတွေတို့လို တဲတွေမဟုတ်လား။ အဲဒီလိုမျိုးရှိတယ်။

ဒါပေမယ့် ဆိုလိုတာကတော့ မြန်မာထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ မှာကတော့ ဒီကနေ့ဟာ အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ဆိုပြီး အင်မတန် ခိုင်မာတယ်။ အင်မတန်သေချာတယ်။ အင်မတန်တိကျတယ်လို့ ဒီလိုဆိုလိုတာ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့လည်း ထေရဝါဒအဝန်းအဝိုင်း အတွင်းထဲကနေပြီးတော့ ထွက်လာကစ. . . ။ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ထေရဝါဒအတွင်းထဲကနေ မလွတ်တလွတ်လို့တောင် ပြောရမလို။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကိုယ်က ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ခံယူချက်မျိုး မခံယူတော့ဘူးဆိုတာတောင်မှ ကိုယ့်ရဲ့အပေါင်းဖက်ဖြစ်တဲ့ မယားတို့၊ သားတို့၊ မိတ်တို့၊ ဆွေတို့ ဆိုတာတွေဟာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲမှာ ရှိနေသေးတယ်။ တကယ်လည်း ထွက်လာတယ်သာပြောရတာ။ ရှိုးရာဓလေ့လေးတွေ၊ ထုံးတမ်းကလေးတွေဆိုတာကတော့ တယ်လွန် ဆန်နိုင်တဲ့ အနေအထား ဆိုတာကတော့ ခင်ဗျားတို့လည်းပဲ ရှိကြချင်မှ ရှိကြအုံးမှာပါ။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီသီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ရဲ့ ခိုင်မာတဲ့ အတိုင်းအထွာကလေးတော့ ခင်ဗျားတို့ ရင်ထဲလည်း ရှိနေအုံးမှာပဲ . . . လို့ အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်ပြီးတော့။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ဘယ်လို ပြောရ

မလဲဆိုရင် ဒီနေ့ဒီရက်ကိုတော့ဖြင့် အဘိဓမ္မာ အခါတော်ရက်လို့ ဆိုတာမျိုးကို ယောင်ဝါးပြီးတော့ အရင်တုန်းကအတိုင်း ကျုပ်တို့ကလည်း သတ်မှတ်ကြရတာလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ခုနပြောသလိုပဲ အဘိဓမ္မာအခါတော်ရက်လို့ ပြောရလောက်အောင် ရေရာတာကတော့ဖြင့် သိပ်မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ဆိုတာလေးကို. . . ဒီ. . . တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကြီးရဲ့ တည်နေရာဖြစ်တဲ့ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်ဆိုတာဟာ မရှိဘူး။ ဒီလိုပြောရမယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်ဆိုတာကနေပြီးတော့ သိရ်ဂဿမြို့ထိအောင် စောင်းတန်းကြီးချပြီးသကာလ ဆင်းလာတယ်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါလည်းပြောရမယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားကနေပြီးတော့ အဲဒီလိုပဲ နတ်ပြည်တက်ပြီးသကာလ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အဘိဓမ္မာတရားကြီးဟောတယ်ဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါ. . . မဖြစ်နိုင်ချက်တွေပေါ့လေ။ နောက် ဘုရားကနေ ပြီးတော့ အဲဒီလိုပဲ ဆွမ်းကိုတော့ဖြင့် သူ့ရဲ့နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်ကြီးထားခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်တော်တိုင် တကယ်အစစ်က ဆွမ်းလာခံစားနေတယ်။ ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး. . . ပေါ့။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါ. . . ကျုပ်တို့ရဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်ကိုပြောတာပေါ့ဗျာ။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ ဘာသာအမြင်တော့ မဟုတ်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းလို့ ဆိုလိုရှိရင် သူဟာ နှစ်ကိုယ်ခွဲတယ်တို့ ဘာတို့ဆိုတာတွေဟာ ခုခေတ်မှာ ရုပ်ရှင်ထဲမှာသာ လုပ်လို့ကောင်းတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်လား။ ခုခေတ်ရုပ်ရှင်ထဲမှာတော့ ဒါတွေက လုပ်နေအုံးတော့. . . တကယ့် လူတွေကျတော့ ဘယ်. . . နှစ်ကိုယ်ခွဲထားခဲ့ဖို့ ဘယ်ကောင်းမတုန်းပေါ့။ ကျုပ်တို့ဘုရားဆိုတာလည်းပဲ တန်ခိုးကို အင်မတန်ရှုံ့ရှာစက်ဆုပ်တဲ့ အနေအထားရှိတယ်လို့ သိရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ တုန်းလို့ဆိုလိုရှိရင် ကျုပ်တို့ဘုရားက တရားဟောတဲ့အခါမှာ

တန်ခိုးတွေနဲ့ တရားမဟောဖို့တို့၊ တန်ခိုးတွေပြပြီး တရားမဟောဖို့တို့ကို ဘုရားရဲ့ ပညတ်ချက်တွေထဲမှာ အခိုင်အမာတွေ့ရတယ်။ တကယ်ရိုးရိုး သားသားနဲ့ ဆိုဆုံးမမှုမှလဲ ဒါ. . . တရားဟောဖို့ကိုပေါ့လေ. . . . အဲဒီမျိုးတွေ ပြောခဲ့တာမျိုးတွေရှိတယ်။

ဒိဋ္ဌိတွေနဲ့ တန်ခိုးပြိုင်တယ်ဆိုတာလဲ

ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင်က တန်ခိုးရှင်ကြီးဖြစ်နေတော့လည်းပဲ ခိုင်ခိုင်မာမာကြီးကို သေသေချာချာလုပ်ထားတာလည်းပဲ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာရှိတယ်။ အဲဒီတော့ ဒါလည်း ခက်တော့ ခက်တာပဲလို့ ပြောရမှာပဲ။ အဲဒီတော့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကတော့ ဘုရားတန်ခိုးပြတာကတော့ အသေအချာပဲ။ ဝါနီကို သေသေချာချာ မှတ်ထားတာသူတို့က... ခုနှစ်ဝါမြောက်ဆိုပြီးတော့ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားကို ဒိဋ္ဌိတွေက တန်ခိုးပြင်မယ်ဆိုပြီး ဘုရားတန်ခိုး မပြင်ရဘူးလို့ ပညတ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကလေးကို မှီပြီးသကာလ ဘုရားကို၊ တန်ခိုးပြင်မယ်လို့ သူတို့ကနေ ချဲလင့်လုပ်တယ်တဲ့။

ရှင်ဘုရင်က ကြားတဲ့အခါ မခံနိုင်တာနဲ့ အရှင်ဘုရား ပြပါ  
ဘုရားဆိုတော့ ငါ. . ပညတ်ထားတဲ့ဟာပဲ ငါဖျက်ရင်ရပါတယ်ဆိုတဲ့  
သဘောမျိုးနဲ့ ရှင်ဘုရင်ကို အာမခံပေးပြီးသကာလ တန်ခိုးပြတယ်  
လို့ဆိုတာပဲ။ တန်ခိုးပြတာကလည်းပဲ တကယ့်ကိုပဲ ရုပ်ရှင်ထဲကလိုဆိုတဲ့  
အတိုင်းပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို ဘုရားကဖြင့် ဘာမှအပြင်အဆင်မရှိဘူးတဲ့  
. . . အဲ. . ဒိဌိတွေကတော့ တန်ခိုးပြမယ့်နေရာကို ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်  
နဲ့ပေါ့လေ။ သူတို့ တန်ခိုးပြမယ့် အခန်းအနားတွေရဲ့ အနေအထားတွေ  
ကို . . . တန်ခိုးပြလို့ကောင်းမယ့်အဆင့်ထိ သူတို့ကဆောက်ထားတယ်  
တဲ့။

ဘုရားကတော့ ဆွမ်းကလေးခံစားပြီး အဲဒီပြမယ့်နေရာရောက်တော့ခါကျမှ သူ့ဆီမှာ သရက်သီးတစ်လုံးရပြီး.. အဲဒီသရက်သီးကို ခွဲပြီးစားပြီး အစေ့ကို မြေကြီးထဲချပြီးသကာလ သူက သပိတ်ဆေးရေကလေးနဲ့ လောင်းလိုက်တာ ထွန်တုံးလောက်ရှိတဲ့ သရက်ပင်ကြီးပေါက်လာတယ်။ ဒါလည်းပဲ ကျုပ်တို့ ခုခေတ်မျက်စိနဲ့ ဘာခေါ်မလဲ၊ ဒီ.. အမှန်ဝါဒပေါ့လေ။ အမှန်ဝါဒနဲ့ ကျုပ်တို့ကလည်း ကြည့်နေတာမဟုတ်လား။ ရီရယ်လစ်စင် (Realism ) လို့ ဒီလိုခေါ်မလား။ ဒီအမှန်ဝါဒနဲ့ ကြည့်တဲ့အခါကျတော့လည်းပဲ ဒါဇယား မကိုက်ဘူး။ သရက်ပင်ဆိုတာ ထွန်တုံးလောက်ကြီးပေါက်လာဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား။

ဟာ.. ခုမှတင်၊ ဒီမနက်တင် အစေ့ချပြီး၊ ဒီမနက်တင်ပဲ စားပြီးတဲ့ သပိတ်ဆေးတဲ့ ရေကလေးနဲ့ လောင်းလိုက်တာနဲ့ တစ်ခါတည်း ထွန်တုံးကြီးပေါက်ပြီးတော့ အင်မတန်အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ သရက်မဏ္ဍပ်ကြီးဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဘုရားကနေပြီး တခါတည်း ဒိဌိတွေကို တန်ခိုးပြတာကဖြင့် နားတစ်ဖက်က ရေအလျှံတွေထွက်တယ်ဆိုရင် နားတစ်ဖက်က မီးအလျှံတွေထွက်တယ်။ နှာခေါင်းတစ်ဖက်က ရေအလျှံတွေထွက်တယ်ဆိုရင်၊ တစ်ဖက်က နှာခေါင်းတစ်ပေါက်ကနေ မီးလျှံတွေထွက်တယ်ပေါ့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒါ.. တော်တော် ထူးထူးဆန်းဆန်းကြီးလို့တော့ ပြောရမလို့ပဲ။

လူရဲ့ ဒီ.. မျက်စိပေါက်တွေ၊ နားပေါက်တွေ၊ နှာခေါင်းပေါက်တွေကနေပြီးတော့ မီးတွေနဲ့၊ ရေတွေနဲ့ကို တစ်ပြိုင်နက်၊ တစ်ပြိုင်နက်ဆိုတာကိုး။ ဆန့်ကျင်ဘက်အရာတွေ အစုံလိုက်၊ အစုံလိုက် ခွဲထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး တခါတည်း ဒါ ပြတယ်ပေါ့။ ကြည့်ရရင်တော့ ဒါ.. တော်တော် ဆန်းဆန်းပြားပြားကြီး ဖြစ်မှာပဲ။ ဒါပေမယ့်လို့ ခုခေတ်မျက်လှည့်တွေကလည်း တော်တော်ဆန်းဆန်းပြားပြားဆိုတော့ မျက်လှည့်ဆန်း

သလောက်ပဲ ဆန်းမှာပဲလို့ ပြောရမှာပါ။ ကမ္ဘာ့မျက်လှည့်တွေဆို လို့ရှိရင် တော်တော်များများ ဆန်းတာတွေ လုပ်နေကြပြီလို့ ပြောရမှာပါပဲ။

အဲဒီတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ အဲဒီလို ဆန်းဆန်းပြားပြား ကြီးနဲ့တော့ ဘုရားတန်ခိုးပြတယ်လို့ ဆိုတာမျိုး ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာကတော့ ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအနေနဲ့ကတော့ ဆန်းဆန်းပြားပြားဖြစ်ရပ်ကြီးတွေဆိုတာလည်း အံ့မဝင်ခွင်မကျဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျုပ်တို့ရဲ့ယုံကြည်ချက်ထဲမှာ အဲဒါတွေလည်း မပါဘူးပေါ့. . .။ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲဒီတော့ ဘုရားလည်း တန်ခိုးမပြဘူးလို့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရောက်သွားတော့တာပေါ့လေ. . . ကျုပ်တို့ပြောစကားအရ ဆိုရင်ဖြင့်။ အဲဒီလို တန်ခိုးမပြသလို၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ဆိုတာလည်း မတက်ဘူး။ အော်. . . သူက တန်ခိုးပြရင်းနဲ့ တန်ခိုးပြတဲ့ အဆုံးမှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို အဲဒီတန်ခိုးပြတဲ့နေရာ သရက်ဖြူပင်ရင်းကနေ တက်သွားလိုက်တာ။ တက်သွားတာတောင်မှ သေသေချာချာ ခြေလှမ်းတွေ၊ ဘာတွေနဲ့ကို ပြောတယ်။ နှစ်လှမ်းနဲ့ သုံးဖဝါး. . . တဲ့။ သူက ဒီ. . . အဲဒီသရက်ဖြူပင်ရင်းကနေ သူ့ခုနစ်က သရက်သီးစားပြီး၊ အစေ့ချပြီး၊ တခါတည်းသပိတ်ဆေးရေလောင်းပြီးကြီးလာတဲ့ တန်ခိုးပြတဲ့ သရက်ဖြူပင်ရဲ့ အဲဒီသရက်ဖြူပင်ရင်းကနေပြီးတော့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်နဲ့. . . ဒါ. . . . သုံးဖဝါးပဲခြားတာတဲ့။ လမ်းလယ်မှာ တစ်ဖဝါး၊ ဒီကတစ်ဖဝါး၊ ထိပ်ရောက်တော့ တစ်ဖဝါးပေါ့။ နှစ်လှမ်း. . . လှမ်းလိုက်တယ်။ အဲဒီလိုတောင်မှာ အတိအကျကို ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာစာပေမှာ ညွှန်းတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒီ. . . နှစ်လှမ်း၊ သုံးဖဝါးနဲ့ ကြွသွားတယ်ဆိုတာလည်းပဲ . . . ကျုပ်တို့အနေနဲ့ဆို ရင်တော့ ဒါ ယုံကြည်လို့ မရဘူး။ အဲဒီ. . . နှစ်လှမ်း၊ သုံးဖဝါးနဲ့ ဆိုတာကို ယုံကြည်လို့မရသလို၊ ကျုပ်တို့က

ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ မယူဆသလို ဟိုပေါ်မှာလည်း တာဝတိံသာနတ်  
ပြည်ဆိုတာ မရှိဘူး။ အဲဒီ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကြီး တည်နေဖို့ရန်  
မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ ဒီကနေ့ဘယ် လောက်ရှာရှာ  
မတွေ့ရဘူး။

မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးဆိုတာ တကယ်မရှိ

ကမ္ဘာကြီးကနေ ‘လ’ပေါ်တက်၊ ‘လ’ပေါ်ကနေ ကမ္ဘာကြီးကို  
ပြန်ပြီး ဓါတ်ပုံရိုက်လို့ရှိရင်လည်း ဒီလို ချွန်းချွန်းကြီးဆိုတာလည်း မရှိဘူး။  
တောင်ကြီးပေါ့လေ။ ဘာလို့ ချွန်းချွန်းကြီးနဲ့ ဟာတုန်းဆိုတော့ သူက  
ယူဇနာပေါင်းကိုက အများကြီး၊ ဒီတောင်ကြီးရဲ့ အမြင့်က ရေပေါ်က  
နေပြီး တစ်ခါတည်း မြေ၊ မြေပေါ်ကနေပြီးတော့မှ လေထဲကို အဲဒီလို  
ပေါက်နေ တယ်ဆိုတော့ ဒီတောင်ကြီးအမြင့်ကိုက ယူဇနာပေါင်းကိုက  
အများကြီး။

ယူဇနာတွေ အများကြီးဖြစ်တဲ့ တောင်ကြီးရဲ့ဘာခေါ်မလဲ  
... ပိရမစ်ပုံခေါ်မလား၊ သူ့ဘာသာသူ မြေကြီးကနေ ပြိုကျနိုင်တဲ့  
အနေအထားပေါ့လေ။ အဲဒီလို အနေအထားနဲ့ဆိုလို့ရှိရင် ဒီကမ္ဘာ  
မြေကြီးရဲ့ အကျယ်အဝန်းကြီးနဲ့ ယှဉ်ကြည့်လိုက်ရင်တောင် ဒီကမ္ဘာ  
မြေကြီးရဲ့ အကျယ်အဝန်းက အချင်းဆိုရင် မိုင်(၉၀၀၀) ကျော် ဝန်းကျင်  
လောက်ပဲရှိတယ်။ မိုင်(၉၀၀၀)ကျော်ဝန်းကျင်ပေါ်မှာ တောင်  
တစ်တောင်ပေါက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ တောင်တစ်တောင်ရဲ့... ဒီ...  
ခုနစ်ပိရမစ်ပုံလိုလျှော့ကျနေတဲ့ဟာမျိုးနဲ့ သိပ်ပြီး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တကယ်  
တမ်းကျတော့ မိုင် (၉၀၀၀)ထက်မြင့်လို့ မရဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။  
မိုင်(၉၀၀၀)တောင်မမြင့်နိုင်ပါဘူးလေ။ (၉၀၀၀)ရဲ့ သုံးချိုးတစ်ချိုး  
လောက် မြင့် နိုင်တယ်နဲ့တူပါတယ်။



အဲဒီလိုဆိုတော့ အဲသလောက်မြင့်တဲ့တောင်ကြီးဆိုတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မရှိနိုင်ဘူး။ တကယ်ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ ဘာသာထဲမှာပါနေတဲ့ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးဆိုတာတို့။ အဲဒီ မြင့်မိုရ် တောင်ကြီးပေါ်က တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကြီးဆိုတာတို့၊ အဲဒီတာဝတိံ သာနတ် ပြည်ကြီးကို ဘုရားက ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းနဲ့ ကြွသွားတယ်လို့၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ ရက်တွေက တစ်ခါတည်း သူ့ရက်တစ်ရက်က ဒီကနှစ်တွေ အများကြီးဖြစ်နေတာတို့၊ တစ်ခါ အဲဒီအပေါ်ကနေ ပြီးသ ကာလ ဘုရားက ကိုယ်ပွားကို တရားဟောဖို့ ထားခဲ့ပြီးသကာလ ဒီမှာ ဆွမ်းလာခံစားတာတို့။ အဲဒါတွေက ကျုပ်တို့ရဲ့အသိထဲမှာ ဘယ်ဟာ တစ်ခုမှ ရေရာတာ၊ သေချာတာမရှိဘူးလို့ ဒါ ခင်ဗျားတို့ကို ပြောရမယ်။

အင်း... ကျုပ်က အဘိဓမ္မာတရားဟောရမှာလို့ ပြောပြီး တော့ အဘိဓမ္မာတရားရဲ့ အခြေအမြစ် မရှိပုံကို ပြောတယ်ဆိုတာ ဖြစ်သွားပြီနဲ့ တူတယ်. . နော်. . ။ ဒါပေမယ့် ဒါလည်းပဲ အင်မတန်ကို ခြေခြေမြစ်မြစ်သိထားဖို့တော့ လိုမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့. . ကျုပ်ပြောတဲ့ အချက်တွေအရဆိုရင် စဉ်းစားနိုင်မယ် ထင်ပါတယ်။ ခေတ်မျက်စိအနေအထားနဲ့ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ အကျယ်အဝန်းက ဘယ် လောက်ရှိတယ်၊ ဒီတောင်ကြီးရဲ့ အမြင့်က ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုရင် ဒီကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ ဒီတောင်ကြီးက တည်နိုင် မတည်နိုင်၊ ဟုတ် သလားဗျာ။ **တကယ်လို့ ဒီတောင်ကြီးကယူ နောပေါင်းကို အများကြီးရှိနေတယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့အမြင့်နဲ့ ညီမျှတဲ့ ဒီတောင်ကြီးရဲ့ အခြေဆိုတာ ရှိရမှာ မဟုတ်လား။**

ရွှေတိဂုံဘုရားရဲ့ အမြင့်နဲ့ညီမျှတဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားရဲ့ အခြေ၊ ရှိရ တယ်နော်။ အိမ်တော်ရာဘုရားရဲ့ အမြင့်နဲ့ ညီမျှတဲ့ အိမ်တော်ရာ ဘုရားရဲ့ အခြေ၊ အဲဒီလိုပဲ . . . မန္တလေးတောင်ရဲ့ အမြင့်နဲ့ ညီမျှတဲ့ မန္တလေးတောင်ရဲ့ အခြေ၊ ဖိနပ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီလိုဆိုတော့ **အဲဒီလောက်**

**မြင့်တဲ့ တောင်ကြီးတစ်တောင်ရဲ့ ဖိနပ်ချလောက်အောင် ဒီကမ္ဘာမြေကြီး မရှိဘူး... လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။** ဟုတ်လား။ မရှိဘူး။

အဲဒီလိုမရှိတဲ့အတွက် အဲဒီတောင်ကြီးဆိုတာ မရှိဘူး။ အဲဒီတောင်ကြီးမရှိတဲ့အတွက် အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ အဲဒီနတ်တွေ မရှိဘူး။ အဲဒီနတ်တွေမရှိတဲ့အတွက် အဲဒီနတ်တွေရဲ့ ပဏ္ဏာကမ္မလာ ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ဘုရားထိုင်ပြီးတရားဟောတယ်။ အဲဒီပေါ်မှာ နတ်တွေကနေပြီးတော့ တရားနာတယ်ဆိုတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါမဟုတ်သလို ဘုရားက တစ်ခါတည်း တန်ခိုးတွေပြပြီး နှစ်လှမ်း၊ သုံးဖဝါးနဲ့ အဲဒီတောင်ကြီး တက်သွားတယ်ဆိုတာလည်း မဟုတ်ဘူး။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီလိုသီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှာ အဲဒီနတ်ပြည် ကနေပြီး အဲဒီတရားဟော ပြီး ဆင်းလာတယ်ဆိုတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုပဲပြောရမှာပေါ့နော် အဲဒီတော့ ဒါကခင်ဗျားတို့ကိုယ်တိုင် ချင့်ချိန်နိုင်တဲ့အရာတွေ ခင်ဗျားတို့က ခေတ်လူတွေ။ ခေတ်သိပ္ပံကို သင်ကြားထားလို့ ခေတ်အမြင်တွေ ရှိတဲ့အတွက် ဒါ ခင်ဗျားတို့ ဒီလောက်ဆိုရင် သိနိုင်တယ်။ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။

**အဘိဓမ္မာ ခုနှစ်ကျမ်းဆိုတာ . .**

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ခေတ်နဲ့ မသိနိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုကို ပြော မယ်ဆိုရင်တော့ အဘိဓမ္မာကျမ်းတွေရဲ့ အနေအထားပဲ အဘိဓမ္မာ ကျမ်းတွေရဲ့ အနေအထားက အဘိဓမ္မာ ခုနှစ်ကျမ်းဟောခဲ့တယ်လို့ . . . တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သိတယ်။ အဘိဓမ္မာ ခုနှစ်ကျမ်းဟောခဲ့တာမှာ **ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း၊ ဝိဘင်းကျမ်း၊ ဓါတုကထာ ကျမ်း၊ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်း၊ ယမိုက်ကျမ်း၊ ပဋ္ဌာန်း ကျမ်း**ဆိုပြီးတော့ အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းကျုပ်တို့ သင်ကြားကြရတယ်။

သင်ကြားကြရတယ်ဆိုတာ ဒီအဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းထဲက ဆရာနဲ့ သင်ကြားမှ ရနိုင်တဲ့ ကျမ်းဆိုရင် ကျုပ်တို့ အကုန်သင်ရတာပဲ။ ဆရာနဲ့ မသင်ကြားပဲနဲ့ ရနိုင်တဲ့ကျမ်းတွေလည်းပဲရှိတယ်။ အဲဒီကျမ်းတွေက တော့ ကျုပ်တို့ သင်ရိုးထဲမှာ မပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့ ဖတ်ထား ကြရတာပါပဲလို့ ဒီလိုပြောကြစို့။ ဒီအဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းကို သေသေ ချာချာကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အဘိဓမ္မာ ခုနှစ်ကျမ်းအဆိုထဲမှာ ဘာပြောသလဲဆိုတော့ အဲဒီလိုပဲ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်ကို ဘုရားက အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းကို ဟောတယ်။ ဒါ ဝါတွင်း သုံးလ ကာလပတ်လုံးကို ဟောတယ်။ အဲဒီလို ဟောနေရင်းကကို ခုနပြောသလို တနေ့တာ၊ တနေ့တာ နေ့စဉ်ရက်စက် (၂၄)နာရီရဲ့ အချိန်တချိန်မှာဆိုရင် လူ့ပြည်ရဲ့မနက်ခင်းကာလလောက်မှာ လာပြီးတော့ ဆွမ်းခံစားတယ်။ ဆွမ်းခံစားရင်းနဲ့ ခဏတစ်ဖြုတ် အပန်း ဖြေရင်း ရှင်သာရိပုတ္တရာကို အတိုချုပ်ကလေးဟောတယ်။ အဲဒီ အတိုချုပ်ကလေးကို ရှင်သာရိပုတ္တရာကနေပြီးတော့ သူတပည့်တွေကို တာဝတိံသာမှာ ဘုရားဟောသလောက်လည်းမကျယ်၊ သူ့ကို ဘုရားက ဟောသလောက်လည်း မကျဉ်း၊ အလယ်အလတ် ကလေးအဖြစ်နဲ့ သူကနေပြီးတော့ အဘိဓမ္မာကို သူတပည့်တွေကို ပြန်ဟောခဲ့တယ်တဲ့။

သူတပည့်တွေကို ပြန်ဟောတော့လည်း သူတပည့်တွေက လည်း အဲဒါကလေးကို ဆောင်ပြီးသကာလ ရဟန်းအဆင့်ဆင့်ဆီကို ပို့ချလာခဲ့တဲ့အတွက် အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းဆိုတာ ဖြစ်ပွားနေတာ... လို့ ကျုပ်တို့ အခိုင်အမာကြီးသိရတယ်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီး ဘဝတုန်းကပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့လည်းပဲ အခုရှိတဲ့ အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်း ဟာ ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောတဲ့ အဘိဓမ္မာ ခုနှစ်ကျမ်းလို့ အသေအချာပဲ ပြောရမှာပေါ့လေ။ အဲဒီတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောတဲ့ အဘိဓမ္မာ ခုနှစ် ကျမ်းကလည်းပဲ ဘုရားက သူ့ကို အတိုချုပ်ပြောတဲ့ဟာကို သူက

နေပြီးတော့ မကျဉ်းမကျယ်၊ အလယ်အလတ်လုပ်ပြီး ဟောခဲ့တဲ့ အဘိဓမ္မာပေါ့။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဘုရားက ဟောခဲ့တာပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် တာဝတိံသာမှာ ဟောတဲ့ဟာနဲ့ တထပ်ထဲမဟုတ်ပေမယ့် တာဝတိံသာ မှာ ဟောတဲ့ဟာနဲ့ အတူတူ။ တာဝတိံသာဟောတဲ့ ဟာကိုပဲ ကျဉ်းပြီး တော့ ရှင်သာရိပုတ္တ ရာဟောတယ်။ ရှင်သာရိပုတ္တ ရာကနေ နည်းနည်းချဲ့ပြီးသကာလ ဘုန်းကြီးတွေကဟော။ ဘုန်းကြီးတွေကနေပြီး ဒီကနေ့ဆောင်. လို့။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဒါဘုရားဟောပဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် ရောက်သွားတာကိုး။ ဘုရားဟောပဲလို့ အဓိပ္ပာယ်ကရောက်သွား ပေမယ့် သေသေချာချာကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါတွေဟာ ဘုရားက အဲဒီလိုမျိုး ဟောခဲ့တဲ့ ပုံဟန် မရောက်ဘူး။ အဘိဓမ္မာတွေရဲ့ အနှစ်အသားကို ပြန်စစ်ကြည့်ရင် တွေ့ရမယ်။

### ကထာဝတ္ထုကျမ်း

ဘယ်လိုတွေ့ရသလဲ ဆိုလို့ရှိရင် အဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းထဲမှာ သေသေချာချာတွေ့နိုင်တာ **ကထာဝတ္ထုကျမ်း**ရှိတယ်။ အဲဒီတစ်ကျမ်း ဟာ ဘာလဲဆိုရင် **ကထာဝတ္ထုကျမ်း** ဆိုပြီးတော့ရှိတယ်။ ဒီ ကထာ ဝတ္ထုကျမ်းက ဘာတွေလည်းဆိုတော့ ပုံသဏ္ဌာန်အားဖြင့်ဆိုရင် ဟို. . သီရိဓမ္မာသောက လက်ထက် ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးတော့ နှစ်နှစ်ရာနဲ့ အစိတ်လောက် သုံးဆယ်လောက်ရှိတဲ့အချိန် မှာ သင်္ဂီယနာတင်တယ်။ သင်္ဂီယနာတင်တာကလည်းပဲ တရားတွေအမျိုးမျိုး၊ ဝိနည်းတွေ အမျိုးမျိုးကွဲပြီးနေတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတွေက ဒါ. . . ဒီလို အကွဲကွဲ၊ အလွဲလွဲ မရှိထိုက်ဘူး။ တခါတည်း ဒါ. . ပြန်ပြီးတော့ ညှိသင့်တယ် ဆိုပြီး ညှိတဲ့ပွဲကြီးကို ဒါ. . . သင်္ဂီယနာတင်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။

အဲဒီလို သင်္ဂါယနာတင်တဲ့အခါမှာ ဘာလုပ်သလဲဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဒါ. . ဟိုဘုန်းကြီးရဲ့ဝါဒတွေကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကနေပြီးတော့ နာယကလုပ်တဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကနေပြီးတော့ စစ်ရတယ်။ အဲဒီလို စစ်တဲ့အခါကျတော့ ဟိုဘုန်းကြီးကနေပြီးတော့ သူ့ဝါဒကိုသူပြော၊ ဟိုဂိုဏ်းက ဘုန်းကြီးကလည်း သူ့ဝါဒကိုသူပြော။ ဒီဂိုဏ်းက ဘုန်းကြီးကလည်း သူ့ဝါဒကို သူပြောနဲ့ စစ်စရာရှိတဲ့ အချက်အလက်တွေကို စစ်လိုက်တာဟာ ဝါဒတွေအများကြီးကို ရလာတယ်။ စစ်ဆေးလို့ ဖြေကြားထားတဲ့ စစ်ဆေးချက်၊ ဖြေကြားချက်တွေကို မှတ်တမ်းတင်ထားတယ်။ အဲဒီမှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့ စာတွေက ဘာတွေဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ကထာဝတ္ထုလို့ ဖြစ်လာတယ်။

ကထာဝတ္ထုကျမ်းဟာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလိတိဿလို့ဆိုတဲ့ အဲဒီတုန်းက သံဃာနာယကအကြီးအကဲဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကနေပြီး ပြုစုထားတဲ့ ကျမ်းတစ်ကျမ်းဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတုန်းက စစ်မေးချက်၊ ဖြေကြားချက်တွေကို မှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့ ကျမ်းပေါ့။ အဲ. . . အဲဒါဟာလည်း အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းထဲမှာပါတာကို ထောက်ကြည့်ရင် ဒါအဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းဆိုတာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကိုတက်ပြီး ဘုရားဟောခဲ့တယ်ဆိုတာကတော့ ဒါ. . ဖြစ်နိုင်စရာတော့ မရှိဘူးလို့ဆိုရမယ်။ ဒါ. . ခင်ဗျားတို့လည်းပဲ ရိပ်စားမိရမှာပေါ့။ အခု ကျုပ်တို့က ပြောတဲ့ အခါကျတော့။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းလို့ဆိုတော့ ဘုရားမရှိလို့ နှစ်(၂၀၀)ကျော် လွန်ပြီးမှ မှတ်တမ်းတင်တဲ့ ကျမ်း တစ်ကျမ်း။ အဲဒီကျမ်းတစ်ကျမ်းကလည်း ဘုရား တာဝတိံသာတက်ပြီး ဟောတဲ့ ခုနစ်ကျမ်းထဲမှာ ပါပါတယ်လို့ ဆိုကတည်းက ဒီခုနစ်ကျမ်းကတော့. . ဒါ. . ဘုရားဟော မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုတာကို အဲဒီတစ်ခုအရလည်းပဲ သိနိုင်တယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်း

နောက်တစ်ခုက သေသေချာချာဖတ်လိုက်လို့ရှိရင် ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းတို့၊ ဝိဘင်းကျမ်းတို့ဆိုတဲ့ ကျမ်းတွေမှာလည်း ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းဆိုတာက ဓမ္မသင်္ဂဟကျမ်းလို့ အဓိပ္ပါယ်ရတယ်။ ဓမ္မသင်္ဂဟကျမ်းဆိုတာ ဓမ္မတွေကို ပေါင်းရုံးပြီးတော့ အကျဉ်းချုံးပြီးတော့ ညှိတဲ့ကျမ်း၊ သိတဲ့ကျမ်းပေါ့။ အဲတော့ ဘာပြောရမလဲဆိုရင် ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းဆိုတာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကနေ ဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေကို ချဉ်းကပ်တဲ့အခါမှာ အော်. . . ဘုရား ဘာတွေ ဘယ်လိုဟောတယ်ဆိုတာ ဘုရားတရားတွေကလည်း အများကြီး။ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ တွေ့တဲ့လူတိုင်းကိုဟော၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တွေက တွေ့တဲ့ ရဟန်းကိုဟော. . . ။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ဟောချက်တွေကလည်း အထွေထွေ အပြားပြား ရှိတာဆိုတော့ အကျဉ်းရုံးပြီးတော့၊ ပေါင်းရုံးပြီးတော့ ယူတဲ့အယူဟာ၊ ယူပြဖို့ရန်အတွက် လိုအပ်တယ်။

အဲဒီလို လိုအပ်တော့. . . ဒါအဘိဓမ္မဆိုတာကလည်းပဲ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေကို အကျဉ်းချုပ်လုံးပြီးတော့ ထင်သာအောင်၊ မြင်သာအောင်ဟောကြားချက်ကိုလည်းပဲ အဘိဓမ္မလို့ခေါ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် **ဘုရားဟောတဲ့ တရားကွက်ကလေး သေးသေးကိုပဲ အကျယ်ကြီး ချဲ့ပြီးသကာလ၊ အဋ္ဌကထာလုပ်ပြီးတော့ ဒါဟောခဲ့တာမျိုးဆိုရင်လည်းပဲ ဒါအဘိဓမ္မာလို့ ပြောရမယ်။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဓမ္မရယ်၊ အဘိဓမ္မရယ်။ အဲဒီမှာ ဓမ္မဆိုတာ ဘုရားဟောတဲ့တရား။ အဘိဓမ္မဆိုတာ က အဲဒီ ဘုရားဟောတဲ့တရားကို ပိုကျယ်အောင်တို့၊ ပိုကျဉ်းအောင်တို့ပေါ့လေ။ အဲဒီလိုမျိုးလုပ်တာကို အဘိဓမ္မလို့ ဒီလိုခေါ်တယ်။**

အဲဒီတော့ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းဆိုတဲ့ ကျမ်းထဲမှာပါတဲ့ စာတွေကို



ကြည့်ရင်၊ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ တရားတွေထဲက တူရာတူရာတွေကို ပေါင်းပြီးသကာလ အကျဉ်းချုပ်ပြီးတော့ လုပ်ထားတဲ့ကျမ်း တစ်ကျမ်းဆိုတာ ကျုပ်တို့ စေ့စေ့စပ်စပ်နဲ့ကြည့်ရင် သိနိုင်တယ်လို့ ဒီလို ပြောချင်တယ်။ ဒါဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းကို ထောက်ကြည့်ရင်လည်းပဲ၊ ဒီ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းဟာ သီးသီးသန့်သန့် ဘုရားကနတ်ပြည်တက်ပြီးတော့ တရားဟောတဲ့ဟာ မဟုတ်နိုင်ရာဘူးလို့ဆိုတာ အထောက်အထား တစ်ခုပဲလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။

### ဝိဘင်းကျမ်း

နောက်တစ်ခါ ဝိဘင်းကျမ်းဆိုပြီးတော့ ဒုတိယအဘိဓမ္မာ ကျမ်းကို ကြည့်ရင် သိနိုင်တယ်။ ဝိဘင်းကျမ်းဆိုတာကလည်းပဲ အဲဒီဓမ္မ သင်္ဂဏီကျမ်းမှာဟောထားတဲ့ တရားတွေကို အဓိပ္ပါယ်တစ်ခါ မပွင့်မှာ စိုးလို့ နောက်ထပ်အကျယ်ချဲ့ထားတဲ့ကျမ်းကို ဝိဘင်္ဂလို့ပြောတာ **ဝိဘင်္ဂ ဆိုတာ အဖွင့်ကျမ်းပေါ့** ဒါကိုပဲ ဝိဘင်းကျမ်းလို့ ဒီလိုလုပ်ထားတာ။

ဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းရော၊ ဝိဘင်းကျမ်း ရောဟာ ဘုရားဟောခဲ့ပြီးသားဖြစ်တဲ့ တရားတွေကိုပဲ အကျဉ်းချုပ် ထားတာတွေကို ပြလိုက်၊ အဲဒီ အကျဉ်းချုပ်ထားတာတွေကို နားမလည် မှာစိုးလို့ နောက်ထပ်တစ်ခါ ဖွင့်ပြလိုက်နဲ့ အဲဒီလိုလုပ်တဲ့ ကျမ်းတွေပဲ လို့ပြောရမယ် ဒါကအဘိဓမ္မာခုနှစ်ကျမ်းထဲက ကျမ်းကလေးတွေ အကြောင်းပြောနေတာပေါ့ဗျာ။

### ဓာတုကထာကျမ်း

နောက်တစ်ခါဓာတုကထာကျမ်း၊ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း။ ဓာတု

ကထာကျမ်းဆိုတာကလည်း အဲသလိုပါပဲ။ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းက ပြောဆိုချက်တွေကိုပဲ ဘာလုပ်သလဲလို့ဆိုတော့ ပိုပြီးကျေမ္မနေအောင် အမျိုးမျိုးဆက်လက်ပြီးတော့ တခါတည်းရနိုင်တဲ့ နည်းတွေနဲ့ အကွက်ရိုက်ပြီးသကာလ. . ယာခင်းများမှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး သစ်ပင်တွေတို့၊ ခဲလုံးတွေတို့ သစ်မြစ်တွေတို့ ဆိုတာမျိုးတွေနဲ့ အနှောက်အယှက် မဖြစ်အောင် ညက်ပြီးတော့နေအောင် မွန်းသလိုမျိုး မွန်းပေးတဲ့ဟာမျိုးပါပဲ . . ဓာတုကထာကျမ်းဆိုတာ။

### ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း

နောက်ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်း။ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းကြည့်မယ်ဆိုရင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုပြောတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းကို ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အကြောင်းတွေက၊ ဘုရားက သူဟောတဲ့ ဓမ္မတွေထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးတွေကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း သင့်တိုင်း ဟောသွားတယ်။ အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဟောသွားတယ်ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဒါ. . . သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဒါခင်ဗျားတို့ကြားဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ကြတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကြားဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိသလို ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ ဥပမာတွေ ဥပမာတွေနဲ့ ပြောသွားတာတွေရှိတယ်။

မိုးနဲ့တူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ မြေနဲ့တူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ သရက်နဲ့တူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကြွက်နဲ့တူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်. . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ ကြွက်နဲ့တူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် တွင်းတွေဖောက်ပြီးသကာလအောင်းချင်မှလည်းအောင်းမှာပေါ့။ အဲသလိုမျိုးပေါ့လေ။ အောင်းချင်တဲ့အခါလည်း အောင်းတယ်လို့ ဆိုတာမျိုးတွေပေါ့။ သရက်သီးဆိုတာလည်း စိမ်းရောင်နဲ့

မှည့်ချင်ရင်လည်းမှည့်တာပဲ။ တခါတည်း အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲနဲ့ မမှည့်ပဲနဲ့ စိမ်းချင်ရင် စိမ်းနေတာ။ ဝင်းနေပေမယ့်လည်းပဲ မှည့်ချင်မှမှည့်တာ။ မှည့်ချင်ရင်လည်း မှည့်တာလို့ ဆိုလိုတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုမျိုးတွေနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ခိုင်းနှိုင်းချက်တွေ၊ တင်ပြချက်တွေကို အဲဒီ ပုဂ္ဂလပညတ် ကျမ်းမှာအကုန် ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ စပ်တဲ့ဟာတွေကို ထုတ်ပြီးသကာလ သီးသီးသန့်သန့် လုပ်ထားတာ။

ဒါပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အကြောင်းတွေချည်းပဲ ဘုရားကနေ ပြောပြီး သကာလ ဟိုသုတ္တန်မှာဟော အကြောင်းသင့်တဲ့အခါတိုင်း အကြောင်းသင့်တဲ့အခါတိုင်း ဒီသုတ္တန်မှာလည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအကြောင်း အကြောင်းသင့်တဲ့အခါမှာ သွားပြီးဟော။ အဲဒီလို ဟောတဲ့အခါ ကျတော့ သုတ္တန်တွေထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ပျံ့ပျံ့ကျဲကျဲပေါ့။ အကြောင်းသင့်တဲ့အခါမှ သူကထုတ်ဟောသွားတာဆိုတော့။ အဲဒါကိုပဲ. . နောက်ပုဂ္ဂိုလ်၊ နောက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘုရားရဲ့ တရားတော်တွေကို စုစုဆောင်းဆောင်းနဲ့ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့အထဲက ပါတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကိုတော့ဖြင့် ကျမ်းတစ်ကျမ်းအဖြစ် သီးသီးသန့်သန့် ငါတို့စုမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ စုထားတာလို့ဆိုတာဟာ သေသေချာချာ ထင်ရှားတယ်လို့ ပြောရမယ်။

အဲဒီတော့ ဒီပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းကြီးလည်း တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ တက်ပြီးသကာလ နတ်တွေကို တရားဟောတယ်လို့ဖြင့် လုပ်ဖို့မကောင်းဘူးလို့ ဒီလိုဆိုလိုတာပေါ့။ အဲဒါတော့ဖြင့် ဟုတ်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့ ဒါ ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းဟာ ဘုရားဟော မဟုတ်ဘူးလားလို့ မေးရင်တော့ ဟုတ်တယ်လို့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ပြောရမှာပဲပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဘုရားက အထွေထွေသော သုတ္တန်တွေမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေထုတ်ပြီးသကာလ အကြောင်းသင့်သလို ပြောသွားခဲ့တဲ့ ဟာတွေကို ဒီမှာစုထားတာကိုး။ အဲဒီတော့

ဘုရားဟောနဲ့ မကင်းတဲ့ဟာတွေပေါ့။ အဲဒီတော့ အဘိဓမ္မာကျမ်းကတော့ ဘုရားဟောနဲ့တော့ မကင်းတဲ့ဟာတွေလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။

ယမိုက်ကျမ်း၊ ပဌာန်းကျမ်း

အဲဒီလိုပဲ ယမိုက်ကျမ်းတို့၊ ပဌာန်းကျမ်းတို့ဆိုလည်း ခုန **ကထာဝတ္ထုကျမ်း**ကတော့ ပြီးသွားပါပြီ။ ယမိုက်ကျမ်းလို့ ဆိုတာကလည်းပဲ ယာခင်းမှာ ထွန်းသွားတွေ၊ ထယ်တွေနဲ့ အမျိုးမျိုးညက်အောင် မှန်းသလို ယမိုက်တို့၊ ပဌာန်းတို့ဆိုတာကလည်းပဲ အဲဒီလို ဘုရားဟောတဲ့ အနုသယတို့၊ အဲ တစ်ခါ ခန္ဓာတို့၊ သစ္စာတို့ဆိုတဲ့ဟာတွေကို မှန်းသွားတဲ့ ဟာတွေပါပဲ ဆိုတာမျိုး ကျုပ်က ပြောချင်တယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် အဘိဓမ္မာဆိုတာဟာ သိပ်ပြီး သီးသီးသန့်သန့် ဘုရားကနေပြီး တစ်နည်းတစ်ဖုံ အဖြစ်နဲ့ ဟောခဲ့တဲ့ဟာလို့ဆိုတာ ဒီကျမ်းတွေကို လေ့လာခြင်း အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒီကျမ်းတွေ ဘုရားဟောတယ်လို့ ဆိုတာရဲ့ နိဒါန်းလို့ဆိုတဲ့ ဘုရားဟောတဲ့ နေရာ၊ ဘုရားဟောတဲ့အချိန်၊ ဘုရားဟောတဲ့ အကြောင်းရှင်းတမ်း ဒါတွေ အနေအထားအရ လည်းကောင်း မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ကျုပ်တို့သိရတယ်။ အဲဒီလို ပြောရမှာပေါ့။

အဘိဓမ္မာတွေဟာ အသုံးကျရဲ့လား

ဒါဖြင့် ဒီအဘိဓမ္မာတွေဟာ ဘာမှ အသုံးမကျဘူးလားလို့ မေးရင်တော့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့ ဘုရားဟောတရားနဲ့ မကင်းပြတ်ဘူးလို့ ပြောရမယ်။ ကထာ**ဝတ္ထုကျမ်း**တို့လို့၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီကျမ်းတို့လို့လို့ ပြောရမှာပေါ့။ အဲ ဒါပေမယ့် ဒီအဘိဓမ္မာတွေဟာ ဒီလိုဆိုရင် အင်မတန်

အသုံးတည့်တဲ့၊ အင်မတန်ကောင်းမွန်တဲ့ ဟာတွေလား . . . ဘုရားဟောတဲ့ အဆီအနှစ်တွေ ထုတ်ထားတာဆိုတော့ . . . အဲ . . . အဲဒါမှာလည်းပဲ တကယ်တမ်း ဘုရားဟောတဲ့ အဆီအနှစ်တွေ ထုတ်ထားတာဆိုပေမယ့် တကယ် အသုံးတည့်ပြီလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ တကယ်တမ်းလည်း ဟုတ်တယ်လို့လည်း မပြောနိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ရည်ရွယ်ချက်တစ်မျိုးနဲ့ ချဉ်းကပ်သွားတာမျိုးဖြစ်ခဲ့ရင် ဒါ . . . အသုံးမတဲ့လို့ပဲလို့ ဒီလိုပြောချင်တယ်။ ဒီစကားကတော့ နားလည်အောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ဒါပြောရင်တော့ သိပ်တစ်ရှည်တစ်ဝေးကြီးဖြစ်သွားတော့မယ်။ အဲဒီလောက်ကြီးရှည်ရှည် ဝေးဝေးကြီးလည်း မပြောကြတော့စို့နဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို အဘိဓမ္မာဆို မရောက်ပဲနဲ့ နေလိမ့်မယ်။

အဲဒီတော့ . . . ဒီ . . . အဘိဓမ္မာတွေဟာ တကယ်တော့ ဘုရားက အရိယသစ္စာတရားတွေကို ဟောခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် အဘိဓမ္မာတရားတော်တွေက အရိယသစ္စာတရားတွေရဲ့ ဓမ္မသင်္ဂဟတရားတွေရဲ့ အနှစ်ချုပ်တွေပါပဲ။ တရားတော်ပိုင်းဆိုင်ရာ အဖွင့်တွေပါပဲ။ တရားတော်ရဲ့ အစုံအစုံ ဟောချက်တွေပါပဲ။ တရားတော်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေရဲ့ အကျဉ်းချုပ်ဟောချက်တွေပါပဲလို့ . . . **ပဌာန်းတို့၊ ယဇိက်တို့၊ ဝိဘင်းတို့၊ ဓမ္မသင်္ဂဟီတို့၊ ဖြစ်နေပေမယ့် သူက ပရမတ္ထသစ္စာဆိုက်၊ ပရမတ္ထသစ္စာစရိုက်ကြည့်သွားတယ်။ အဲဒီလို ကြည့်ချက်ကလေးမှားတာကနေပြီးတော့ အဘိဓမ္မာကျမ်းတွေဟာ အသုံးမကျဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ အရိယသစ္စာအတွက် အသုံးမကျဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။**

အရိယသစ္စာအတွက် ဘယ်လိုအသုံးမကျဘူးဆိုတာ ပေါ်လွင်သလဲ။ အရိယသစ္စာအတွက် အသုံးမကျပုံကလေး ပေါ်လွင်အောင် ပြောစမ်းပါအုံးလို့ဆိုရင် နဲ့နဲ့သိသာအောင်ကတော့ ဘုရားက တရားတော်တွေကို များစွာဟောခဲ့တယ်။ ဟောခဲ့တဲ့တရားတော်တိုင်း၊

တရားတော်တိုင်းဟာ လည်းပဲ၊ စတုသစ္စ ဝိနိမုတ္တော၊ ဓမ္မောနာမ နတ္ထိ လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ၊ အရိယသစ္စာတရားဖြစ်တဲ့ သစ္စာလေးပါးနဲ့ ကင်းပြီး သကာလ ဘုရားက တရားမဟောဘူး။ လူတွေကို ဒုက္ခကို ပိုင်းခြား သိဖို့အတွက် သူရည်ရွယ်တယ်။ သမုဒယတွေပယ်ဖို့အတွက် သူ ရည်ရွယ်တယ်။ နိရောဓတွေဆိုက်ရောက်ဖို့အတွက် သူရည်ရွယ်တယ် မဂ္ဂတွေ ပွားဖို့အတွက် သူရည်ရွယ်တယ်။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ လူတွေအေးချမ်းဖို့အတွက်၊ လူတွေရဲ့ ဒုက္ခသုက္ခရောက်နေတာတွေကို သင်ခန်းစာယူပြီးတော့ ဒုက္ခ သုက္ခ ရောက်မယ့် ဟာတွေရဲ့ အပေါ်မှာ စွဲလန်းနေချက်တွေကို တခါတည်း ပယ်ဖို့ရန်အတွက် တရားပွားများကြဖို့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဘုရားက ဟော ခဲ့တာပေါ့လေ။ အဲဒီလို ဟောခဲ့တာ ဓမ္မပိုဒ်တိုင်း၊ ဓမ္မပိုဒ်တိုင်း အဲဒီလို ဟောခဲ့တာဖြစ်ပေမယ့် ခုန ပရမတ္ထသစ္စာ မျက်စေ့နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ အဲဒီ ဓမ္မပိုဒ်တွေ အကုန်ရိုက်ချိုးပြီးတော့ မှန်မှန်ညက် ညက်ကျေပြီးတော့ အမှန်လွှင့်ခံရသလို ပျောက်ပျက်သွားတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

ဥပမာ. . . ဘယ်လိုဖြစ်သလဲလို့ဆိုရင် ပရမတ္ထသစ္စာရှုထောင့်နဲ့ အဘိဓမ္မာကနေပြီးတော့ ဖွင့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့. . . . ရုပ်ဓါတ် တွေက (၂၈) ပါးရှိတယ်။ နာမ်ဓါတ်တွေက (၅၃)ပါးရှိတယ်လို့ လုပ် လိုက်တယ်။ နာမ်ဓါတ်တွေ (၅၃)ပါးထဲမှာ နာမ်ဓါတ်တေပညာသထဲမှာ စိတ်က ဘယ်လောက်၊ စေတသိတ်က ဘယ်လောက်၊ နိဗ္ဗာန်က ဘယ်လောက်ပေါ့လေ။ အဲဒီလိုမျိုးကို လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ ပရမတ္ထသစ္စာ ရှုထောင့်နဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့၊ အကုန်လုံးက ဘာတွေဖြစ်နေလဲဆိုတော့ ဓါတ်တွေဖြစ်နေတယ်။ အကုန်လုံးက ဓါတ်တွေချည်းပဲဖြစ်နေတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် လူရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ ချည်းဖြစ်နေတယ်။ လူရဲ့အစိတ်အပိုင်းတွေချည်းဖြစ်နေတော့ အဲဒီ



အစိတ်အပိုင်းတွေကို ကြည့်ဖန်၊ ကြည့်ဖန်များတဲ့ အခါကျတော့ အဲဒီ အစိတ်အပိုင်းတွေပဲ မြင်တော့တယ်။ လူတောင် မမြင်တော့ဘူးလို့ ဒီလို ပြောရမှာပေါ့။

လူတောင်မှ မမြင်တော့ဘူးလို့ဆိုတော့ လူပိုင်းဆိုင်ရာ ထားရ မယ့် သစ္စာတရားတို့၊ လူပိုင်းဆိုင်ရာထားရမယ့် မေတ္တာတရားတို့၊ ဂရုဏာတရားတို့၊ မုဒိတာတရားတို့ ဆိုတဲ့ဟာတွေဟာ မပြောတော့ ဘူး။ အမှန်တရားတော်ရဲ့ အရင်းအမြစ်က မေတ္တာတို့၊ ဂရုဏာတို့၊ မုဒိတာတို့၊ ဥပေက္ခာတို့ဆိုတဲ့ ဗြဟ္မာ့ဝိဟာရတရား၊ ဗြဟ္မာ့စရိယတရား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား၊ တကယ့်တရားတော်ရဲ့ အရင်းအမြစ်က အဲဒီမှာရှိ တယ်။ တကယ့်တရားရဲ့ အရင်းအမြစ်က အဲဒီမှာ ရှိပေမယ့်လို့ လူ တောင် သူက မရှိတော့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ လူတောင်မရှိတော့ဘူးလို့ ဖြစ်လာတော့ ဘာဖြစ်သလဲလို့ဆိုရင် ဝိရမီတဗ္ဗတရားဆိုပြီးတော့ ရှောင် စရာတရားပေါ့။ ကြဉ်ရမယ့် တရား။ ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်တရား ဆိုတာကို ရှာလို့မတွေ့တော့ဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒီခါတ်ကလေးတွေချည်းပဲ ဖြစ် လာတာဆိုတော့လည်းပဲ ဝိရမီတဗ္ဗဝတ္ထု ဆိုတာကလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒီခါတ်တွေကနေ စုလိုက်တော့မို့လို့ ခြပ်တွေဖြစ်လာမှ၊ ခြပ်တွေက ဘယ်လိုဖြစ်လာရမတုန်းဆိုတော့ ဒါကအိမ်ပဲ၊ ဒါကကျောင်းပဲ၊ ဒါက အိမ်သာပဲ၊ ဒါကထမင်းစားခန်းပဲ၊ အစရှိသဖြင့်၊ ဒါကတော့ဖြင့် မြင့်မြတ် တဲ့ ဘုန်းကြီး၊ ဒါကတော့ဖြင့် ရုပ်ညံ့တဲ့မုဆိုး အစရှိသဖြင့်ပေါ့ဗျာ။

ပရမတ္ထသန္တာနဲ့ မင်္ဂလသုတ္တံ

အဲသလိုမျိုးလို ဒါခြပ်ဆီ မရောက်လာတော့ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ခြပ်အထိ မရောက်လာဘူး ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာမှ အကောင်းအဆိုး၊ အကျိုးအပြစ်ဆိုတာလည်းပဲ မပေါ်တော့ဘူး။ ဒီ . . ပရမတ္ထသစ္စာလှိုင်း

က ကြည့်လိုက်တော့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ မင်္ဂလသုတ္တံမှာ ဘုရား  
က ဟောခဲ့တယ်။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနံ၊  
ပူဇာစ ပူဇ နေယျာနံ၊ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ ' ဆိုပြီးတော့ မင်္ဂလာသုံးချက်ကို  
ပဌမ တစ်ဂါထာမှာ ဟောခဲ့တယ်။

လူမိုက်ကို ရှောင်တာဟာ အမြတ်ဆုံးမင်္ဂလာပဲ။ ပညာရှိကို  
ပေါင်းတာဟာ အမြတ်ဆုံး မင်္ဂလာပဲ။ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်တာ  
အမြတ်ဆုံးမင်္ဂလာပဲ. . . နဲ့ . . . မင်္ဂလာသုံးချက်ကို ပဌဆုံးဂါထာ တစ်ခု  
မှာ ဟောခဲ့တယ်။ အဲ. . . ခုနလို ပရမတ္ထသစ္စ ရှုထောင့်နဲ့ ဓါတ်တွေ  
အနေနဲ့ ရှုလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ လူမိုက်လည်း မရှိတော့ဘူး။ ပညာရှိ  
လည်း မရှိတော့ဘူး။ ပူဇော်ထိုက်သူဆိုတာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ပြော  
မယ်ဆိုရင်တော့ ဘုရားတရားတွေဟာ အဲဒီလိုမျိုး မရှိတော့ဘူး ဖြစ်တဲ့  
အတွက် တရားစစ်နဲ့ တွက်လိုက်မယ်ဆိုရင် ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ပုဂ္ဂိုလ်  
သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမဆိုတာ မရနိုင်ဘူးလို့ ပရမတ္ထသစ္စာက  
ပြောလိုက်တော့ လူမိုက်ကို ရှောင်ရမယ်တို့၊ ပညာရှိကို ပေါင်းရမယ်တို့၊  
ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ရမယ်တို့ဆိုတဲ့ အကျင့်တွေကို ကျင့်မယ်ဆိုရင်  
တရားစစ်မဟုတ်ဘူးလို့. . . . ဟော ဖြစ်သွားပြီ. . . ။

ဘယ်သူကပြောတာတုန်း တရားစစ်မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုရင် အဘိ  
ဓမ္မာကပြောတာ။ ပရမတ္ထသစ္စာကပြောတာ။ ကဲ. . . တရားစစ်မဟုတ်  
တော့ ဘာတရားတုန်း။ ' အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ဧတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ  
'ကဘာ တရားတုန်းဆိုရင် ဒါကလောကီတရား။ ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူး  
မှာပါ။ မင်္ဂလသုတ်ဟာ လောကီတရားပဲဆိုတာမျိုးနဲ့ ဟောချက်၊  
ပြောချက်တွေပေါ့. . . ဟုတ်လား။ ဒါ. . . ဟောပြောနေ ကြတာပဲ။ ဒါ. . .  
လောကီတရားလေးပဲ. . . နဲ့။

ဆိုကြပါစို့ . . . . ရပ်ထဲ၊ရွာထဲမှာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လူတိုင်း  
ဥပုသ်စောင့်မသွားနိုင်ရင်တောင် နဲ့အိုကြီးချက်မ. . . ရှိတဲ့ ယောက်ျား၊

မိန်းမတွေကတော့ ဥပုသ်စောင့်သွားကြတယ်။ သရော်တယ်။ ဥပုသ် စောင့်သွားတဲ့သူတွေကို။ ဘယ်လို သရော်သလဲလို့ ဆိုတဲ့အခါကျ . . သူတို့က ဥပုသ်ကို စောင့်နေရတုန်း ရှိသေးတယ်တဲ့။ ဒီလိုမျိုးပေါ့ဗျာ။ ဒါဘာလဲလို့မေးရင် စောင့်နေတယ်ဆိုကတည်းက၊ စောင့်ရတယ်ဆိုက တည်းက စောင့်သူရှိတယ်။ သူတို့က အဲဒီလိုမျိုးလို့။ စောင့်သူရှိတယ်ဆို ကတည်းက သူတို့က ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါးကြီးကို လက်ခံ ထားတယ်။ လက်ခံထားတဲ့အတွက် သူတို့ဟာဖြင့် တရားနားမနီးဘူး၊ တရားစော် မနံဘူးပေါ့။ အဲဒါ ဘာနဲ့ပြောတာလဲဆိုတော့ ပရမတ္ထသစ္စာ နဲ့ပြောတာနော်။ ကဲ. . ပရမတ္ထသစ္စာက ဘုရားရဲ့ တရားဓမ္မတွေကို ချဉ်းကပ်ရမယ့် ဟာကို ပျက်စီးပါစေလေလို့. . . အဲဒီလိုပြောရမှာနော်။

**အရိယသစ္စာကို ပရမတ္ထသစ္စာကနေပြီးတော့ ရိုက်ချိုးတယ်လို့** ဒီလိုပြောရမှာပေါ့။ အရိယသစ္စာမှာက ကောင်းတာလည်းရှိတယ်၊ မကောင်းတာလည်းရှိတယ်။ ကောင်းတဲ့အကျိုးဆိုတာလည်းရှိတယ်၊ မကောင်းတဲ့ အကျိုးဆိုတာလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီလို ရှိတာတွေမှာ ပရမတ္ထသစ္စာနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့၊ ကောင်းတယ်ဆိုတာ လည်းမရှိဘူး၊ မကောင်းဘူးဆိုတာလည်း မရှိဘူး၊ ကောင်းကျိုးဆိုတာ လည်းမရှိဘူး၊ မကောင်းကျိုးဆိုတာလည်း မရှိဘူး. . . ဖြစ်သွားရော။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဓါတ်တွေပဲ ရှိတော့တာကိုး။ ဓါတ်တွေမှာက အကောင်းလည်းမရှိဘူး၊ မကောင်းလည်း မရှိဘူး၊ အကျိုးလည်း မရှိဘူး၊ အပြစ်လည်း မရှိဘူး။ အဲ. . . အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်သွားတာဆိုတော့ ပရမတ္ထ သစ္စာဟာ အရိယသစ္စာကို ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်တဲ့သစ္စာလို့ ပြောရ မယ်။

ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်းအမြောက်အများကြီးရှိတဲ့ ဒီသုတ္တံတွေဖြစ်တဲ့ တရားဓမ္မတွေကတော့ အရိယသစ္စာတရားဓမ္မ တွေပဲ။ ဒီ အရိယသစ္စာ တရားဓမ္မတွေရဲ့ အကျဉ်းချုပ်လို့ဆိုတဲ့ အဘိ

ဓမ္မာတွေကတော့ ပရမတ္ထသစ္စာတွေ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးလို ကြည့်လိုက်ရင် အဘိဓမ္မာလို့ဆိုတဲ့ အရာကတော့ဖြင့် ဘုရားဟောနဲ့ဖြင့် နဲ့မှ မနီးစပ်ဘူး။ ဒါ. . ကျုပ်က အဘိဓမ္မာအခါတော်နေနဲ့ စပ်ပြီး သကာလ ဒီကနေ့ကလည်းပဲ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဖြစ်နေတော့ ဒါအဘိဓမ္မာအကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့ကို အသိပွားနိုင်အောင်အတွက် ကျုပ်က. . . ဒါ. . ပြောပြနေရတဲ့ အရာပါ။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒီအချက်အလက်တွေသိရင် သိပ္ပံပညာတို့လို၊ မျက်မှောက် ဒီ. . ကြောင်းကျိုးညီညွတ်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ အမြင်နဲ့ ကြည့်တယ်လို့ ဆိုတာတို့လို၊ နောက်. . ခုနက ကျမ်းပိုင်းဆိုင်ရာတို့လို၊ နောက်. . သဘောတရားပိုင်းဆိုင်ရာတို့လိုပေါ့။ ဒါတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် အဲဒီ အဘိဓမ္မာဆိုတာဟာ ဒီကနေ့မှာတော့ဖြင့် ဟန်မကျဘူး။ အဲ. . . အဲဒါ ဟန်မကျဘူးဆိုရင် ဒီအဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့လို့ ဆိုတဲ့ဟာလည်းပဲ တကယ်တမ်း ဟန်ကျလှတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်. . ဒါပြောနေတာပဲ။ အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့မှ အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့ ဟန်မကျကြောင်း ပြောနေရသလားလို့တော့ ဖြစ်တော့ ဖြစ်နေပြီ . . ဟုတ်လား။

အဲဒီတော့ ဒါကလည်းပဲ ဒီနေ့မကြုံတာဆိုတော့ ဒီကနေ့ ပြောရတယ်လို့ပဲ ပြောရမှာပေါ့ နော်။ တခြားနေ့တွေကလည်း သိပ်မဆုံတာဆိုတော့။ အဲဒီတော့ အဘိဓမ္မာလို့ဆိုတဲ့ အရာကတော့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ အသည်း. . . . ။ အဲဒါတော့ သွားမထိနဲ့။ သူတို့ဘယ်လိုပြောသလဲဆိုတော့ ‘အဘိဓမ္မံ ပဋိပဟာရိတော၊ ဓမ္မစက္ကံ ပဋိပဟာရတိ တဲ့။ အဘိဓမ္မံ. . . အဘိဓမ္မာကို၊ ပဋိပဟာရိတော. . . ထိပါး တဲ့သူ၊ ပုတ်ခတ်တဲ့သူဟာ. . . တဲ့. . . ဓမ္မစက္ကံ. . . ဓမ္မစက်ကို ပဋိပဟာတိ. . . ပုတ်ခတ်တာမည်တယ်။ ထိပါးတာမည်တယ်လို့ ဒီလိုမျိုးတောင် ပြောတယ်နော်။ အဘိဓမ္မာတော့ လက်ဖျားနဲ့မှ လာမတို့

နဲ့။ အဘိဓမ္မာမှ အယုံအကြည်မရှိဘူးဆိုရင်တော့ ခရစ်ယာန် တစ်ယောက် ဘုရားသခင်ကို မယုံသလိုပဲ။ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဘုရားသခင်ကို မယုံရင်တော့ ဒီသူဟာတော့ဖြင့် ခရစ်ယာန်လည်း မဟုတ်တော့ဘူး။

မူစလင်တစ်ယောက် ဘုရားသခင်ဆိုတဲ့ အလ္လာဂုကို မယုံ တော့ဘူးဆိုရင်တော့ အဲဒီလူဟာ အီမန်ပျက်ပြီ။ သူကတော့ဖြင့် မူစလင် ကို မဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီလိုပဲ၊ အဘိဓမ္မာသာ မယုံဘူးဆိုရင်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို မဟုတ်တော့ဘူးလို့ ထေရဝါဒက တွက်တယ်။ ကျုပ်တို့ ကလည်း အဘိဓမ္မာကို မယုံတော့တဲ့သူဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ ကျုပ်တို့ လည်း ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်တော့ဘူးဗျ။ မဟုတ်တော့ဘူး။

အဲဒါကြောင့်မဟုတ်တော့တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့လည်းပဲ. . အင်း. . . မဟုတ်တော့ပဲနဲ့ ဟုတ်သလိုလိုလုပ်နေလို့လည်း မဖြစ် တော့ဘူးလို့ တို့က ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အငွေ့ကလေး၊ အသက်က လေးတောင် ကျုပ်တို့ထဲ မကျန်တော့ဘူး။ ထားပါတော့ အငွေ့ အသက်ကလေး တွေ့ရသေးရင်တောင်မှ တစ်မျှင်လောက်ဖြစ်ဖြစ် စွဲပြစမ်းပါ။ ကျုပ်တို့ဆီကပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဟောချက်တွေ၊ ပြောချက် တွေထဲက။ မရှိဘူးဗျ။ တစ်မှုန်မှ မရှိဘူး။ တစ်မျှင်မှ မရှိဘူး။ အဲဒီလို မရှိနေတော့ ကျုပ်တို့ကလည်း သီးသီးသန့်သန့် ဒါ. . ကျုပ်တို့ကလည်း အေး. . . တို့ကတော့. . ဒါ. . . ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ် ဖြစ်သွားပြီ။ ဘာဖြစ် လို့ တုန်းဆိုရင် ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ သုတ္တံဓမ္မတွေရဲ့ အနှစ်သာရတွေဟာ တကယ့်ကို လောကုတ္တရာတရားတွေချည်းပဲရယ် ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ က အဲဒီလို သိသွားပြီဆိုတော့ သူတို့ရဲ့ ဘုရားဟောကို ဖွင့်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အဘိဓမ္မာတွေကတော့ဖြင့် ဘုရားဟောကို လုံးဝကို စုန်းစုန်းနစ်၊ ပျောက်ဆုံးအောင်ကို ဖျက်စီးပစ်တဲ့ဟာတွေလို့ ကျုပ်တို့ ဒီလို မြင်သွားပြီမဟုတ်လား။

အဲဒီလို မြင်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ သီးသီးသန့်သန့် ဗုဒ္ဓဘာသာ အသစ် တစ်ခုတော့ ဖွင့်ရမယ်၊ အလံ တစ်ခု အသစ်လွှင့်ရမယ်ဆိုပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကလည်းပဲ အဲဒီလိုနဲ့ အလံတစ်ခု ထူလိုက်ကြတာမဟုတ်လားဗျာ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို ဒီကနေ့ အဘိဓမ္မာနေ့ကလည်း ကြုံတာဆိုတော့ အဘိဓမ္မာနဲ့ စကား ပြောရမယ်။ ကြိုးခွေကတော့ ဘယ်လောက်ကျန်သေးလဲ မသိဘူး။

### ဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မ

အဲဒီ အဘိဓမ္မာနဲ့ စပ်ပြီး ကျုပ်တို့ကပြောရမယ်ဆိုတော့ ဒါဖြင့် ဘုရားက ဒီ အဘိဓမ္မာဟာ မရှိသင့်ဘူးလား။ ဒီလိုမေးရမှာပေါ့။ အဘိဓမ္မာဆိုတာ မရှိသင့်ဘူးလားလို့ဆိုတော့ . . . ရှိသင့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဘုရားက ဓမ္မတွေကို ဟောခဲ့တယ်။ သူ့ဓမ္မတွေကို ချဲ့ပြီးတော့ နားပါးတလည် ဖြစ်သွားအောင်ဟောခဲ့တယ်။ သူ့ဓမ္မ တွေကတော့ သစ္စာဓမ္မတွေပေါ့။ သစ္စာဓမ္မတွေကို သိသွားအောင် ဘယ်လိုပြောပြော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ . . . ။ ချဲ့ပြီးတော့ပဲပြောပြော၊ သူ့ဟောချက်ထဲကနေ တစ်ကွက်ကွက်ကိုပဲ ချဲ့ပြီးတော့ပဲ ပြောပြော ဟိုတစ်ဖက်သူကို အရိယသစ္စာဓမ္မကို နားလည်ပြီးသကာလ၊ နားလည် တယ်ဆိုတာ သူ့ဆောင်သွားရမယ့်ဟာကို သူ့ဆောင်သွားရမယ့်ဟာလို့ သူသိတယ်။ သူ့သိခံနားစာယူပြီးတော့ တခါတည်း လုပ်ရမယ့်ဟာကို သိခံနားစာယူရမယ့်ဟာလို့ သူသိတယ်။ သူ့ အနေနဲ့ ပယ်ရမယ့်ဟာ ကိုလည်း ပယ်ရမယ့်ဟာလို့ သူသိတယ်။ ဒါကတော့ဖြင့် တို့ဆိုက် ရောက်ရမယ့်ဟာကို ဆိုက်ရောက်ရမယ့်ဟာလို့လည်း သူသိတယ်။ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားပေါ့ဗျာ။

အဲဒီ အချက်လေးချက်ကို တကယ်တမ်း သိသွားပြီလို့ ဆိုတဲ့



အခါကျရင် ဆောင်ရမယ့်ဟာကို ဆောင်ရမယ့် ဟာမှန်း၊ ပွားရမယ့်ဟာကို ပွားရမယ့်ဟာမှန်း၊ ဆိုက်ရမယ့်ဟာကို ဆိုက်ရမယ့် ဟာမှန်း အကိုက်အဖြစ် သိသွားပြီးဆိုရင်တော့ သူလုပ်တော့မှာပဲ။ အဲဒီလို သိသွားအောင် လုပ်နိုင်ရင်တော့ ဘုရားဟောတိုက်ရိုက်ကြီးကို ပြောပြီးတော့ ‘ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ’နဲ့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲသလို မဟုတ်ဟုတ်၊ ဟုတ်ဟုတ်၊ အဲဒီအထဲက သစ္စာကို အခြေခံပြီး သကာလ ပုံတွေအမျိုးမျိုးပြ၊ ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်ဖြစ်၊ ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်ဖြစ် ပြပြီးတော့သကာလ ဟောရင် အဲဒါ အဘိဓမ္မာပဲ။ ဒါ အဘိဓမ္မာကို ကျုပ်တို့ကပြောနေတာ။ **ဓမ္မရယ်၊ အဘိဓမ္မရယ်ဆိုတာ. . . . .** ဓမ္မဆိုတာက ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ အရိယသစ္စာဓမ္မပိုင်း၊ အရိယသစ္စာတရားပိုင်းဆိုင်ရာတွေကို ဓမ္မလို့ပြောတယ်။

အဘိဓမ္မဆိုတာက အဲဒီတရားပိုင်းဆိုင်ရာ သစ္စာလေးပါး တရားတွေကို တဖက်သားနားလည်သွားအောင် ချဲ့ပြီးတော့ ပြောချင်ပြောမယ်၊ ချဲ့ပြီးတော့ ပြောချင်ပြောမယ်။ အဲဒါဟာ အဘိဓမ္မာပဲ။ ချဲ့ပြီးတော့ပြောတာကလေးတစ်ခု ကျုပ်တို့က ပုံထုတ်ရအောင်. . . . .

ဘုရားက တရားတွေဟောလိုက်တာ ဘယ်လိုတွေဟောလဲဆိုတော့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယ သစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့. . . ‘ အရိယသစ္စန္တိ မေ ဘိက္ခဝေ၊ ပုဗ္ဗေ အနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု ’ နဲ့ အစရှိ သဖြင့်ပေါ့ဗျာ. . ခင်ဗျားတို့လည်း ကြားဖူးမှာပေါ့။ ကဲ. . . ရှင်အဿဒ္ဓိကိုယ်တော်ကြီး သူ့ကို ဟောခဲ့တာ ကြားခဲ့ရပြီ။ သူလည်းပဲ တရားရသွားပြီ။ ရဟန္တာကို ဖြစ်သွားပြီ။ ပဌမတစ်ရက် သူမဖြစ်ဘူး၊ နှစ်ရက် သူမဖြစ်ဘူး၊ သုံးရက်၊ လေးရက်၊ ငါးရက်. . ခြောက်ရက် ကျတော့ သူဖြစ်သွားပြီ။ ဟုတ်လား. . . ။ ငါးရက်ကျတော့မှ သူ သောတာပန်ဖြစ်တယ်။ အဲ. . ခြောက်ရက်ကျတော့ သူ ရဟန္တာဖြစ်တယ်လို့ မှတ်တမ်း၊ မှတ်ရာရှိတယ်။ ကဲ. . ထား. . . သူ ရဟန္တာဖြစ်သွားပြီ။

ဘုရားရဲ့ ဒီ ဓမ္မစင်္ကြာနဲ့ အနတ္တလက္ခဏာ ဟောချက်အရ သူဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီလို ဖြစ်သွားပြီး နောက်ကျတော့ သူ အဲဒီလိုပဲ ဘုရားကနေပြီး သူ့ကို သာသနာပြုလွှတ်လိုက်တယ်။ ခုလိုလေး သီတင်းကျွတ်ကာလရဲ့ ဟိုဖက်နားကလေးပေါ့လေ။ ကဲ တို့ သီတင်းကျွတ်ပြီ၊ မိုးကုန်ပြီ။ အဲ. . မိုးကုန်ပြီဆိုတဲ့အခါကျ သာသနာပြုထွက်ကြကွာ။ သူ့မှာလည်းပဲ အစဆုံး ဝါဆိုတော့လည်းပဲ တပည့်က သိပ်မရှိသေးဘူး။ ခြောက်ဆယ်နဲ့ တစ်ယောက်ဆိုတော့ တပည့်ခြောက်ဆယ်တစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့။

တပည့်ဆိုတာကတော့ ဘုန်းကြီးပေါ့လေ။ သူ့ရဲ့တပည့် ဘုန်းကြီးပေါ့။ ဝတ်တာကတော့ ဒီလို အဝါတွေတော့ ဝတ်တာတော့ ဟုတ်မှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါလည်း ကြုံလို့ပြောတဲ့ သဘောပါ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို တပည့်တွေက အဲဒီတုန်းက သင်္ကန်းမှ မပညတ်ရသေးဘူး။ ဘာအရောင်ဝတ်ရမယ်၊ ဘယ်ချုပ်ရိုးနဲ့ ချုပ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုအရှည်လျားနဲ့ ဝတ်ရမယ်လို့ ပညတ်ချက် မရှိသေးဘူး။ ဆွမ်းတောင်မှ ညအခါမစားရဘူးလို့ ပညတ်ချက်လည်း မရှိသေးဘူး။ အဲဒီအချိန်တွေတုန်းက။ အမှန်ကတော့ ဒီတရားကို လိုက်နာရင် တပည့်ပဲ။ ဒီတရားကို ဆောင်ရွက်ပြီးသကာလ၊ ဒီတရားအတိုင်း လိုက်ပြီးဟောပြောနေတာမျိုး လုပ်တဲ့သူ၊ **ဒီတရားရဲ့ဝန်ကို ဆောင်တော့တဲ့သူဟာ၊ ဒီတရားနဲ့ပဲ နေတော့တဲ့သူဟာ ဓမ္မဝိဟာရီဆိုတာပေါ့ဗျာ. .** ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့။

တကယ်ပဲ. . . ဓမ္မဝိဟာရီပါလို့ပြောသလို ဝိနည်းမရှိသေးဘူး။ အဲဒီအချိန်တုန်းက၊ ဝိနယဝိဟာရီမဟုတ်ဘူး။ ဓမ္မဝိဟာရီပဲ ပေါ့ဗျာ. . . နော်။ အဲ. . အဲသလိုနဲ့. . ဒါ သူတို့ ဘာဝတ်မယ်၊ ဘာစားမယ်ဆိုတာ . . . ထား။ အစုံအရံတွေနဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်တွေတော့ အမျိုးမျိုးဖြစ်မှာပဲ. . နော်။ အဲ. . အဲဒီလိုမျိုးနဲ့. . . ကဲ. . . တစ်လမ်း နှစ်ပါးမသွားကြနဲ့ကွာ။

ပျံ့ပျံ့ကားကားဖြစ်အောင်၊ တို့က နည်းသေးသကဲ့သို့ ဆိုပြီး တစ်လမ်း တစ်ပါးကြွဆိုပြီး သကာလ လူတွေ အကျိုးရှိဖို့၊ စီးပွားဖြစ်ဖို့ရန်အတွက် မင်းတို့ တရားတွေ လိုက်ဟောကြဆိုပြီး.. ဒီလိုပြောတော့ သွားကြရ တော့တာပေါ့။ အဲ. . သွားကြရတဲ့အထဲမှာ အရှင်အဿဒ္ဓိလည်း ဒီလိုပဲ၊ တစ်ပါးထဲ သွားရတာပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့ တပည့်ရလို့ရှိရင် ရတဲ့တပည့်လေး၊ သူတို့တရားနာလို့ ရတဲ့တပည့်လေး ဘုရားဆီလွှတ်၊ အဲ. . ဘုရားဆီ တပည့်ခံခိုင်း။ အဲဒီလိုနဲ့ရဟန်းတွေအများကြီးဖြစ်လာ။

### အရှင်အဿဒ္ဓိနှင့် ရှင်သာရိပုတ္တရာ

နောက်တော့ . . . ဒီလိုနဲ့ ရှင်အဿဒ္ဓိ ရွာတစ်ရွာ၊ မြို့တစ်မြို့မှာ ဆွမ်းခံပြီး စားနေတုန်း ဒီ. . အရှင်သာရိပုတ္တရာ အလောင်း ကိုယ်တော် က သူက. . . သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးရဲ့ တပည့်ဖြစ်နေတယ်။ သိဉ္ဇည်း ဆရာ ကြီးရဲ့ တပည့် သူကလည်း ဆွမ်းခံလာ. . . . ရှင်အဿဒ္ဓိကို မြင်. . . သိဉ္ဇည်းဆရာကြီးရဲ့ တပည့်. . . သူရထားတဲ့ တရားကိုတော့ တယ်. . မကျေနပ်ဖြစ်နေတာကိုး။ တယ်. . မကျေနပ်နေတော့ တရား အသစ်က သူကတော့ လိုနေတုန်းပဲ။ တကယ်ကတော့ အရိယသစ္စာ တရား မရောက်သမျှကတော့လည်းပဲ ခပ်မိုက်မိုက်လူဖြင့်တာ ကျေနပ် နေရမှာပါ။ ကျန်တဲ့သူကတော့ မကျေနပ်နေရမှာပါပဲ၊ ဟုတ်လား။ ‘ ဝအီပြီး မနေရမှာပါပဲ၊ ဟုတ်လား။

အဲဒီလိုနဲ့ ‘ ဝအီပြီး မနေတော့ သူက အရှင်အဿဒ္ဓိ မြင်တော့ ဟ. . ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ပုံစံဂိုက်တစ်မျိုးပဲပေါ့လေ။ အမှန်ကတော့ ပြော မယ်ဆိုရင် ထေရဝါဒက ရှင်အဿဒ္ဓိ ပုံဖော်နေ၊ ကျုပ်တို့က ရှင်အဿဒ္ဓိ ပုံဖော်တာကတော့ တစ်မျိုးပေါ့ဗျာ။ ထေရဝါဒက ရှင်အဿဒ္ဓိ ပုံဖော် တာကတော့ မျက်လွှာကလေးချလို့ . . . အင်မတန်ကို တည်ငြိမ်တဲ့

တခါတည်း ကိုယ်လှုပ်ရှားမှု၊ လက်လှုပ်ရှားမှုက မလှုပ်မယှက်နဲ့ ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုမျိုးလိုကို ‘သံယမ’ စောင့်စည်းတဲ့ဟာလေးနဲ့လို့ ပြောမှာပေါ့ မဟုတ် လားဗျာ။

တကယ်တော့ ရှင်အဿဒ္ဓိက အဲဒီလိုနေလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်က တော့ မထင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ လိုလိုပဲ ထင်တာပဲ။ ကျုပ်တို့လိုလို ထင်တာပဲ ဆိုတာက မျက်စိလည်း ဖွင့်မှာပဲ။ လက်ခြေလည်း လှုပ်မှာပဲ။ ဟုတ်ရဲ့ လားဗျာ။ အချိုးကျအောင်လှုပ်မှာ။ အချိုးကျအောင် ဖွင့်မှာပဲ။ အခု မြို့ထဲ၊ ပြည်ထဲမှာ ကျုပ်တို့ ထေရဝါဒမှာတော့ တော်တော်ဆိုက်ဆိုက် မြိုက်မြိုက် ဘုန်းကြီးကလေးတွေ တွေ့ရတယ်ဗျ။ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ဘုန်းကြီးကလေးတွေက သူတို့ကတော့ တစ်မျိုးကြီးပါပဲ။ ရှက်တောင် ရှက်တယ်. . . သူတို့ကို ကြည့်ပြီးတော့ပေါ့လေ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို မျက်လွှာကို မဖွင့်ဘူး။ တခါတည်း ငြိမ်ပြီးတော့ လက်နှစ်ဘက်လည်း မလှုပ်ဘူး။ လမ်းသွားနေလျက်သားနဲ့တောင်မှ လမ်းသွားတယ်ဆိုတာ ကိုယ်လက်တော့ လှုပ်ရတယ်မဟုတ်လားဗျာ၊ မလှုပ်ဘူး။

အဲဒီလိုမျိုးပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက တခါတည်း ထူးဆန်းတယ်ဆိုပြီးတော့ အပြေးအလွှားကလေး ‘ရပ်တော်မူပါအုံး’ ဆိုပြီးတော့ လောင်းတာ၊ ပြုတာတွေတွေ့ရတယ်။ သူတို့ကလည်း အဲဒီဟာနဲ့ပဲ ကောင်းနေသလား မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အတော်များများ တော့မရှိဘူး၊ တစ်ပါးတစ်လေပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို ဂိုက်ဆိုင်မျိုးကို ရှေးအခါ က သူတော်စင်တွေရဲ့ ဂိုက်ဆိုင်လို့လည်း သူတို့ ထင်တယ်နဲ့ တူပါတယ်။ အမှန်ကတော့ တကယ်စာပေတွေကလည်း ဒီကနေ့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓ ဘာသာစာပေတွေကလည်း အဲဒီလိုမျိုး ဂိုက်ဆိုင်ကို တကယ့် ကောင်းမွန်သူ တစ်ယောက်ရဲ့ ‘သံယမ’ စောင့်စည်းမှုရှိတဲ့သူရဲ့ ဂိုက်ဆိုင်လို့ ဆိုတာမျိုး ထုတ်တယ်ကိုးဗျ။

အမှန်ကတော့. . . ဒါကတော့ ပင်မပြောလိုတဲ့ စကားမဟုတ်

ပါဘူး။ စကားစွယ်လေးတွေပါ ဟုတ်ပလား။ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ကြုံတုန်းဆိုတော့ ကျုပ်ကလည်း အကုန်လုံးပြောချင်တာမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ပြောတဲ့သဘောပါ။ ကျုပ်ကတော့ ရှင်အဿဒ္ဓိရဲ့ ဂိုက်ဆိုင်ကို ရှင်သာရိပုတ္တရာက သဘောကျသွားတာဟာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ ရှင်ရှင်သန်သန်ကလေး လှုပ်ရှားသွားတာ ကလေးကို ဒါ . . . ရှင်သာရိပုတ္တရာ အလောင်းဟာ ကြိုက်ရလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ထင်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ခုန . . မလှုပ်မယှက်နဲ့ ဟာမျိုးကြီးလို့လည်း မထင်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ရှင်အဿဒ္ဓိရဲ့ ဂိုက်ဆိုင်ဟာ သူများဂိုက်ဆိုင်နဲ့ ထူးတာတော့ သေချာတယ်။ သူများဂိုက်ဆိုင်နဲ့ ထူးတယ်ဆိုတာကလည်းပဲ ခုနကသူတော်စင်တွေ မလှုပ်မယှက်ပုံစံတွေ ထက်ထူးတာတော့ မဟုတ်တန်ရာဘူးလို့။

ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် အလယ်အလတ်မျက်စိနဲ့ ရှိနေပြီးသား သူကိုး . . . ရှင်အဿဒ္ဓိဆိုတာက၊ အလယ်အလတ်မျက်စိရှိတဲ့သူဆိုတာက အာရုံငါးပါးနဲ့ ကင်းလွတ်အောင်လည်း မနေဘူး။ အာရုံငါးပါးနဲ့ လိမ်းကျပြီးလည်း မနေဘူးကိုး။ အာရုံငါးပါးနဲ့ ထိစပ်လျက်နဲ့ မငြိမ့်ပဲနေတဲ့သူမဟုတ်လား။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ မြို့ထဲ၊ ပြင်ဩဒိယဆွမ်းခံသွားတယ်ဆို အမျိုးသမီးတွေကို ကြောက်ပြီး သကာလ မျက်စိမဖွင့်ဝံ့ဘူး ဆိုတာမျိုးကလည်း ဘေးသင့်မှာမှ မဟုတ်တော့ပဲ။ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ တွေ့လည်း သူမျက်စိက ဘာတွေ့မလဲ။ လာပြီးလိမ်းကျနေတာမျိုး၊ ငြိမ့်နေတာမျိုး သူက ရှိအံ့မှာလားဗျာ။

အဲဒီလို မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့အခါကျ သူဖွင့်ဝံ့မှာပေါ့။ ဟို . . မီးနေသည်တို့လို၊ ရောဂါသည်တို့လိုသာ ညော်ကြောက်ရတာ မဟုတ်လား။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ဟာ . . သူ့မှာ တခါတည်း ရောဂါဘာမှ မရှိဘူးဆိုကတည်းက ဘာအညော်ဖြစ်ဖြစ် မကြောက်တော့ဘူး မဟုတ်လားဗျာ။ သူကလည်းပဲ မျက်စိဖွင့်ဝံ့မှာပဲ။ အဲဒီတော့ . . ဟာ . . . တရားရှိတယ်၊ တရားစောင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုပြီး ဒီလူကတော့

မျက်စိဖွင့်ဝံ့တယ်။ အဲဒီလိုမျိုးလို ရှင်သာရိပုတ္တရာဆို ကျုပ်ဖြင့် စွဲလန်းသွားတာဖြစ်မယ်လို့ ထင်တယ်။ ရှင်အဿဒ္ဓိ အပေါ်မှာ။ ဒါပြောချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်အဿဒ္ဓိက ဟောတဲ့တရားကို ပြောမှာနော် . . . ။ ဒါ. . နဲ့အဲဒါ ကြောင်းသင့်လို့ပြောတာ။

ဣန္ဒြေရတယ်ဆိုတာ

ဒါနဲ့ တစ်ခါတည်း. . ရှင်အဿဒ္ဓိ ဒီကိုယ်တော်တော့ ထူးတယ်။ ဒီကိုယ်တော်ဟာတော့ဖြင့် အင်မတန်မှ သွက်သွက်လက်လက်လည်းရှိတယ်။ အင်မတန် ရှင်ရှင်သန်သန်လည်းရှိတယ်။ ဒီလို ရှင်ရှင်သန်သန်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ဖြင့် သူ့မှာတော့ တရားတစ်ခု၊ တစ်ခုရှိရမယ်။ ငါတို့လိုမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့မှာတော့ဖြင့် ငိုက်စိုက်၊ ငိုက်စိုက်နဲ့ဖြစ်နေတယ်. . ဟုတ်ရဲ့လား။ ဒါနဲ့ တစ်ခါတည်း သူ့ နောက်ကိုလိုက်မှာပေါ့။ သူ့နောက်လိုက်တဲ့အခါကျ ရှင်အဿဒ္ဓိ ဆွမ်းစား။ ဆွမ်းစားတာပြီး အောင် ခဏလောက်နား။ နားပြီးသကာလ၊ ကိုယ်တော့်ကြည့်ရတာ ဣန္ဒြေလေးက တမျိုးပဲ။ ဣန္ဒြေရတယ်ဆိုပြီး ခင်ဗျားတို့ကလည်း ငိုက်စိုက်၊ ငိုက်စိုက်ဆီ ပြန်ရောက်မသွားနဲ့နော်။ ကဲ. . ဣန္ဒြေရတယ်ဆိုတာ ငိုက်စိုက်၊ ငိုက်စိုက်ဖြစ်တာ ဣန္ဒြေရတယ်လို့ ခုခေတ်က မှတ်တာ ဗျာ နော်. . . ။

ကျုပ်တို့ကမဟုတ်ဘူး။ ဣန္ဒြေရတယ်ဆိုတာ လှုပ်ရှားမှုတွေမှာ သိပ်. . . အစိုးရတယ်လို့ဆိုလိုတာ။ သိပ်. . နိုင်တယ်ပေါ့။ သူ့လက်ကိုလည်း သူ့နိုင်တယ်။ အကမင်းသမီးတစ်ယောက်၊ အကမင်းသား တစ်ယောက်ကတာ ခင်ဗျားတို့ မြင်ဘူးကြမှာပါ။ သူ့ကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘာကောင်းတာလဲ မေးတော့ ကျုပ်တို့တွေ သူ့လိုကွေးကြည့်ပါလား။ သူ့လို ကောက်ကြည့်ပါလား။ ပြန်လိမ်လို့ ဖျည်လို့တောင်မရပဲ ဖြစ်သွား

မယ်. . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လားဗျာ။ ထမီအနားခတ်ကြည့်ပါလား  
 . . လူပျက်တွေပျက်တယ်နော်. . ငါ့မိန်းမကွာ အိမ်ကျတော့ ထမီ  
 အနားခတ်တာ အကုန်လုံးကိုနင်းမိပြီးအကုန် ပြုတ်ကုန်တယ်ဆိုတာ  
 . . . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ သူတို့ဟာ နိုင်နိုင်နင်းနင်း သူတို့ ဝတ်  
 ထားတာ၊ သူတို့စားထားတာ၊ သူတို့ လှုပ်ထားတာ ပျောင်းပျောင်း နွဲ့နွဲ့  
 ပေါ့ဗျာ။ သူတို့ လှုပ်ချင်သလို လှုပ်၊ ကြမ်းချင်သလို ကြမ်း။ အင်မတန်  
 ကို နိုင်နင်းတာကို ဒါ. . ကုန်ကြွေးရတယ်ဆိုတာရတယ်လို့ ပြောရမယ်။  
 ကုန်ကြွေးရတယ်ဆိုတာ ရတယ်ဆိုတာ အစိုးရခြင်းကို ပြောတာဗျ။ အစိုးရ  
 ခြင်းဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုပိုင်းဆိုင်ရာ မျက်စိ၊ မျက်နှာ  
 တွေရော အကုန်လုံးကို နိုင်နင်းတာလို့ ဒီလိုဆိုလိုတာပေါ့ ဗျာ။

အဲဒီတော့ ကိုယ်တော့် ကုန်ကြွေးရတယ်ဆိုတာ အင်မတန်ရတယ်  
 . . . ဒီလိုလေးပေါ့ဗျာ. . ဒါ။ ရှင်သာရိပုတ္တရာကနေပြီးတော့ ကိုယ့်  
 တော် . . . . ဒီလောက်. . ကုန်ကြွေးတွေ ထူးထူးခြားခြားနိုင်နင်းတာ၊  
 ကြည်လင်ပြီးတော့ နေနေတာဟာ ကိုယ်တော့တရားထူးရနေလို့  
 ဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ်တော် တရားထူးကို ဟောစမ်းပါ။ ရှင်အဿဒ္ဓိက  
 ဟောတော့မှာနော်. . ။ ရှင်အဿဒ္ဓိက ဘာဟောသလဲဆိုတော့ “  
 ယေဓမ္မာ ဟေတု ပွ ဘဝါ၊ တေသံဟေတုံ တထာဂတော၊ အာဟ  
 တေသ္မ ယော နိရောဓော၊ ဧဝံဝိဒီ မဟာ သမဏော ” ဆိုပြီး တော့. .  
 ဒါ ဒီကနေ့အထိ ထင်ရှားပါတယ်။

ရှင်အဿဒ္ဓိ ဟောခဲ့တဲ့ တရားကွက်ကလေးပေါ့ဗျာ။ သူက  
 ဘာပြောလိုက်တုန်း. . ။ ဒီတရား ဘယ်မှ ဘုရားဟောတာမရှိဘူး။  
 ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ ဘုရားဟောတာ သူရဲခံတာဆိုရင် ဘာပြော  
 သလဲ. . . “ ဒွေ မေ ဘိက္ခဝေ အန္တ၊ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ၊  
 ကတမေ ဒွေ. . . ” နဲ့ ဒီလိုတွေ ရခဲ့တာမဟုတ်လား။ ဟုတ်တယ်  
 မဟုတ်လား။ ဒါ လောကမှာ အယုတ်တရားနှစ်ပါးရှိတယ်။ အဲဒါ

ဘာတွေတုန်းဆိုတော့ ဘာတွေ၊ ဘာတွေ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အယုတ်  
 တရား နှစ်ပါးကနေ လွတ်တဲ့ ဟာကတော့ အလယ်အလတ် တရားဖြစ်  
 တယ်။ အဲဒီ အလယ်အလတ်တရားမှာ အင်္ဂါရှစ်ချက်ရှိတယ်။ အဲဒါက  
 ဘာတွေ၊ ဘာတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အလယ်အလတ်တရားကတော့  
 ဘယ်လိုသစ္စာတွေနဲ့ညီတယ်။ ဟော. . သစ္စာကလေးပါးရှိတယ်နဲ့  
 . . . ဒီလိုတွေ ဘုရားဟောတာကို သူက နာခဲ့ရတာနော်။

အဲဒါပြီးတော့ သူရဟန္တာဖြစ်အောင် ဘုရားက ဘာဟောလိုက်  
 သလဲ ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ “ ရှုပံဘိက္ခ ၀ေ အနတ္တာ ”နဲ့ ဘာညာ  
 နဲ့ပေါ့ဗျာ. . နော်. . ။ သူ့ကိုဟောခဲ့တဲ့. . သူနာခဲ့တဲ့တရားပါလား။ အခု  
 သူပြန် ပြောပြီနော်။ အေး. . တဲ့. . . ဘုရားကတဲ့. . . “ ယေဓမ္မာ  
 ဟေတုပ္ပဘဝါ ”. . ဖြစ်တဲ့ဟာတွေက အကြောင်းရှိတယ်တဲ့. .  
 အကြောင်းကနေ. . စပြီးပြောတယ်။ “ တေသံ ဟေတု တထာဂတော  
 အာဟ ” အဲဒီ အကြောင်းကိုလည်း ဘုရားကဟောတယ်တဲ့ . .  
 ဟုတ်လား။ “ အာဟ တေသဉ္စ ယော နိရောဓော ” အဲဒီ အကြောင်း  
 တရားတွေကလည်း ချုပ်တယ်တဲ့. . . ဟုတ်လား။ “ ဧဝံဝါဒီ  
 မဟာသမဏော ” ငါတို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အဲဒီလို ဟောတယ်  
 တဲ့။

### **အဲဒါ...အဘိဓမ္မာပဲ...**

ကဲ. . ကြည့်စမ်းပါအုံး။ ရှင်အဿဒ္ဓိက ရှင်သာရိပုတ္တရာကို  
 ဟောလိုက်တဲ့ဟာက ဘုရားဟောထဲပါလား။ မပါဘူးနော်။ ဘုရား  
 ဟောတဲ့ တရားကွက်ကို အကျဉ်းချုံးလိုက်တာ။ အကျဉ်းချုံး ဟောလိုက်  
 ပေမယ့် ဟိုလူကလည်း ဉာဏ်ထက်တဲ့သူဆိုဖြစ်နေတော့ . . . .  
 ဟာ. . . ဟုတ်ပြီ. . . ။ တခါတည်း သိသွားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းလို့



ဆိုတော့ လောကကြီးမှာ နတ်တွေကနေပြီးတော့ သူတို့အလိုမကျရင် မကျသလို၊ အလိုကျရင်ကျသလို လူတွေကို မတယ်၊ စတယ်တို့ ဒီလို ခံယူတဲ့သူတွေ လောကကြီးမှာ အများကြီးရှိတယ် မဟုတ်လားဗျာ။ နက္ခတ်တွေရဲ့အလိုအရ၊ ဇာတာ စန်းလာတ်တွေ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု အလျောက် လူတွေမှာ ဖြစ်နေတယ်လို့ ဒီလိုခံယူတယ်လို့ ရှိမှာမ ဟုတ်လားဗျာ။

ဒီလိုမဟုတ်ပဲနဲ့ ရှေးက ကံတရားတွေကနေပြီး ပြစ်ချလိုက်လို့ ဒီမှာဖြစ်နေရတယ်ဆိုတဲ့ အယူတွေလည်းပဲ ဘုရားလက်ထက်က ရှိတယ်။ အခုလည်း ရှိတယ်မဟုတ်လားဗျာ။ လူတွေဟာ အဲဒီလို အယူ တွေနဲ့ မဟုတ်တဟုတ်တွေနဲ့ မိုးမွန်နေတဲ့ ကာလမှာ ဘုရားက ဘာပြောလဲ။ “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ” လူမှာဖြစ်တဲ့ ကောင်းကျိုး တွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုးကျိုးတွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ “ဟေတုပ္ပဘဝါ” အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်တာ။ “တေသံ ဟေတုံ တထာဂတော” အဲဒီအကြောင်းကို ဘုရား ဟောတယ်။ “အာဟ တေသဉ္စ ယော နိရောဓော” ဒီဟာတွေ ချုပ်တာလည်းပဲ... ဒီဟာတွေ ပြင်လို့ရ တယ်ပေါ့ဗျာ။ အဓိ ပွယ်ကတော့။ ဒီဟာတွေ ဖြစ်ပျက်နေတာ။ ဟာ... ဒါဆိုတော့... ဟာ... တို့လုပ်တာ... တို့ဖြစ်တာပါလား။

ရှင်အဿဒ္ဓိက ဟောလိုက်တော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာသိသွားတယ် မဟုတ်လားဗျာ။ အဲဒီလိုသိ သွားတော့ သူကလည်း တရားရသွားတယ်။ ဒါ ဘုရားကနေပြီးတော့ ဒီလိုလေးဟောရင် ဒီလိုကလေး ဟောရမယ်၊ ဒီလို သွန်သင်ရမယ်၊ ဒီလို ညွှန်ကြားရမယ်လို့ ဘယ်မှာမပြောဘူး။ သူ... ဘုရားဆီက တရားရထားတာအလျောက် ဘုရား ဒီလိုအကွက်နဲ့ ဟောတာဆိုပြီး သူအကျဉ်းချုပ်ပြောတာနော်။ ဘုရားတရား ဓမ္မခန္ဓာ ရှိသမျှအကုန်လုံးက အဲဒီအထဲပဲ ဝင်တယ်။ “ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ၊ တေသံဟေတုံ တထာဂတော” ဟုတ်လား။ ဒီအထဲ ဝင်တယ်။

**အဲ... အဲဒါ... အဘိဓမ္မာပဲ... ။**

ကဲ... ဒီလိုပြောချင်တယ်နော... အဘိဓမ္မာဆိုတာဟာ ဘုရားရဲ့ တရားကွက်ကို တရားတွေကို အကျုံးဝင်လား၊ မဝင်ဘူးလား။ ဝင်တယ်နော... ။ ကျန်တဲ့ ဒီ... မေတ္တာတွေဆိုတာရော မဝင်ဘူးလား၊ အကုန်ဝင်တာပဲ... နော်... ။ ဘယ် တရားကွက် လာခဲ့၊ လာခဲ့။ သမ္ပပဋ္ဌာန်တွေလည်း ဒီထဲမှာပဲ။ သတိပဋ္ဌာန်တွေလည်း ဒီထဲမှာပဲ။ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ ဟာ... မဂ္ဂင်တွေလည်း ဒီထဲမှာပဲ၊ သစ္စာတွေ လည်း ဒီထဲမှာပဲ။ အဲဒီတော့ အဲဒီလိုမျိုးလို ချဲ့ပြီး ပြောတာလည်းပဲ အဘိဓမ္မာပဲ။

ဒီလိုမဟုတ်လို့ တခါတည်း အမျိုးမျိုးချဲ့ပြီးတော့ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာတို့ကတော့ တရားတွေကလည်းပဲ အင်မတန်ထက်ထက် မြက်မြက် ပြောတတ်တယ်မဟုတ်လား။ အင်မတန်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ။ အင်မတန်ကိုလည်းပဲဉာဏ်ထက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မဟုတ်လား။ သူတို့ကျတော့ တော်တော်ကြီးကို လူတွေက တခါတည်း ဝိဘင်္ဂ် ဆိုပြီး ဒါတုဝိဘင်္ဂ်၊ ဘာဝိဘင်္ဂ်၊ ညာဝိဘင်္ဂ်... နဲ့ ချဲ့ချဲ့ပြီးတော့ ဟောခဲ့တဲ့ သုတ္တံတွေရှိတယ်။ ဒါ... ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းဟာကိုပဲ ချဲ့ဟောခဲ့တာ မဟုတ်လားဗျာ။ ရှင်ကဉ္စနတို့ ဘယ်သူတို့ကနေပြီး သကာလ... ဘာလဲ... ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ဂါထာလေး တစ်ပုဒ် လောက်ကိုပေါ့ဗျာ၊ အဲ... သူကနေပြီးတော့ အဖွင့်လုပ်တယ်ဆိုပြီး သကာလ... လာလာမေး ကြလို့ သူဟောရတာ။

ဒါတွေဆိုရင်လည်းပဲ ဘုရားဟော ကျဉ်းကျဉ်းကလေးကို သူကနေပြီး အကျယ်လုပ်ပြတာပေါ့။ ဘာလဲ... “အတိတ်ံ နနာ ဂမေယျ... ” ဆိုပြီး ဂါထာလေး တစ်ပုဒ်ရှိတယ်လေ။ အတိတ်ကို မဖော်ရဘူး၊ အနာဂတ်ကို မမျှော်ရဘူးနဲ့၊ အတိတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတုန်း ဘုရား၊ မဖော်ရဘူးဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတုန်း ဘုရား။

အနာဂတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာ ခေါ်တာတုန်း ဘုရား။ မမျှော်ရဘူး ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာတုန်း ဘုရား. . နဲ့ မေးတဲ့သူတွေ ရှိတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲ. . အဲဒီလိုမျိုးလို ဘုရားက အကျဉ်းဟောတာကို အကျယ်ချဲ့ ပြောတာ။ ဒါလည်း အဘိဓမ္မာပဲ။

အဘိဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မ ဆိုတာ ဓမ္မကို ချဲ့ပြတယ်၊ ချုံ့ပြတယ်။ ဒီဓမ္မရဲ့ ဘောင်အတွင်းထဲက နေပြီးတော့ အမြင်ဖြစ်လာအောင် လုပ်ပြတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကို အဘိဓမ္မလို့ ခေါ်တာ။ ဘုရားဟောတဲ့ တိုက်ရိုက်ဓမ္မမဟုတ်ဘူး။ တိုက်ရိုက်ဓမ္မ မဟုတ်ပေမယ့် အဲဒီဓမ္မဘောင်ထဲကနေ အကိုက် ချုံ့ပြလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချဲ့ပြလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် မြင်သွားအောင်လုပ်တာကို ဒါ. . အဘိဓမ္မာ. . အဲဒီလိုဆိုလိုတာ။ ထေရဝါဒက အဘိဓမ္မာ. . ခုနက အဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းပေါ့ဗျာ။ အဲဒါက သူကလည်း ဘုရားဟောတဲ့ဓမ္မတွေကို သူ့ရဲ့နည်း၊ သူ့ရဲ့ဖော်မြူလာ၊ သူ့ရဲ့ စနစ်ပေါ့. . နော။ အဲဒါနဲ့ လုပ်ပြလိုက်ရင်ဖြင့် ဘုရားရဲ့ တရားတွေထဲမှာ အကုန်ဝင်တယ်လို့ သူတို့ထင်လို့ပေါ့. . နော။ ဒါပေမယ့်လို့ ကျုပ်တို့မြင်တာက မဝင်ဘူး။

မဝင်ယုံတင်မကပဲနဲ့ ဒီဓမ္မတွေ ပျက်တောင်ကုန်တယ်လို့ ကျုပ်တို့က ဒီလိုမျိုးပြောနေတာ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကတော့ ဝင်တယ်လို့ မြင်လို့ အဲဒီဟာတွေကိုပဲ ဒီအဘိဓမ္မာခုနစ်ကျမ်းတွေကိုပဲ အဘိဓမ္မာလို့ သတ်မှတ်တာပေါ့လေ။ အဲဒီတော့. . အဲဒါတွေတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ မျက်စိထဲမှာ မဝင်ဘူး။ မမြင်ဘူး။ ဟုတ်လားဗျာ။ တကယ့် ဘုရားတရားတွေကိုတောင်မှ၊ ဘုရားဟောတရားတော်တွေတောင်မှ ပျက်စီးသွားသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အဘိဓမ္မက လူတွေကို အစိတ်စိတ်၊ အဖြာဖြာလုပ်ပစ်တယ်။ အစိတ်စိတ်၊ အဖြာဖြာလုပ်ပစ်တော့ လူတွေရဲ့ လူ့အစိတ်၊ အဲဒီ စိတ်ပြီးတော့ စုနေတဲ့အဖြစ်က လူမဟုတ်လား။

အကြိယဝါဒ

အဲဒီ အစုရဲ့ လှုပ်ရှားလိုက်တဲ့အမှု။ ဟုတ်လားဗျာ။ အမှုကမှ ကံတွေရောက်လာမှာ မဟုတ် လား။ ကံတွေကမှ သင်္ခါရတွေနော်။ ကံတွေကမှ ဒါ . . ဒုက္ခတွေမဟုတ်လား။ ဒီဒုက္ခကို ကျုပ်တို့က သင်ခန်းစာယူရမှာဆိုတော့ အမှုကို သင်ခန်းစာယူရမှာပေါ့။ အမှုကို သင်ခန်းစာယူရမှာကို အစုတောင်မှ မရတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ဆို . . အစိတ်ကြည့်တာကိုး။ အစိတ်ကြည့်တာဆိုတော့ ဟော . . အစိတ်ကြည့်တာဆိုတော့ ဘာဖြစ်လဲ . . . အစုတောင် မရှိတော့ဘူး။ အစုမရှိတော့ သူမရှိဘူး၊ ငါမရှိဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမရှိဘူး၊ ယောက်ျားမရှိဘူး၊ မိန်းမ မရှိဘူး။ အဲဒီလို မရှိတော့ အမှုလည်း မရှိတော့ဘူး။ ကောင်းမှုလည်း မရှိတော့ဘူး။ မကောင်းမှုလည်း မရှိတော့ဘူး။

ငါ၊ သူမှ မရှိပဲနဲ့ ငါသူကလုပ်တဲ့ ကောင်းမှုတို့၊ မကောင်းမှုတို့က မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီလို မရှိတော့တဲ့အတွက် ဘာဖြစ်သလဲဆိုလို့ရှိရင် ပြုလုပ်မှု လက်မခံတဲ့ဝါဒ၊ ပြုလုပ်မှုကို ငြင်းဆန်တဲ့ ဝါဒ၊ ကောင်းမှုပြုလုပ်မှု၊ မကောင်းမှုပြုလုပ်မှု၊ ကောင်းမှုဆိုတဲ့ အမှုနဲ့ မကောင်းမှုဆိုတဲ့အမှုကို ငြင်းဆန်တဲ့ဝါဒ။ ဒါကို တရားဝင်ပုဒ်မ တပ်တော့ . . **အကြိယဝါဒ**။ ဒီအမှုတောင် ငြင်းမှတော့ ဒီအမှုပြုလုပ် ရခြင်းရဲ့ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ . . ဒါတွေကြောင့် ဒီအမှုတွေက ပြုတာကိုး။ မကောင်းကံလုပ်တယ်ဆိုတာလည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ . . . အဲ . . . ကောင်းကံလုပ်တယ်ဆိုတာလည်း အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟတို့ပေါ့။

ဟိုအမှုတောင်လက်မခံတော့လည်း ဒီအမှုရဲ့အကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဟိတ်တွေလည်း လက်မခံတော့ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် အဟေတုကဝါဒ။ ဟော . . ဒီအမှုတောင်လက်မခံတော့ ဒီအမှုရဲ့ အကျိုးဖြစ်တဲ့

အဘိဓမ္မာဆိုတာ တကယ်ဆိုတော့ ဒါ. . ဘုရားရဲ့ တရားချက်တွေကို ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ ဖွင့်ချက်တွေဟာတော့ဖြင့် အဘိဓမ္မာတွေပဲ။ ဘုရားရဲ့ တရားတော်အတိုင်း ဟောကြားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်လား။ ဥပမာဆိုပါတော့ “အသေဝနာစ ဗာလာနံ ” လူမိုက်တို့နဲ့ မမိဝဲ ရဘူး။ “ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ” အဲဒါ အမြတ်ဆုံး မင်္ဂလာပဲဆို. . . အဲဒါဓမ္မပဲ။ ဒါ. . ဘုရားရဲ့ ဟောချက်အတိုင်း ခင်ဗျားတို့ကို ပြောပြတာ။ ဒါထဲကနေပြီးသကာလ ကျုပ်တို့ကနေပြီးတော့ ဒီဘောင်က နေမလွတ်အောင် ဒီထက် ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ ဒီထက်ချဲ့ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ ခင်ဗျားတို့ နားလည်အောင်. . . . . ။

( အဘိဓမ္မာ ပထမပိုင်းခွေဆုံး )

## (အဘိဓမ္မာ ဒုတိယပိုင်းခွေ)

ဒီတရားတပုဒ်ကိုပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီလိုဟောမယ်ဆိုရင် ဒါ. . အဘိဓမ္မာပဲလို့ ကျုပ်တို့က ဒီလိုပြောရမယ်။ ကြည့် . . ရှင်အဿဒ္ဓိ ဟောသွားတဲ့ အဘိဓမ္မကို။ ဘယ်ကလောက်ကောင်းသလဲဗျ. . နော်။ ဘယ်ကလောက်ကောင်းသလဲဆိုရင် ဘုရားတရားတော်ကို တစ်ခါ တည်းကို အကျဉ်းဆုံးချဲ့ပြောလိုက်တာ။ တကယ်လည်းကြည့်။ ဘုရား တရားဟာ တခြားတရားတွေထက်ထူးခြားတာက အဲဒီဟာကလေးပဲ ထူးခြားတာပဲ။

တခြားတရားတွေဆိုတာ ဘာတုန်း။ ဒီကနေ့ မြင်နေရတဲ့ တရားတွေပေါ့။ ဟိုဘက်ကတရားတွေတော့ ကျုပ်တို့မသိပါဘူး။ ဟုတ်လား။ မသိဘူး ထားလိုက်ကြပါစို့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဘုရားနဲ့ ခေတ်ပြိုင် ဒိဋ္ဌိဆရာကြီးတွေပေါ့နော်။ အဲဒီ သူတို့နဲ့ခေတ်ပြိုင် ဝါဒ တွေက ဒါ. . ကျုပ်တို့ သေသေချာချာစစ်ဆေးမှုလုပ်ရင် ရှည်လျား ပါတယ်။ ခုခေတ်မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့သိနေရတဲ့ တရားတွေနဲ့ ကြည့် လိုက်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ဘာတွေသိလဲ။ နတ်တွေ လက်ခံတဲ့သူတွေလည်း ဒုနဲ့ဒေး။ တစ်ရာမှာ လူတစ်ရာရှိတယ်ဆိုရင် ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်ကျော်ကျော်က နတ် လက်ခံတယ်လို့ ပြောရမယ် မဟုတ်လားဗျ. . နော။ ကိုးဆယ့်ကိုးယောက်၊ တစ်ရာတိတိပြောလိုက်ရ မှာတောင် နဲ့နဲ့ အားနာပါးနာနဲ့ ကိုယ့်လူတွေထဲက ပါသွားမစိုးလို့ . . ချန်ထားရတာ ဟုတ်လား။

ကိုးဆယ်နဲ့ ကိုးယောက်လောက်ကတော့ နတ် လက်ခံထား တာပဲ။ ဒီနတ်တွေက လူတိုင်းကို မကောင်းတာလည်း လုပ်တယ်နော်။ ကောင်းတာလည်း လုပ်တယ်နော်လို့. . လက်ခံတယ်နော်။ ဒါ. . ဗမာတွေရဲ့ ထုံးစံ။ နတ်တွေပဲလားဆိုတော့ နက္ခတ်တွေနဲ့ ဓာတ်တွေ

ရော လက်မခံဘူးလား။ လက်ခံတာပဲ။ ဒါတွေကလည်း လူတွေကို လုပ်တယ်နော်. . ပေါ့။ ကျအောင်လည်းလုပ်တယ်၊ ကြွအောင်လည်း လုပ်တယ်။ မြင့်အောင်လည်း လုပ်တယ်ပေါ့နော်။

ဗမာပြည်ကလေး တစ်ခုထဲမှာတင် ဝါဒတွေက စုံနေပြီလို့ ဒီလို ပြောရမှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် လူ့လောကရဲ့ ကောင်းကျိုးနဲ့ ဆိုးပြစ်ကိုပေါ့။ လူ့လောကမှာ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကောင်းကျိုးရော၊ ဆိုးပြစ်ရော ပြောနေရတာ စကားလုံးရှည်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့က ပြောနေကျမို့လို့သာ ဒီဟာကို တွဲလျက်ပြောနေတာ၊ အဖြစ်လို့ ပြောလိုက်ရင် ကောင်းပါတယ်။ အဖြစ်တွေလို့ပြောတာနဲ့ ဘဝတွေလို့ ပြောတာနဲ့ အတူတူပါပဲနော်။ ဒါမှမဟုတ် ဇာတိတွေလို့ပြောရင်လည်း အတူတူပါပဲ။ ဒါမဟုတ်ရင် အဖြစ်တွေ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် လူရဲ့ အဖြစ်တွေ။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝပြောရင်တော့ ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးပြစ်တွေပေါ့။ အဖြစ်တွေပေါ့။

ဒီအဖြစ်တွေရဲ့ လက်သည်ကို ရှာကြရမှာ။ ဒီအဖြစ်တွေကို လက်သည်ကတော့ တွေ့ချင်မှာပဲ။ ဒါ ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာသားတိုင်းပဲ လူတိုင်း၊ လူတိုင်းပဲလို့ပြောကြစို့။ ကျုပ်တို့ ဗမာမှ မကဘူး။ တခြားလူမျိုးတိုင်းလည်း သိချင်တယ်။ ဒီအဖြစ်တွေဟာ ဘာကြောင့် ဖြစ်နေတာလဲ။ လူတွေချမ်းသာနေတယ်။ ဘာကြောင့် ချမ်းသာနေသလဲ။ ဆင်းရဲနေတယ်။ ဘာကြောင့်ဆင်းရဲနေသလဲ။ လူတွေဟာတော့ဖြင့် ပိန်တယ်၊ ဘာကြောင့်ပိန်သလဲ။ ‘ဝ’ တယ်၊ ဘာကြောင့် ‘ဝ’သလဲ။ အသားဖြူတယ်၊ ဘာကြောင့်ဖြူသလဲ။ အသားမဲတယ်၊ ဘာကြောင့်မဲသလဲ။ အစစပေါ့လေ။ အမျိုးမျိုး တခါတည်း. . အကျော်အဇောတွေ၊ အခြံအရံတွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ ဘာကြောင့် ပြည့်စုံသလဲ။ အကျော်အဇော၊ အခြံအရံတွေ မဲ့နေတယ်၊ ဘာကြောင့်မဲ့နေသလဲ။ အစစပေါ့လေ။ အမျိုးမျိုးရဲ့အကြောင်းတွေ ရှိနေတယ်။ ရှိတော့လည်းပဲ

ဒီသိချင်ချက်ကို မဖြည့်တဲ့လူတိုင်း ကိုယ့်နည်းနဲ့ကိုယ်ဟန်ကတော့ အသေဆုပ်ထားပြီးသားပဲ။ ကိုယ့်နည်းနဲ့ ကိုယ်ဟန်ကတော့ အသေဆုပ်ထားပြီးသားပဲဆိုတော့ ဘယ်လိုဆုပ်ကြသလဲဆိုတော့ . . . .

ဥပမာအားဖြင့် ကျုပ်တို့ တောင်ပေါ်မှာ အဖျားကလည်း မကင်းဘူး။ အဲဒီလို ငှက်ဖျားဖျားတယ်ဆိုရင် ငှက်ဖျားဖျားတဲ့ သူကလည်း ယောင်တိယောင်ကမ်းတွေ လျောက်ပြောတော့တာ။ ယောင်တိယောင်ကမ်းတွေ လျောက်ပြောရင်တော့ ဒါ ငှက်ဖျားမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လဲဆိုရင် သူတို့. . . နတ်ပဲ။ နတ်ပဲဆိုတော့ တခါတည်း ငှက်ဖျားတောင် ဟုတ်တိ၊ ပတ်တိ မကုဘူး။ ပဌမတစ်ခါ ဆိုရင်လည်း ပိုဆိုးတတ်တာပဲ။ ငှက်ဖျားမကုပဲနဲ့ ဘာဖြစ်လဲ၊ တခါတည်း နတ်ပွဲထိုးဖို့ ဘာဖို့ဆို တာတွေ အရင်လုပ်တယ်။ အဲဒါတွေလုပ်တာနဲ့ အချိန်ကကုန်သွားပြီး မောင်မင်းကြီးသား ချောရော။ သေသွားတော့တာပဲ။

ဒီလိုတွေများတယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ မသေကို မသေချင်လို့မို့ တော်တော်ကို ခံနိုင်ရည်ရှိလို့မို့မို့ မသေတာသာရှိမယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ နတ်မစွဲတဲ့သူဆိုလို့ မရှိဘူးလို့ကို ပြောရမလောက်ပဲ။ အဲဒီလောက်ကြီးကို ထင်ရှားနေတဲ့အရာနော်။ ငှက်ဖျားပိုးဝင်ရင် ငှက်ဖျားပိုးဝင်တာအပေါ်မှာမှီပြီးတော့ ကယောင်ကတမ်းတွေပြောတတ်တယ်။ ငန်းဖမ်းတတ်တယ်ဆိုတာတွေ ရှိတယ်ဆိုတာ သိရဲ့သားနဲ့လည်း ဒါလည်း မရဘူး။

ဆိုလိုတာကတော့ ဒီအယူအစွဲတွေဟာ လူတွေဆီမှာရှိကြတဲ့ အကြောင်း။ အဖြစ်တစ်ခုကို အသေဆုပ်တယ်လို့ ဒီလိုပြောချင်တာနော်။ အဖြစ်တစ်ခုကို အဖြေထုတ်တဲ့အခါမှာ မဟုတ်၊ ဟုတ် ဟုတ်တစ်ခုခုကတော့ ဟုတ်တာပဲနော်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ဗမာတွေဟာ နတ်တွေနဲ့ ဒီအဖြစ်ရဲ့ လက်သည်တွေကို ထုတ်တယ်။ ဟာ ကောင်းကင်က နက္ခတ်တွေနဲ့လည်းပဲ ဒီအဖြစ်ရဲ့ လက်သည်တွေကို ထုတ်



တယ်။ သို့မဟုတ်ရင် နေတို့၊ ရေတို့၊ လေတို့ဆိုတဲ့ ဓာတ်တွေကိုလည်းပဲ ဒီအဖြစ်ရဲ့ လက်သည်တွေဆိုပြီး ထုတ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်. . . နောက် ဘဝက ကံတရားတွေပဲဆိုပြီး ဒီအဖြစ်ရဲ့ လက်သည်တွေကို ရှာတယ်။ ဒီအဖြစ်ရဲ့ လက်သည်တွေကို ထုတ်တယ်။ ဒါ ကျုပ်တို့ဗမာတွေထုတ် တတ်ကြတဲ့ အချက်တွေပဲ. . . နော်။ ဒီထက်လည်းပဲ ပိုမိုထုတ်တတ် ကြတာမရှိပါဘူး။ ထားလိုက်ကြပါစို့။ ဒီလောက်ဆိုရင်လည်း သိလောက် ကြပါပြီ။

ဟော. . . နိုင်ငံခြားတွေ၊ နိုင်ငံခြားတွေကျတော့လည်းပဲ သူတို့ တွေက ဘယ်လိုလုပ်ကြတာလဲ။ ခရစ်ယာန်မှာဆိုရင် ဘုရားပဲ။ လူမှာ ဖြစ်တဲ့အဖြစ်တွေရဲ့ အကောင်းဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ အဖြစ်ရဲ့ လက်သည်ဟာ ဘုရားဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုပဲ မူစလင်ဆိုလို့ရှိရင်လည်းပဲ . . . သူတို့ရဲ့ အလ္လာဟုပဲပေါ့ဗျာ။ ဘုရားသခင်ပဲ ဆိုကြပါစို့. . . နော်။ ဟိန္ဒူဖြစ်မယ်ဆိုရင် ဟိန္ဒူကတော့ဘာဖြစ်လဲ. . . ဟို ရှေးကပါလာတဲ့ ကံတရားပေါ့။ ဒီလိုပြောမှာနော်။ သူတို့ကတော့ အခုဘဝနဲ့ ပြီးခဲ့တဲ့ ဘဝဟာ တစ်ကောင်ထဲလို့ ထင်တယ်။ ဒီအခုဘဝမဖြစ်ခင်တုန်းက လည်း အကောင်တစ်ကောင်၊ ဘဝတစ်ခုဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဘဝတစ်ခု တုန်းက အကောင်တစ်ကောင်။ အကောင်တစ်ကောင်နဲ့ အကောင်တစ် ကောင်၊ အဲဒီနှစ်ကောင်ဟာ အသွင်ခြားနေပေမယ့် အနှစ်အသားကျ တော့ မခြားကြဖူး။ ပြောမယ် ဆိုရင်တော့. . . . .

ဇာတ်ပွဲတွေမှာ ဇာတ်သားတွေဟာ ‘က’ ကြရတယ် မဟုတ် လား။ ဒီပွဲတုန်းက ဝန်လုပ်ရပေမယ့် နောက်ပွဲကျတော့ ဘုရင်လုပ်ရ ချင်ရင် လုပ်ရမယ်ပေါ့ဗျာ။ ဟိုပွဲတုန်းက ဝန်နဲ့ ဒီပွဲတုန်းကဘုရင်ဟာ တစ်ယောက်ထဲပဲလို့ ပြောရတာမဟုတ်လား။ အဲ. . . အဲဒီလိုမျိုးလိုပဲ သူတို့ကလည်း ဒီမမွေးခင်က ဘဝနဲ့ ဒီအခုဖြစ်နေတဲ့ ဘဝဟာ တစ် ကောင်ထဲဆိုပြီး၊ အဲဒီအကောင်လုပ်ခဲ့ရင်လည်း ဒီမှာဖြစ်တာဆိုပြီး သူ့ရဲ့

လက်သည်ကို ဒီလိုချမယ်လို့ ဒီလိုဆိုလိုတာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီတော့ ဒါကို ချုံလိုက် ကြပါစို့။ ကျုပ်တို့လည်းပဲ သိပ်ပြီး ကမ္ဘာ့အကြောင်းအရာတွေ ပြောဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ ဟုတ်လား။ ဆိုလိုတာကတော့ ဒီလောက်ပြော လိုက်ရင် ခရစ်ယာန်တွေပဲ၊ မူစလင်တွေပဲ၊ ဟိန္ဒူတွေပဲ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ တွေပဲ . . . ဗုဒ္ဓဘာသာတောင် ခုနပြောသလို နတ်ယုံကြည်သူတို့၊ ဓာတ် ယုံကြည်သူတို့ နက္ခတ် ယုံကြည်သူတွေလို့ . . . ဒါတွေချုံပြီးပြောလိုက် ကြပါစို့။

### ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ

ပြောလိုက်ရင် . . . ဒီအကုန်လုံးပြောခဲ့သမျှတွေဟာ လူမှာဖြစ် နေတဲ့ အဖြစ်ရဲ့လက်သည်ကို တစ်ယောက်တစ်မျိုးပဲ၊ တကျောင်း တစ် ဂါထာ၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို ပြောရမှာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီ တော့ အဲဒီလိုပြောခဲ့တာတွေထဲက တစ်ခုခုနဲ့ ညီညွတ်သလားလို့၊ ဟုတ် လား။ ရှင်အဿဇ္ဇိ ကိုယ်တော်က ပြောသွားတာက ဒီအကြောင်း အချက်တွေထဲက တစ်ခုနဲ့မှ မညီညွတ်ဘူး။ မညီတာဆိုတာ သူက ဘာပြောလဲ. ‘ယေဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ’ လူမှာဖြစ်နေတဲ့ ကောင်းကျိုး တွေပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူမှာဖြစ်နေတဲ့ ဆိုးပြစ်တွေပဲဖြစ်ဖြစ် . . . ဒါ အဖြစ် တွေပဲမဟုတ်လားဗျာ။ ‘ယေဓမ္မာ’ အကြင် အဖြစ်တရားတွေဟာ၊ ကောင်းကျိုး၊ ဆိုးပြစ်၊ ဖြစ်နေတဲ့ အဖြစ်တရားတွေဟာ ဟုတ်တယ်မ ဟုတ်လား။ အခြံအရံတွေ ရရင် ရတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေပြည့်ရင် ပြည့်တယ်။ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ပြည့်ရင် ပြည့်တယ်။ ဟုတ်တယ်နော်။ အဲ. . . .

‘ယေဓမ္မာ’ အကြင်အဖြစ်တရားတွေဟာ ‘ဟေတုပ္ပဘဝါ’ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တာ။ ဟုတ်ရဲ့လား။ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တယ်

ဆိုတာ နတ်တွေလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ဓါတ်တွေလည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို နတ်တွေတို့၊ ဓါတ်တွေတို့ မဟုတ်ဘူးလို့ဆို. . . ဘာနဲ့ ပြောရမတုန်းဆိုရင် ‘တေသံဟေတုံ တထာဂတော’ အဲဒီအကြောင်းကိုဟောတယ်။ ဘုရားက အဲဒီအကြောင်း ဟောတာတဲ့ . . . ဟုတ်လား။ နောက်တစ်ခါဘာလဲ. . . ‘အာဟ တေသဉ္စ ယော နိရောဓော’ အဲဒီအကြောင်းဟာ ချုပ်လို့ရတယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား။ အဲဒီအကြောင်းဟာ ယချုပ်လို့ရတယ်ဆိုရင် တကယ်လို့ နတ်တွေက လုပ်တယ်ဆိုရင် နတ်တွေကို ချုပ်လို့ရပါ့မလား။

ကောင်းကင်က နက္ခတ်ကနေပြီးတော့ ဖြစ်နေတာဆိုရင် ဒီဇာတာဆန်းလင်ကြီးရဲ့ အကွက်မလွန်ခင်အတွင်းတော့ ဒီမကောင်းတာကြီးခံ . . . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ပြီးမပြီးနိုင်ဘူး။ သူကမှ ကျုပ်တို့ကို ချုပ်ပေးမှာမဟုတ်လား။ ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းလို့ ဖြစ်တာဆိုရင် ဘုရားသခင်ကို ပြောင်းလဲသွားအောင်လုပ်လို့မရဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ‘တေသံဟေတုံ တထာဂတော၊ အာဟတေသဉ္စ နိရောဓော’ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ဘုရားပြောတဲ့ဟာက တကယ်လူက ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးကလုပ်တဲ့ အကြောင်းဆိုရင်ကတော့ ခင်ဗျားတို့က ဒါကြီးကို ပြင်လို့မရဘူးလား။ ဟော. . . ရတယ်နော်။ ကဲ ခုနပြောခဲ့တယ်။ ဘုရားဟောတဲ့တရားတော်တွေကို အကျဉ်းချုပ်ကလေး၊ အကျဉ်းချုံးကလေး ချဲ့ပြလိုက်တာ အကုန်လုံးထဲ မဝင်ဘူးလားဗျာ. . . နော်။

ရှင်အဿဒ္ဓိကိုယ်တော်ကြီး ထုတ်ပြတာ။ အဲဒီလိုမျိုးလို အဘိဓမ္မာတွေဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒီလိုပြောရမှာ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ အဘိဓမ္မာဆိုတာ ဘုရားတရားတော်တွေကို၊ တကယ့်ဘုရားတရားတော် ‘စံ’ ကနေ နဲ့နဲ့မှမလွဲအောင်၊ နဲ့နဲ့မှမလွတ်အောင် ချဲ့ချင်သလောက်ချဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ပေါ့ဗျာ။ ချဲ့ချင်သလောက်ချဲ့။ အဲ. . . တရား

တော်ဘောင်ကတော့ နံနံမှတော့ ပဲ့မသွားစေနဲ့။ ဟို. . ချဲ့တော့ လည်းပဲ တရားတော်ဘောင်ကနေ နံနံမှတော့ ပို့မသွားစေနဲ့။ ဟုတ် လားဗျာ။

အဲဒီလိုမျိုးဟာ အဘိဓမ္မပဲလို့ ဒီအဘိဓမ္မာ အခါတော်နေမှာ ပေါ့ဗျာ။ အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်လျဉ်းလို့ အဲဒီလိုမျိုးလေး ခင်ဗျားတို့က သေ သေချာချာသိထားရမှာ။

တကယ်တော့ ‘အဘိဓမ္မံ ပရိဘာယန္တော ဓမ္မစက္ကံ အရိ ဘာယတိ’ဆိုပြီးတော့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းဂန်မှာ ဟောချက် ရှိတယ်။ ဟုတ်တာပေါ့။ အဲဒီ ဘုရားဟောတဲ့ ခုနတုန်းက တရားတော်နဲ့ အညီအညွတ် ဖွင့်ထားတဲ့ ဓမ္မ၊ အညီအညွတ် ချဲ့ထားတဲ့ ဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မ။ အဲဒီ အဘိဓမ္မကို သွားပြီးတော့ ပုတ်ခတ်လို့ ရချင်ရမယ်။ အဲဒီ ရှင် အဿဒ္ဓိကဟောတဲ့ လူမှာ အကြောင်းတရားတွေကြောင့်ဖြစ်တာ သူဖြစ်နေတာတွေဟာ အကြောင်းတရားရှိလို့ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းချင်ငြင်းမယ်။ ဒါအဘိဓမ္မကို ငြင်းလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီ အဘိဓမ္မငြင်းရင် ဘုရားတရားကို ငြင်းပြီးသား မဖြစ်ဘူးလား။ ဘုရားရဲ့ တရားစက်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂ ရဲ့ စက်လည်ပတ်နေပုံကို ငြင်းဆန်ရာ မရောက် ဘူးလား။ ငြင်းဆန်ရာရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် မို့လို့ ‘ဓမ္မစက္ကံ ပရိဘာယတိ’အဲဒီလိုပြောတာ ဟုတ်လား။ တင့်ပါ ။

ဆိုလိုတာကတော့ ဒီပြင် တရားရဲ့ဓမ္မကို မထိအောင်၊ မရှ အောင် ချဲ့ထားမှု အဘိဓမ္မာ၊ ချုံ့ထားမှု အဘိဓမ္မာ၊ အဲဒီ အဘိဓမ္မာ တရပ်ရပ်ကိုတော့ သွားပြီးလို့ ပုတ်ခတ်လို့ မကောင်းဘူး။ အဲဒါကို ပုတ်ခတ်လိုက်ရင် ထိပါးလိုက်ရင်တော့ တရားပျက်စီးသွားမယ်။ ပြောရ မယ်ဆိုရင်တော့ တရားစက် မလည်နိုင်တော့ပဲ ဖြစ်သွားမယ်။ ဒုက္ခ သစ္စာကို ရှုကြည့်မှုတို့ဆိုတာ မရှိပဲဖြစ်သွားမယ်။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်မှုတို့ နိရောဓသစ္စာဆိုက်မှုတို့ဆိုတာဟာ သူ့ဟာနဲ့သူ စက်လှည့်

နေရတာ မဟုတ် လား။ အဲ. . အဲသလို မဟုတ်ပဲ ဖြစ်သွားမယ်။

ဥပမာဆိုကြပါစို့။ တရားကွက်ကလေး တစ်ကွက်၊ တရားကွက် ကလေး တစ်ကွက်က ဘယ်လိုပြောလိုက်သလဲဆိုတော့ သူတို့လည်း အကျဉ်းချုံ့တာဖြစ်မှာပေါ့လေ။ ဘယ်လို အကျဉ်းချုံးလိုက်သလဲဆို တော့. . လုပ်သမျှ. . ဒုက္ခတဲ့. . . ဟုတ်လားဗျာ။ လုပ်သမျှ ဒုက္ခဆို တော့ ဒါကလည်းပဲ ‘ယေ ဓမ္မာ ဟေတုပ္ပဘဝါ’ ဆိုပြီး ရှင်အဿဇ္ဇိက နေပြီးတော့ ရှင်သာရိပုတ္တရာအလောင်းကို ဟောပြတဲ့ စကားလိုပဲ သူလည်းပဲ ဓမ္မစကားတစ်ခုဖွင့်တာပေါ့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အဘိဓမ္မာစကားတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တာပဲ။ အဲဒီ အဘိဓမ္မာစကားကို လုပ်သမျှ ဒုက္ခပဲ. . ကွ။ ဒီလိုပြောလိုက်တယ်။ ဒီအဘိဓမ္မာလေးဟာ တကယ် မှန်လို့ရှိရင် ကုစားရင်တော့ ဓမ္မစက်ကို တကယ်ကုစားမှာပဲ . . ဒီအဘိဓမ္မာက တကယ်မှန်သလားလို့ဆိုရင် ဟုတ်လားဗျာ . . လုပ် သမျှ ဒုက္ခဆိုရင်. . . . ကောင်းပြီ။

သူ့အသက်မသတ်ဘူး။ သူ့အသက်သတ်မှုမှ ရှောင်ကျဉ်မယ်။ သူ့ဥစ္စာခိုးမှုမှ ရှောင်ကျဉ်တယ်။ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။ သူ့အိမ်ရာတွေ မှားမှုမှ ရှောင်ကျဉ်တယ်။ ဒီ ရှောင်ကျဉ်တယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်တွေဟာ လုပ်သမျှ ဒုက္ခထဲ ထည့်သွင်းလိုက်လို့ ဒီရှောင်ကျဉ်တာတွေကို မလုပ်တော့ဘူးလို့ဆိုရင်. . ဟုတ်လား. . လုပ်သမျှ ဒုက္ခဆိုတော့ ကဲ. . ဒါဆို မရှောင်ကျဉ်တော့ဘူး။ ဒါလုပ်သမျှ ဒုက္ခဖြစ်တယ်ဆိုတော့ မလုပ်တော့ဘူး။ အဲဒီ ရှောင်ကျဉ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို မလုပ်တော့ဘူး။ ဒီ ရှောင်ကျဉ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို မလုပ်တော့ဘူးဆိုရင် ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ် ဒုက္ခတွေပဲလို့ ဆိုတဲ့ အမြင်မျိုး ပေါက်နိုင်ပါ့မလား။ သမုဒယတွေကို ရော. . . ဒီလိုလုပ်ရခြင်းကြောင့် သာယာရတဲ့ သမုဒယတွေကို သူပယ် နိုင်ပါ့မလား။ မပယ်နိုင်ဘူးနော်။

ဆိုလိုတာကတော့ အဲဒီ အဘိဓမ္မာကြီး ကိုယ်တိုင်ကိုက ဓမ္မစက်

ကို ထိပါးနေတယ်နော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို ဒုက္ခသစ္စာကို သိဖို့တို့၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သင်ခန်းစာယူဖို့တို့ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ဖို့ တို့ဆိုတဲ့ ဟော ဒါကြီးတွေကို လာပြီးတော့ ထိပါးနေတယ်နော်။ အဲဒီတော့ . . . . ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ အဘိဓမ္မမဟုတ်တဲ့ဟာကြီးကို အဘိဓမ္မ လုပ် မိရင်လည်း ဓမ္မစက်ကိုပုတ်ခတ်ရာရောက်တယ်။ ဓမ္မစက်ကိုထိပါး တယ်။ ဓမ္မစက်ဟာ မလည်ပတ်နိုင်တော့ဘူး။ ဒီလိုပြောရမယ် မဟုတ် လား . . . နော်။ အဲဒီတော့ အဘိဓမ္မဆိုတာဟာ သိပ်ထူးထူးခြားခြားကြီး အခြားတပါးကြီး မဟုတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။

အဘိဓမ္မဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးလိုက်လို့ရှိရင် . . . အော် . . . . အဘိဓမ္မဆိုတာ ဘုရားတရားတော် ဟောကွက်တွေပဲ။ တို့ကြား ဖူးထားတဲ့၊ တို့ နာဖူးထားတဲ့ ဟာတွေနဲ့ တို့ကို ဆုံးမလိုက်တဲ့အခါ၊ တို့သိသွားတဲ့အခါကျတော့ တို့အသိထဲကနေပြီးသကာ တို့သိထားတဲ့ ဓမ္မဘောင်ထဲကနေ မလွန်အောင် တို့ကိုယ်ပိုင်အသိနဲ့ သူများတစ် တွေကို ဖြန့်ချိသွားကြမယ် ဟုတ်လား။ အဲဒါမှာ ကျဉ်းပြီးတော့၊ ချဲ့ပြီး တော့ ဖြန့်ချိတာလည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်၊ ချဲ့ပြီးတော့ ဖြန့်ချိတာလည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်မယ်၊ အဲဒါ တွေဟာ အဘိဓမ္မတွေပဲလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။

အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ဘာပြောသလဲလို့ဆိုတော့ အဘိဓမ္မကို ဘာကလေးနဲ့ တင်စားပြောသလဲဆိုတော့ ‘ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ ပါပကာရီ ဝါ ပါပကံ ယာဒိသံ ဝပတေတိ တံ တာဒိသံ ဇာယတေတိ ဖလံ ကျုပ်တို့ပြောကြတယ်။ ဘယ်လိုပြောသလဲလို့ဆိုတော့ ကောင်း တာလုပ်တော့ ကောင်းတာဖြစ်တယ်။ မကောင်းတာလုပ်တော့ မကောင်းတာဖြစ်မယ်၊ ဟုတ်လား ‘ကလျာဏကာရီ-ကောင်းတာ လုပ် လေ့ ရှိတဲ့သူဟာ၊ ‘ကလျာဏံ . . .’ ကောင်းတာဖြစ်မယ်။ ‘ပါပကာရီ ’ မကောင်းတာကို လုပ်လေ့ရှိတဲ့သူကတော့ ‘ပါပကံ . . .’ မကောင်းတာတွေဖြစ်မယ်။ အဲဒီတော့ ‘ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ

ပါပကာရီ ဝါ ပါပကံ ' ကဲ. . . ဘုရားတရားတွေ ဒီအထဲမှာ အကုန်လုံး  
အကျုံးဝင်သွားတယ်နော်။ ဟုတ်လား။

ကောင်းရေး၊ ဆိုးရေး ကံရှေး မပါ

ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်၊ မကောင်းတာလုပ်ရင်  
မကောင်းတာဖြစ်ဆိုတာ ကျန်တဲ့ဓမ္မစက်တွေလည်း အကုန်လုံး ဒီထဲ  
ဝင်သွားတာမဟုတ်လား။ ကဲ. ဒါအဘိဓမ္မာဆိုရင် ဒါလေးကို ပုတ်ခတ်  
မနေကြပါနဲ့ ဒါများ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ အလကားဟာကြီးပါ။ ဟုတ်  
လား။ ပုတ်လည်း ပုတ်ခတ်ကြပါတယ်။ ' ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ  
' ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်း တာဖြစ်မယ်၊ ' ပါပကာရီ ဝါ ပါပကံ'  
မကောင်းလုပ်ရင် မကောင်းတာဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ကပြောကြတယ်။  
ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုပြောကြသလဲဆိုတော့ ကလေးလေးတွေ ဘုရားရှိခိုး  
တဲ့အခါ ရွတ်ရအောင်ဆိုပြီးတော့ သံပေါက်လေးတစ်ခု၊ ကဗျာလေး  
တစ်ခုလုပ်ပေးပါလို့ လူတစ်ယောက်က ကျုပ်ကိုတောင်းတာနဲ့ လုပ်  
ပေးတယ်။ ကျုပ်ကဘာလုပ်ပေးတုန်းဆိုတော့ ' လူကောင်း၊ လူဆိုး  
နှစ်မျိုးရှိတာ '။ လောကကြီးမှာ လူကောင်းဆိုတာလည်းရှိတာကိုး။  
လူဆိုးဆိုတာလည်း ရှိတာကိုး။

' လူကောင်း၊ လူဆိုး နှစ်မျိုးရှိတာ ' အမိန့်ရှိတာတော့ဟုတ်ပြီ။  
ဒီအပိုဒ်လေးကို ကြားလိုက်ရရင် သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဟာ ဟုတ်သား  
ပဲဟ. . . လူကောင်းဆိုတာလည်းရှိတာပဲ။ လူဆိုးဆိုတာလည်း ရှိတာပဲ။  
အဲဒါလေးကို ဘာ့ကြောင့်ကောင်းတာလဲ၊ ဘာ့ကြောင့်ဆိုးတာလဲ မသိ  
မှာဆိုးလို့ စကားတွေပြောနေရ တာ။ ' ကောင်းရေး၊ ဆိုးရေး ကံရှေးမပါ  
' လို့ ဒီလိုလုပ်လိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ရှေးကံကြောင့် ကောင်းတာမဟုတ်  
ဘူး။ ရှေးကံကြောင့် ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး။ ဒါ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေကို မှားယွင်း

နေတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာအမြင်ကို ကြီးကြီးမားမား လက်ရုံးနဲ့တားသလို တားပစ်လိုက်တာ မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့ လူတစ်ယောက် ကောင်းနေပြီးဆိုရင်တော့ ရှေးကံကောင်းလို့ ကောင်းနေတာ . . ဒီလိုမြင် တာ မဟုတ်လားဗျာ။ လူတစ်ယောက်ဆိုးနေပြန်တော့လည်း အင်း . . ရှေးကံဆိုးလို့ ဆိုးနေတာ။ ဒီ လိုကလည်း မြင်တတ်သေးတာ မဟုတ်လားဗျာ။

အဲဒါကြောင့် အဲဒီဆီကို အမြန်ဆုံးရောက်သွားတာထက်ကို တစ်ခါတည်း အပြေးအလွှား ဒုတိယပိုဒ်ကနေ လက်ရုံးဆန်ဆန် တားသလို တားပစ်လိုက်ရတာ။ ‘ ကောင်းရေး၊ ဆိုးရေး ကံရှေး မပါ ’လို့ ကျုပ်က လုပ်လိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်တော့ ကျုပ် ကျောင်းဒကာတစ်ယောက်က . . ကျုပ်အတွက် ကျောင်းဆောက်ပေးတဲ့ ကျောင်းဒကာတစ်ယောက်က ကျုပ်က သေပြီး မသာချတဲ့အခါကျတော့ ပြောတာကိုးဗျ။ ဘာလုပ်လိုက်လဲဆိုတော့ သရဏဂုံမတင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ သရဏဂုံ မတင်တာလည်းဆိုတော့ အလောင်းကောင်ကြီး သရဏဂုံတင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အလောင်းကောင်ကြီး သရဏဂုံ တင်တယ်ဆိုရင် . . သရဏဂုံတင်တယ်ဆိုတာက ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ဆည်းကပ်တာကိုပြောတာ။ အလောင်းကောင်ကြီးက ဘယ်လိုလုပ် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ဆည်းကပ်နိုင်တော့ မှာလဲ။

တကယ်တော့ ‘မသာ’ သရဏဂုံတင်တယ်ဆိုတာ အလောင်းကောင်ကြီး တင်တာမဟုတ်ဘူး။ ဒီအလောင်းကောင်ကြီးကို လာပို့ကြတဲ့သူတွေက သံဝေဂရပြီး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ဆည်းကပ်ပါတော့မယ်လို့ ပင့်ဖိတ်တာကို ဘုန်းကြီးကနေ လမ်းညွှန်ချက်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ . . အစရှိသဖြင့် ဆိုပေးတာ။ အဲဒီတော့ ဆိုပေးတာကို သူတို့ကလိုက်ဆိုကြတာကို သရဏဂုံတင်တယ်ခေါ်တယ်။ သရဏဂုံတင်တယ်ဆိုတာ အသေကောင်ကို တင်တာမဟုတ်



ဘူး။ ဒီအသေကောင်လိုက်ပို့တဲ့ မသာပို့တွေတင်တာလို့ ကျုပ်က ဒီလို မျိုးပြောခဲ့တာ။ ပြောပြီးတော့ ဒီတစ်ခါ သရဏဂုံမတင်ဘူးလို့ လုပ်လိုက်တယ်။

အဲဒီတော့ ရေစက်ချ၊ အမျှဝေတာရော. . . တဲ့။ ဟာ. . ကျုပ်က မလုပ်ဘူးလို့။ ဘာဖြစ်လို့ ရေစက်ချ၊ အမျှဝေတာ မလုပ်ရမလဲ လို့ဆိုတော့ ရေစက်ချ၊ အမျှဝေတယ်ဆိုတာ ဒီလူကြီးသေတော့ ဒီလူကြီးထဲက ထွက်သွား။ ဒီလူကြီးထဲက ထွက်သွားပြီး ဒီလူကြီးက တစ်နေရာရောက်၊ တစ်နေရာ ရောက်ပြီးတော့ ဒီလူကြီးမှာ မစားရ၊ မသောက်ရနဲ့ နေရ။ အဲဒီလိုမျိုးမဖြစ်ရအောင် ဒီကနေပြီး အမျှဝေ သူက သာဓုခေါ်ဆိုပြီး အမျှဝေရတာပေါ့။ ဘယ်. . . ဒီလူကြီးသေပြီးတော့ ဒီလူကြီးထဲက ထွက်သွားတာမျိုးရှိတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်ပြီးတော့ ဒီလူကြီးမှာ မစားရ၊ မသောက်ရ၊ မဝတ်ရ နဲ့ နေနေရတာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့ အတွက် ဒီကအမျှဝေတာကို သာဓုခေါ်မယ့်သူ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် အမျှဝေတယ်ဆိုတာ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ဒါကို ချပေးတာ။

ဒီကိုယ်တော် အစွဲဖြုတ်ချတာပေါ့ဗျာ။ အစွဲဖြုတ်ချတာတောင်မှ သူတို့က သူတို့အစွဲကို သူ တို့ပြန်ပြီးတော့ကို ကောက်ဝတ်ထားတာ။ တင်းတင်းမာမာကို ကောက်ဝတ်ထားတာလို့ ပြောရမလိမ့်။ အဲဒီ အခါ ကျတော့ အဲ. ငါပြောတဲ့ဟာတွေများ နဲ့နဲပါးပါး ထိရောက်သလား၊ မထိရောက် သလားဆိုတာ စနည်းနာကြည့်အုံးမှပဲဆိုပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေလည်း လျှောက်သွား။ အဲ. . ကျုပ်နဲ့ ကျောင်းဒကာ တော်ခဲ့ဘူးတဲ့ ဒကာကြီးအိမ်လည်းပဲသွားတယ်။ ဒကာကြီးက ဘာပြောလဲဆိုတော့ တပည့်တော်တို့ကတော့ ရှေးကံ ယုံတယ်တဲ့။ ကျုပ်ကို တိုက်ရိုက် မပြောပဲနဲ့ ကျုပ်အနားမှာ ရောက်နေတဲ့ ဒကာတစ်ယောက်ကို သူက. . ပြောသလိုမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ရှေးကံကို ယုံတယ်တဲ့။

ရှေးကံကောင်းခဲ့လို့ အခုကောင်းတာပဲတဲ့။ ရှေးကံက မကောင်းခဲ့လို့ အခုမကောင်းတာပဲတဲ့။ ဟာ. . ဒကာကြီးက ဒီလို ဆိုတော့. . တကယ်ပဲ အဲဒီလိုယုံတာလား. ပေါ့။ အဲဒီလိုယုံတာဆိုရင် ဒီ ကာကြီးဒီကနေ့ရနေတဲ့ စည်းစိမ်ချမ်းသာဟာ ဒကာကြီး ရှေးကံ ကောင်းခဲ့လို့ ချမ်းသာတာလို့ ဒကာကြီး မြင်တာပေါ့နော်လို့. . . ။ ဟုတ် တယ်ဘုရားတဲ့. . တပည့်တော်ဆို ဘာဆင်းဆင်းရဲရဲလုပ်တာကို မြင်ဘူးသလဲ. . တဲ့။ ဟုတ်တယ်။ သူဆင်းဆင်းရဲရဲလုပ်တာလည်း ကျုပ်ကမမြင်ဖူးဘူး။ သူကပြောသေးတယ်။ ကျုပ် အဖေကတောင်မှ နေပူအောင် အိပ်နေရင် စောင်ကလေးကာပေးတယ်။ မပူဘူးပေါ့။ အဲဒီလောက်ထိ သူကလည်းပြောတယ်။ သူကံကောင်းခဲ့တာတွေ အကြောင်း ပြောတာပေါ့ဗျာ။

သူတို့ကလည်း လင်ကိုမယားရှိတာ သားသမီးတွေကလည်း သေကုန်ပြီ၊ တစ်ယောက်မှမရှိတော့ဘူး။ ငွေတိုးလေးဘာလေးကလည်း ပေးနေတယ် စီးပွားကလည်း ချင့်ချင်ချိန်ချိန်သုံးတတ်မယ်ဆိုတော့ ချမ်း သာတာဗျ. နော်. . ။ ဒါပေမယ့်လို့ သူက အဲဒီလိုမမြင်ဘူး. . ရှေးကံ ကောင်းခဲ့လို့ပဲ သူချမ်းသာတာလို့မြင်တယ်။ သူတို့ ဆင်းဆင်းရဲရဲနေ ရတာ တွေ့ဖူးသလားတဲ့. . . ။ ဆင်းဆင်းရဲရဲလုပ်ရတာ ဆင်းဆင်း ရဲရဲနေရတာ မရှိဘူးပေါ့။ သူဒီလိုပြောတယ်။ ရှေးကံကောင်းခဲ့တာကို သက်သေထူတယ်။ ကောင်းပြီ ဒကာကြီးရာလို့ . သေသေချာချာ လုပ်ကြည့်ကြ အောင်စို့ဗျာလို့. . ။ တကယ်ရှေးကံကောင်းခဲ့လို့ ဒီကနေ့ အကောင်းတွေဖြစ်နေတာပါဆိုရင် ဖုတ်ပြီးသားအိုးကတော့ တည့်နေ တယ်ဆိုရင် ပြန်ရွဲအောင်လုပ်လို့ မရရဘူးနော်လို့။ သို့မဟုတ်လည်းပဲ ရွဲနေတယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ဖျက်ပြီးမှတော့ ပြန်တည့်အောင်လုပ်လို့ မရရ ဘူးနော်လို့။

ရှေးကံကောင်းခဲ့လို့ ဒကာကြီးဒီကနေ့ စီးပွား၊ ကြီးပွားတွေ

ဖြစ်နေတာဆိုရင် ဒီကနေ့ ကံတွေမကောင်းရင်ဖြင့် ဟိုကလုပ်ခဲ့တဲ့ အတိုင်း ဒီမှာဖြစ်နေတာဆိုရင်လည်း ဒီကနေ့ကံတွေဆိုးနေတာဆိုရင်လည်း ဒီချမ်းသာက မပျက်ဘူးဆိုက်မယ်ပေါ့။ ကျုပ်ကပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ဒကာကြီး ဒီလိုလုပ်ပါလို့. . . ။ အခု ရွာလယ်လမ်းကို လမ်းဖောက်လိုက်ပါ. . . ပေါ့။ ရွာအရှေ့ရိုး၊ အနောက်ရိုးကို ဖောက်ပါလို့. . . ။ တွေ့တဲ့လူကို ဆဲပါလို့. . . ။ တံတွေးနဲ့ ထွေးစရာရှိရင် ထွေးပါလို့။ ခြေထောက်နဲ့ ကန်စရာရှိရင် ကန်ပါလို့. . . ။ မိန်းမဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဆဲပါပေါ့. . . ။ လမ်းလုံးပြည့်သွားပါ. . . လို့. . .

အဲဒီလိုမျိုး လုပ်ရဲ့သားနဲ့တောင် ခင်ဗျား စည်းစိမ်ချမ်းသာဆိုတာတွေဟာ တည်မြဲနေသေး ရင်ကတော့လို့ ခင်ဗျား. . . ရှေးက ကောင်းခဲ့လို့ဆိုတာ သေခြာတယ်။ ရှေးကက ပစ်ချလိုက်လို့ ရခဲ့တဲ့ စည်းစိမ်တွေဆိုတာ သေချာတယ်. . . လို့။ ခင်ဗျားလုပ်ရင် ဖြစ်မလား. . . ။ ဆဲကြည့်စမ်းပါ. . . လို့။ ဆဲလိုက်ရင် ဒီလူ ဘာဖြစ်မလဲဆိုတော့ လျော်ရလွန်းလို့ ကုန်တောင်သွားအုံးမယ်. ဒီတိုင်းသာ လျှောက်သွားနေရင် သူတောင်ခံစားရမှာမဟုတ်ဘူးနော်။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် . . . ကောင်းမယ်ထင်လို့ သူပြောတာနော်။ အဲ မလှုပ်တော့ဘူး. . . ။ ခင်ဗျားဘယ်နဲ့လည်းလို့. . . . . ။ မလှုပ်တော့ဘူး။

ကဲဒီလိုဆိုရင် ပြင်ရအောင်ဗျာလို့။ ရှေးကကောင်းခဲ့လို့. . . ရှေးက ကောင်းတာလို့. . . ။ ပြင်မယ်ပေါ့ဗျာ. . . ။ အခုကောင်းခဲ့လို့ အခုကောင်းတာလို့. . . ။ နောင်ကောင်းရင် နောင်လည်း ကောင်းမှာလို့ ကျုပ်က ဒီလိုပဲပြောလိုက်တယ်။ ကဲ အဲဒီလို ပြင်ကြစို့လို့ ဒီလိုပဲ ပြောရတယ်။ လူတွေကဘာပြောလဲဆိုတော့ ဘာကလေး တစ်ခုခု ဖြစ်ဖြစ်. . . ရှေးက။ မကောင်းတာဖြစ်လည်း ရှေးက၊ ကောင်းတာ ဖြစ်လည်းရှေးက။ ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ကဘာပြောလဲဆိုတော့ ‘လူကောင်း လူဆိုး နှစ်မျိုးရှိတာ’. . . လို့။ ဒီလို ကလေးတွေသင်ပေးရအောင်ပေါ့။

လူတွေဆိုတာ ရှေးကကံကောင်းခဲ့လို့ ကောင်းတာ။ လူတွေဆိုတာ ရှေးက ကံဆိုးခဲ့လို့ ဆိုးတာ။ ဒီလိုမျိုး ပြောချင်ရာတွေ ပြောမှာပဲ။ အမြဲ တမ်း ထင်သွားမှာလည်း ပါတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါကြောင့် ဒုတိယပိုဒ်မှာ အပြေးအလွှားတားရ တယ်။ **‘ကောင်းရေး၊ ဆိုးရေး ကံရှေ့မပါ’**လို့။

အဲ. . နောက်ကျတော့ ဘာလုပ်ရတုန်းဆိုတော့ ‘လူဟာ ကောင်းတော့ လူကောင်းဖြစ်တာ. . ’ အဲဒီလိုပဲပြောလိုက်ရတာ။ အဲဒီ လူက ကောင်းရင် လူကောင်းပဲမဟုတ်လား. . . နော်။ ‘လူကကောင်း တော့ လူကောင်းဖြစ်တာ၊ လူကဆိုး လူဆိုးဖြစ်ပေတာ’လို့။ လူကဆိုးလို့ လူဆိုးဖြစ်တာပဲ။ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ. . တဲ့။ တကယ်ပဲငြင်းခဲ့တာ မဟုတ် လား. . ကျုပ်ကလည်း. . ။ အဲဒီလောက်ကြီးကို ပေါ်လွင်ပြီး ရှင်းနေ တာ ဗျာ. . ဟုတ်သလား။ ဒီလူဆိုးကြည့်ပါလား။ လူဆိုးမဖြစ်ဘူးလား။ ဒီလူကောင်းကြည့်ပါလား။ လူကောင်းမဖြစ်ဘူးလား။ ဖြစ်တယ် မဟုတ် လားဗျ. . ။ အဲဒီတော့ ဒီလောက်ထင်ရှားနေတဲ့ ‘လူကကောင်းတော့ လူကောင်းဖြစ်တာ၊ လူကဆိုး လူဆိုးဖြစ်ပေတာ’ ဘယ်ဟုတ်မှာလည်း ဗျာ လို့ မပုတ်ခတ်ဘူးလား. . နော်. ကဲ ဒါ အဘိဓမ္မာဗျ နော် . . . . ။

‘ကလျာဏကာရီ ကလျာဏံ ပါပကာရီ ဝါ ပါပကံ’ ကောင်း တာလုပ်ရင် ကောင်းတာဖြစ်မယ်၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာ ဖြစ်မယ်။ ဒီအတိုင်း ဘုရားက ဟောထားခဲ့တာပဲ။ ဟော. . အခု ကျုပ်ကလည်းပဲ **‘လူကကောင်းတော့ လူကောင်းဖြစ်တာ၊ လူကဆိုး လူဆိုးဖြစ်ပေတာ’** ဟုတ်ပလား။ ဒါ အဘိဓမ္မာပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒီအဘိဓမ္မာက စာပေတွေ ဟုတ်ပါတယ်ကွာ. . လို့ ပြောလိုက်လို့ ရှိရင်. . . ဒါဖြင့် ဒါမဟုတ်ရင် ဘယ်လိုဟုတ်တာလဲ။ ဟ. . ရှေးက ကောင်းခဲ့လို့ ပေါ့ကွာ. . ဆိုတော့. . . ဟော. . . . ဓမ္မစက်တွေ ပျက်ကရော. . . . ။

ရှေးက ကောင်းခဲ့လို့ လူကောင်းဖြစ်တာပေါ့ကွာ၊ ရှေးကဆိုးခဲ့လို့

လူဆိုးဖြစ်တာပေါ့ကွ. . . ဆို တော့. . . အေး. . . ရှေးက ကောင်းခဲ့လို့  
 လူကောင်းဖြစ်တာပေါ့ကွ၊ ရှေးကဆိုးခဲ့လို့ လူဆိုးဖြစ်တာပေါ့ကွ . . .  
 ဆိုရင်တာနဲ့ပဲ . . . တရားစက် လှည့်ပြစမ်း။ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မကမ္မန္တ၊  
 သမ္မာအာဇီဝတွေ လှည့်ပြစမ်း။ ဟုတ်လား. . . ။ လှည့်ပြစမ်းဆိုတော့  
 . . ကဲ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒုက္ခသစ္စာကို သင်ခန်းစာယူပြီး၊ သမုဒယသစ္စာ  
 ပယ်ပြီး နိရောဓသစ္စာကို ဆိုက်လို့ရမှာလဲဗျာ။ ‘ ဓမ္မစက္ခံ ပရိဘာယတိ  
 ’ ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လူကကောင်းလို့ လူကောင်းဖြစ်တာ၊ လူကဆိုး လူဆိုး  
 ဖြစ်ပေတာ’ ဆိုတာ ပုတ်ခတ်ကြည့်စမ်းပါ. . ဟုတ်လား။

တကယ့်ကို ဓမ္မစက် ပုတ်ခတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားမယ်။ ဓမ္မစက်  
 ပုတ်ခတ်တဲ့လူဟာ၊ ဓမ္မစက်ကို စောင်းတိုက်တဲ့သူဟာ ဘာဖြစ်မတုန်း။  
 ဒုက္ခရောက်မှာပဲနော်။ ကဲ ဒီတရားကို မယုံလို့. . . . . လူက  
 ကောင်းလို့ လူကောင်းဖြစ်တာကွ၊ လူကဆိုးလို့ လူဆိုးဖြစ်တာကွလို့  
 ကျုပ်တို့ကပြောတဲ့စကားကို သူ့ကိုယ်စောင်းတိုက်ကြည့် စမ်း။  
 ကိုယ်စောင်းတိုက်ကြည့်တာ . . မင်းဟာ မယုံဘူးကွ. . . . . ငါ. .  
 ချိုးပြမယ်။ ငါ. . . လူဆိုးဖြစ်သလားလို့ . . . တိုက်ပြစမ်းပါ။ ပြဝံပါ  
 မလား။ ပြလိုက်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ဓမ္မစက်ကို ကိုယ်စောင်းတိုက်တဲ့လူ  
 ဟာ ဒုက္ခဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ဟုတ်လား။

### အဘိဓမ္မာ

အဲဒီတော့. . . အဘိဓမ္မ၊ အဘိဓမ္မ. . ဆိုတာ. . . ဘုရား  
 ဟောခဲ့တဲ့ တရားရဲ့ ဘောင်ထဲကနေပြီးတော့ ချဲ့ပြီးတော့ ဟောကြား  
 ချက်လေးကို အဘိဓမ္မာ. . . ။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားဘောင်ကို အင်မ  
 တန်ကို တန်ဆာတွေဆင်ပြီးတော့ ဝေဝေစာစာ နားပါးတလည် ချဲ့ပြီး  
 တော့ ဟောကြားချက်တွေဟာ အဘိဓမ္မာ။ အဲဒါတွေဟာ အဘိဓမ္မာ

တွေပါ။ . ဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ခင်ဗျားတို့တစ်တွေလည်းပဲ ကိုယ်  
အလျဉ်းသင့်သလို၊ ကိုယ်နှလုံးသွင်းမိသလို ပြောကြမှာပဲ။ ဟုတ်လား။  
တကယ်သာ ဘုရားဟောတဲ့တရားဘောင်နဲ့ ငြိစေတာမျိုး ဖြစ်ခဲ့ရင်  
. . . . ခင်ဗျားတို့ပြောတာ ဖြစ်ခဲ့ရင် ခင်ဗျားတို့ကို ကိုယ်စောင်း တိုက်နိုင်  
ပါ့မလားဗျာ။

မြစ်ငယ်ရပ်မှာ ဒကာတစ်ယောက် ကျုပ်ကသူ့ကို တရားဟော  
တယ်။ ကျုပ်ကသူ့ကို တရားဟောတော့ သူကနေ ဘာပြောလဲဆိုတော့  
အဲဒီတရားတွေက အဓိပ္ပာယ်ရှိတယ်။ သူကလည်း ဟိုလိုက်၊ ဒီလိုက်နဲ့  
တရားနာတယ်။ ဒါပေမယ့် တပည့်တော် တရားမဟောတတ်သေးဘူး  
ဘုရား၊ တရားဟောလည်း တပည့်တော်ကို သင်ပေးအုံးတဲ့. . .။ သူက  
အရင့်အရင့်တရားတွေ၊ ရှေးတုန်းကတရားတွေ၊ ရိုးရာတရားတွေ  
ပေါ့ဗျာ။ ဟိုဂိုဏ်းတရား၊ ဒီဂိုဏ်းတရားတွေပေါ့. . .။ တရားဟော  
သင်ပေးအုံးဘုရားလို့ဆိုတော့ ကျုပ်ကလည်းပဲ သင်ပေးဆိုပေးမှာပေါ့  
ဗျာလို့ ကျုပ်ကလည်း ဒီလိုပဲ ပြောလိုက်တာပေါ့။ သင်ပေးဆို့. . ပေးမှာ  
ပေါ့ဗျာလို့ဆိုပြီး ကဲခင်ဗျားကို တရားသင်မယ် ‘အသံတိတ်’ ဟောဗျာ  
လို့ ကျုပ်ကပြောလိုက်တယ်။

ဟာ. . ဘယ်နှယ့် ဘုန်းကြီးကလည်း တရားဟောပါတယ်ဆိုမှ  
ဘယ်နှယ့်အသံတိတ်ဟောလို့ ဖြစ်မှာလဲပေါ့။ ကျုပ်က. . . ဟာ ခင်ဗျား  
. . အသံတိတ်ဟောစေချင်တာလို့. . .။ ဘယ်နှယ့်လုပ်ဟောရ  
မှာတုန်း. . ပေါ့။ သူများတွေ တရားဝိုင်းကို ရောက်သွားလို့ တရားတွေ  
ဟောလို့ရှိရင် သူတို့ အကုန်ပြောနိုင်အောင်သာ ကိုယ်ကနေပြီး ခွင့်ပေး။  
အကုန်ပြောစရာတွေကို ပြောပြီးသွားပြီဆိုတဲ့ အခါကျတော့လို  
သူတို့ဟာရဲ့တကယ့်လူမှာ ဘာခေါ်မလဲ. . သရုပ်ဆောင်လို့ သရုပ်  
ဆောင်လို့ပေါ့ သရုပ်ဖော်တယ်ခေါ်မလား၊ ပြောဆိုစကား စကား  
တွေပြီးလို့မှ မရပဲ စကားကို သရုပ်ဖော်ရတာမဟုတ်ဘူး လူပေါ်မှာ

ရောက်အောင် တင်ကြည့်ရမှာ လူအဖြစ်ဆီကိုစပ်ကြည့်သလိုမျိုး သူတို့ရဲ့  
ဖြစ်မယ်လို့ဆိုတဲ့ အဖြစ်တွေကို လူပေါ်မှာတင်ကြည့်ရမယ် ဒါတင်ကြည့်  
လိုက်ရင်လို့ သူတို့အကုန်လုံးပြောပြီးတဲ့နောက် လူပေါ်ကိုကပ်ကြည့်  
လိုက် လူပေါ်ကိုကပ်ကြည့်လိုက်လို့ သူတို့ကပ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာ  
လူကြီးက ဖရိုဖရဲကြီး ကိုရိုကားယားကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဒါသူတို့တရား  
မဟုတ်တာ သူတို့ဖာသာ သိမှာပါ။

ပရမတ္ထသန္တာ

ကျုပ်တို့ကလည်း အဲ့ဒါကတော့ တော်တော်ကြီးကို မြင်ပါ  
တယ်။ မဟုတ်တရုပ်တရား ဒါမှာမဟုတ်လို့ ရှိရင် ငါမဟုတ်သူမဟုတ်  
တရား တရားကတော့နော် ပရမတ္ထတရားကတော့ မဟုတ်တရုပ်  
တရားလိုဖြစ်နေရတာပေါ့ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သူက ငါမဟုတ်  
သူမဟုတ် တရားကိုးဗျ။ ငါမဟုတ်၊ သူမဟုတ် တရားဆိုတော့လည်းပဲ  
ဒါ မဟုတ်တယုတ်တရားလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ. . နော်။ အဲ့ဒီတရားကို  
ကျင့်မယ့်သူက အစတုန်းကမှ ငါမဟုတ်ဘူးလို့ လုပ်နေတော့လည်း၊  
ကောင်းတာဘယ်ဟာ၊ မကောင်းတာဘယ်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်သိ မှာလဲ။

ဒါ ဟာ ငါ့မယား. . သူ့ကိုတော့ဖြင့် ငါဘယ်လောက်ထိ သိ  
ထားရမှာပဲ။ ဒါ. . ငါ့သား. . သူ့ကိုတော့ဖြင့် ငါဘယ်လောက်ထိ  
စိစဉ်ထားရမှာလဲ. . ။ ငါ့သားတို့ ငါ့မယားတို့မှ မရှိတော့ပဲနဲ့၊ ငါ့သား  
အတွက် ပေးရမယ့် အခွင့်အရေး၊ ငါ့မယားအတွက် ပေးရမယ့် အခွင့်  
အရေး. . ဒါ. . ဘယ်လိုလုပ် သိမလဲ။ မသိဘူးဆိုရင် နွားထီးငါးကျပ်၊  
နွားမငါးကျပ်. . သားကဒီလောက်၊ သားမဟုတ်တဲ့သူက ဒီလောက်၊  
မယားကဒီလောက်၊ မယားမဟုတ်တဲ့သူက ဒီလောက်ဆိုတော့ ကျေ  
နပ်နိုင်ပါ့မလား။ ကဲ ဒကာကြီးတွေ တွေးနော် ကျေနပ်နိုင်ပါ့မလား

ဘယ်ကျေနပ်နိုင်ပါ့မလဲ။ သူ့အခွင့်အရေးတွေကို သူ့အပြည့်အဝရမှ ကျေနပ်မှာပေါ့။

အဲဒီလိုဆိုတော့ သူတို့က ငါမရှိ၊ ငါ့မယားမရှိ၊ ငါ့သားမရှိတွေ လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့၊ နွားထီးငါးကျပ်၊ နွားမငါးကျပ်ဆိုတော့ ဘယ်ညီမလဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ သက်ဆိုင်မှုဆိုတာက ရောသွားပြီ။ ရောသွားတော့ အိမ်မှာ အဆင်မပြေတော့ဘူး။ အိမ်မှာအဆင် မပြေတော့ဘူးဆိုရင် သူ့တန်ဘိုးနဲ့ သူမညီတော့ဘူးဆိုရင် သူတို့က ဆန္ဒပြ၊ ကတ်ဖဲ့တိုက်ပြီ။ ကတ်ဖဲ့တိုက်ပြီဆိုရင် မညီညွတ်တော့ဘူး။ မညီညွတ်တော့ စီးပွားရေးက ပျက်ပြီ။ စီးပွားရေးကပျက်ပြီဆိုတော့ သူ့နေရာသူမနေတော့ဘူး။ ပုဂံက ပုဂံနေရာမနေပဲနဲ့ ဟိုနေရာရောက်. . . ဇွန်းက ဇွန်းနေရာ မနေပဲနဲ့ ဟိုနေရာရောက်ပေါ့ဗျာ။ ဟာ. လုံချည်က လုံချည်နေရာမနေဘူး။ တခါတည်း ခေါင်းပေါင်းက ခေါင်းပေါင်းနေရာမနေဘူးပေါ့ဗျာ. . . ။

အဲဒီလို မျိုးဖရုံဖရဲတွေ ဖြစ်တော့ အင်မတန်နစ်နာတယ်။ ပြီးတော့ ကလေးကလေးတွေကလည်း အမိုက်ကလေးတွေ၊ အ ဆိုးကလေးတွေ၊ ထော်လော်ကန့်လန့် ကလေးတွေ။ အဲဒီလူတွေကိုယ်တိုင်ကလည်းပဲ ပြောင်တိ ပြောင်ချော်ကြီးတွေ. . တခါတည်း မြင်လာရတယ်။ အဲဒီလို မြင်ပြီးတော့လာရတော့ ကျုပ်က. . ဒါက ပရမတ္ထသစ္စာတရားနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ အတော်ကြီး. . မြင်လာတာပါ။ ဟာ. . အဲဒီလိုဆိုရင်. . ကဲ . လူသား. . ကပ် ကြည့်လိုက်၊ သူတို့ရဲ့တရားကို လူကို သရုပ်ဖော်လိုက်။ သရုပ်ဆောင်ခိုင်းလိုက်။ သဘောတရားတစ်ရပ်ဟာ လူကိုသရုပ်ဆောင်ခိုင်းရမှာမဟုတ်လား။ လူကို သရုပ်ဆောင်ခိုင်းလိုက်လို့ ခုနလို ကိုးယိုး ကားယား ဖြစ်တယ်ဆိုရင်. . . အဲ. . . အဲဒီတရားဟာ သူတို့ဟာသူတို့ ပြန်ရုတ်သိမ်းသွားရမှာပဲလို့. . . . . ။

အဲဒီအခါကျမှ. . . ခင်ဗျားတို့ဟာ မဟန်သေးဘူး. . . ။ အဲဒီ



တော့ မဟန်တာကြီးကို အကြီးအကျယ်ကြီးလုပ်မနေကြနဲ့။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးလေးတွေကို ကောင်းအောင်နေတာဟာ လက်တွေ့မှာ အကျိုးမဖြစ်ဘူးလား။ ဒီလောက်ကလေးပြောလိုက်ချင်တယ် လို့ သူက ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလိုလေးပြောလိုက်တော့ သူက လည်းပဲ တင်ပါဘုရားဆိုပြီးတော့ ကျုပ်ဆီကနေပြီးတော့ တရားဟောနည်းသင်သွားပြီးတော့ အဲ သူကလည်းပဲ ဟောတော့တာ ကျုပ်တို့ဆီမှာ သာမူတို့နာမူတို့ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ခုနတရားသမားတွေကလည်း စုစုဝေးဝေးနဲ့ တရားဆွေးနွေးကြတာပေါ့၊ ကျုပ်တစ်စက်မှမပြောဘူး၊ နဂိုက သာလိကာကလေးလို ကြက်တူရွေးကလေးလို. . . . . တရားအပြောသမားနော်။ တစက်မှ မပြောတော့ဘူး။

တစက်မှမပြောပေမယ့် သူများပြောတာတွေတော့ အကုန်လုံး တစ်ခါတည်း ဆူဆူအောင့်အောင့်နဲ့ တခါတည်း သရုပ်ဆောင်ခိုင်းတော့တာပဲ။ သရုပ်ဆောင်ခိုင်းလို့ မရဘူးဆိုရင် သူကတော့ ခြောက်တော့တာပဲ။ ‘ခင်ဗျားဒီလိုပြောရလား. . . ဒီလောက် မဟုတ် တယုတ်တွေထိ ခင်ဗျားလုပ်ရသလား’ . . . သူဆရာရင်းတွေပါ မချိန်ပဲ အကုန်တွယ်ပစ်တာ. . .။ ကြာတော့ ဘာဖြစ်လဲဆိုရင် သူလာရင် တရားဝိုင်းထဲ သူလာရင် တခါတည်း. . . တိတ်. . . လို့. . .။ သူမြင်ရင် ကြောက်သွားတော့တာ။ ကြောက်သွားတော့ နောက်ဆုံးဘိတ်ကျ ဘာဖြစ်တုန်းဆို တရားဝိုင်းတွေမှာ. . .။ သူကလည်း သူမပါတဲ့ဝိုင်းဆိုတာမရှိဘူး။ သူပါရင်လည်း တရားဝိုင်းက မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတော့ အဲဒီအရပ်က တရားတောင် ဆိတ်သုဉ်းရမလို ဖြစ်ရပြီး ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်နေတယ်။

ဖြစ်တဲ့အခါကျ လူတစ်ယောက်က ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့တပည့်ထဲကပါပဲ။ ကျုပ်တို့တပည့်ဆိုပေမယ့် တရားတော့ သိပ်တော့သဘောမပေါက်သေးဘူးလား မသိဘူး အဲဒီအချိန်တုန်းက ပေါ့။ သူက သတ်သတ်ပင့်လို့ သူ့ရွာမှာ ကျုပ်တို့တရား တစ်ပွဲဟောဘူး

တယ်။ အဲဒီလူက . . . အဲဒီလိုတော့ မကိုက်သေးပါဘူးပေါ့လေ။  
 တရားဝိုင်းကတော့ တို့ဆီမှာ ခပ်သောသောည့်အောင် ဖြစ်တာ၊  
 တရားဆွေးနွေးဝိုင်းတော့ လုပ်အုံးမှပါပဲ . . . ဆိုပြီး . . . တပို့တွဲလ . . .  
 ထမနဲ့ပွဲကြီးလုပ်ပြီး တရားသမားတွေ အကုန်ဖိတ် . . . . အကုန်စု  
 ဖိတ်ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း ဆွေးနွေးကြပါ၊ ဟောပြောကြပါပေါ့။  
 တရားတွေ သောသောည့်အောင် တရားသဘင်ကြီး ဆင်ယင်ကြပါပေါ့  
 လေ။

သူဖိတ်တဲ့အထဲမှာ ခုနကျုပ်ပြောတဲ့ ဒကာကြီး မပါဘူး။ သူ့  
 ဖိတ်ရင်တော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်သူမှ ပြောနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါနဲ့  
 သူ့ကို တရားပွဲအစီအစဉ်မှာ မဖိတ်ပေမယ့် . . . အဲဒီတရားပွဲကို  
 ခေါင်းဆောင်ပြီးတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ . . . ကနားစီးပေါ့ဗျာ . . .  
 နတ်ကနားလိုပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ကနားစီးလို့ပြောရမှာပေါ့။  
 ကနားရှင်ရယ်၊ ကနားစီးရယ်။ အခုန အလှူဒကာကတော့ ကနား  
 ရှင်ပေါ့ . . . ဟုတ်လား။ ကနားစီးက တရားမှာ ထုတ်ရမယ့် . . . . .  
 အဲဒီလူက ဘာဖြစ်လဲ . . . . ဟော ကျုပ်တို့လာဖိတ်ပါလေရော။  
 ကျုပ်တို့လာဖိတ်တော့သူကလည်းလိုက် သွားတာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့  
 လဲဆိုရင် ဒီလိုပွဲမျိုးဆိုတာလည်း လိုချင်နေရဲ့မဟုတ်လား။

လိုက်သွားတော့ သူကလည်းပဲ . . . အဲဒီလို စုမိတယ်၊ ရုံးမိတယ်  
 ဆိုရင်ပဲ ရောက်ရောက်ချင်း စောက်နဲ့ထွင်းပြောလိုက်တယ်။ သူက  
 လည်း မကျေပွဲလေးတစ်ခုရှိတယ်။ သူကလည်း အဝေးကနေပြော  
 သံကြားထားတာ ရှိနေတာဆိုတော့ သူပါရင်သာ ဘယ်သူမှ စကား  
 မပြောဝံ့တော့ပေမယ့် စောင်းပါးရိပ်ချေ . . . သူ့ကိုပြောတယ်။ ဘယ်လို  
 ပြောသလဲဆိုတော့ အမျိုးမျိုးပေါ့လေ။ အဲဒီ အမျိုးမျိုးပြောတဲ့အထဲမှာ  
 တော်တော်ထိထိမိမိ တစ်ခွန်းကတော့ . . . ‘ ဟိုပင်၊ ဒီပင်ကူးပါလို့  
 မြှောက် ကြီး ဖင်ခေါင်းကျယ် . . . . ’တဲ့ . . . ဒီလိုပြောတယ်ဗျာ . . . ။

ဆိုတာက ဟိုးတရားကူး၊ ဒီတရားကူးဆိုတော့ ဖင်ခေါင်းကျယ်တဲ့ လူတွေပါပေါ့။

အဲဒီလိုပြောသလို တစ်ခါလည်း ဘယ်လိုပြောသတုန်းဆိုတော့ ‘ဒီကံ ကလေးနဲ့များကွာ. .’ ကျုပ်တရားကို ကိုယ်စောင်းတိုက်တာ နော်. . . ။ တို့ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး ကံတရားလေးကောင်းအောင်နေကြ ပါစို့လို့. . ကိုယ်က ဒီလိုပြောတာဆိုတော့. . ‘ဒီကံကလေးနဲ့များကွာ’ ဆိုပြီးသူတရားကိုကိုယ် စောင်းတိုက်တာနော်။ ဒီကိုယ်စောင်းတိုက်တာ ကို သူကသရုပ်ဆောင်ခိုင်းတော့မှာနော်။ ကွယ်ရာမှာတိုက်တာ။ သူကွယ်ရာမှာတိုက်တာ သူနားပြန်ကြားတဲ့အခါ. . ဟော စုမိတဲ့အခါ ကျတော့ ‘မင်းတို့က ငါပြောတဲ့ကံ တရားကို ဒီကံကလေးများကွာ. . လို့ မင်းတို့ပြောတယ်ဆိုတာ ငါကြားတယ်. . . ဒီကံကလေးကလွတ်ပြီး တော့ မင်းတို့ တရားဆိုတာလုပ်ပြစမ်း. . ငါကြည့်မယ်’ လို့ ပြောတော့ . . တိတ်. . တယောက်မှ မလှုပ်တော့ဘူး။ အကုန်လုံး တစ်ယောက်မှ မပြောဝံ့တော့ဘူးတဲ့ဗျာ။

ဆိုလိုတာကတော့ အမှန်တရားကို ကိုယ်စောင်းတိုက်လို့ မရဘူးလို့. . ဒီလိုဆိုလိုတာပေါ့ဗျာ. . ။ နောက်ဆုံးဘိတ်. . ဘယ်သူမှ စကားမပြောတော့. . ‘အေး. . . မင်းတို့ ငါရှိရင် တစ်ယောက်မှ စကားပြောဝံ့မှာမဟုတ်ဘူး. . အဲဒီတော့ မင်းတို့စကားပြောပွဲကြီး မဖြစ်ပဲနေတော့မယ်. . . ငါ ဟိုဘက်အိမ်ကို ငါသွားအိပ်မယ် . . . မင်းတို့ပြောကြ. . လွတ်လွတ်လပ်လပ်. .’ သူက ဒီလိုပဲ အုပ်လိုက်တာ။ အဲဒီတော့ ဘယ်သူမှလည်း မပြောကြဘူး။ အကုန်းလုံးငြိမ် . . . လို့။

ဒါနဲ့ မဖြစ်နိုင်တာနဲ့ သူကို သဘာပတိလုပ်ရမယ်၊ သဘာပတိ လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ တရားသမားကြီးကနေပြီးတော့ သူ့လူကို အဲဒီလူက ဟောပြောပွဲလုပ်ပေးရတော့တယ်. . နောက်ပိုင်းကျတော့ သူက ဘယ် သူ့ကို မလွန်နိုင်ဘူး. . . ။

## သိပ္ပံပညာ

ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် ဓမ္မကို ကိုယ်စောင်းတိုက်ရင်၊ ဓမ္မကို ကိုယ်စောင်းတိုက်တဲ့သူအဖို့ ဓမ္မစက်က မလည်နိုင်ပါဘူး။ အဲဒီလို ဓမ္မစက်က မလည်နိုင်ကြတာဖြစ်ပေမယ့် သူ့ဓမ္မတွေ မှားတယ်ဆိုရင် သူတို့ကို သရုပ်ဆောင်တာခိုင်းလိုက်။ ကျုပ်ကတော့ပြောချင်လို့ စကားစလိုက်တာ. . ရှည်ရှည်ဝေးဝေးဖြစ်နေပြီ။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ ဟိုတလောက သိပ္ပံဆောင်းပါးလေးတစ်ခုဖတ်လိုက်ရတယ်။ ဘာလဲ ဆိုတော့ သိပ္ပံပညာကတဲ့. . သက်သေထူစရာမလိုဘူးတဲ့။ သူတို့ ပြော တာလေးပေါ့ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်တို့က သက်သေမထူချင် သမား မဟုတ်လား။ သက်သေမထူချင်တဲ့သမားမှ. . . . တခါတည်း ဘယ်ပါဠိတော်လေး ကိုးပါအုံး၊ ပါဠိတော်လေးထည့်ပါအုံးနဲ့ ကျုပ်တို့ကို တောင်းဆိုရင်တောင် ပါဠိကိုးတော့ တော်စမ်းပါဗျာလို့. . . . ကျုပ်တို့ ကတောင် ပြောယူရတဲ့အဆင့်ရောက်နေပြီ။

ဒါဘာတုန်းဆိုရင်. . ကျုပ်တို့ပါဠိကိုးတယ်ဆိုတာ. . ဘုရား ဟောကြီးကို စိတ်ထဲမှာ ပေါ်နေရင်းက သူ့ကို နောက်ကထားပြီး ကျုပ်တို့က ကိုးတယ်။ ပါဠိကို ရှေ့ကနေပြပြီးမှ ဒီပါဠိအကြောင်းကို ပြောရမယ်ဆိုတာမျိုး မပြောမိဘူးပေါ့ဗျာ။ ဘုရားဘယ်လို ဟောချက် အရ ကျုပ်ဘယ်လို ပြောပါမယ်လို့ မပြောမိဘူး။ အဲဒီလောက်ထိ ကျုပ် တို့က အကိုးကို ရှောင်တယ်လို့ပြောရမယ်။ ခက်ပါနော်. . လို့. . . သိပ္ပံ ပညာကလည်း ဘယ်လိုပြောတယ်။ ငါတို့ကလည်း တစ်ခွန်းမှ မကြိုက် လိုက်သမှ ဖြစ်ခြင်း. . ပေါ့. . . ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ. . . သိပ္ပံပညာကပြောတယ်။ ဒါတွေက သူ့သ ဘာဝကိုက မှန်နေတဲ့ဟာကိုး။ မှန်နေတဲ့ဟာတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် . . . . တဲ့. . . သဘာဝလွန်တွေနဲ့ သက်သေထွက်ချက် မလိုဘူး. . . တဲ့။

အော်. . . ဟုတ်လိုက်တာဟာ. . . လို့. . . ။ အခု ကျုပ်တို့ပြောနေကြတဲ့  
တရားဓမ္မတွေ၊ ဟောနေကြတဲ့ တရားဓမ္မတွေ . . . ။

အဲဒီလို သိပ္ပံပညာကနေ သိပ္ပံဂုဏ်ရည်များဆိုပြီး ပထမတစ်  
ချက်လောက် ထုတ်ပြတယ်။ စာရွက်လေးတစ်ရွက်လောက်ပေါ့။  
ဟုတ်တယ်လို့. . . ။ တကယ်တော့လို့။ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဒီပစ္စည်းဟာ  
သိပ်ကိုလျှို့ဝှက်လွန်းနေတယ်။ သိပ်ကို မပေါ်လွင်ဘူးဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်  
ဒီပစ္စည်း ဟုတ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဟာ သက်သေထူရမှာပဲ. . . ။  
ဟုတ်ရဲ့လား. . . ။ ဒီပစ္စည်းဟာ ရှောက်သီးပဲလို့ သေသေချာချာသိနေ  
တဲ့ဟာကို ရှောက်သီးဟုတ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ဘယ်လိုလုပ်  
သက်သေထူနေမှာလဲ. . . နော်။ ဟာ. . . ဒါက ရှောက်သီးတွေပဲဗျာလို့  
ကျုပ်ကပြောလိုက်ယုံပဲရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကလည်းဗျာလို့. . . ဆိုပြီး  
. . . . သိသွားကြပြီးကိုး။

ရှောက်သီးဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း တခါတည်းဟာ. . .  
ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ကျုပ်တို့က ရှောက်ပြီး လုပ်နေကြရမယ်ဆိုလို့  
ရှိရင် ဒါကြီးကတော့ သက်သက်အပိုကြီးမဟုတ်လားဗျာ။ အခုလည်းပဲ  
ကျုပ်တို့က ကျုပ်တို့ဟောပြောတဲ့ တရားဓမ္မတွေမှာ ဘာနဲ့မှ သက်သေ  
ထုတ်ဖို့ မလိုဘူးလို့ ။ သူ့သဘာဝအလျောက်အတိုင်းကိုက တရားဓမ္မ  
တွေက ပေါ်လွင်ပြီးသားတွေပေါ့ ဟုတ်လား။ အဲဒီလောက် ပေါ်လွင်  
နေတဲ့တရားဓမ္မတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘယ်ကနေ ကုတ်ကုတ်တို့၊  
ကတ်ကတ်တို့၊ ရှုပ်ရှုပ်တို့. . . ဟုတ်ရဲ့လား. . . ။

ဒါဆိုလိုတာကတော့ ဘုရားဟောမို့ ဘယ်လိုမှန်တာ။ ဘုရားက  
ပါရမီတွေကိုဘယ်လောက် ဖြည့်ကျင့်လာခဲ့လို့ ဒီလောက်ဖြစ်တာ၊ ဒါ  
တန်ခိုးတော်ပဲ. . . အစရှိသဖြင့် သက်သေထူရတာမဟုတ်လားဗျာ။  
ဘာသာရေးမှန်သမျှတိုင်း ကျမ်းစာကို သက်သေကိုးရတာ။ ခရစ်ယာန်  
ကျမ်းစာများဆို. . . တခါတည်း. . . သူတို့ရဲ့ သမ္မာကျမ်းစာမှာ တစ်

ကြောင်းတိုင်း၊ တစ်ကြောင်းတိုင်းမှာတောင်မှ စာကြောင်း နံပါတ် ကလေးတွေ ထိုးထားတယ်နော်။ စာကြောင်းနံပါတ် ကလေးတွေ ထိုးထားတော့၊ စာမျက်နှာဘယ်လောက်၊ ကြောင်းရေ ဘယ်လောက် . . တစ်ခါတည်း. . ဒါ ဘယ်သူရဲ့ဟောကြားချက်ထဲက. . ဒါ. . ဘယ်လောက်အပိုဒ်. . ။ ဒီလိုမျိုးများတောင် သူတို့ အပြေးအလွှားတောင် ပြောနိုင်အောင် လုပ်တယ်နော်။

သူတို့စကားတစ်လုံးပြောတိုင်း အဲဒီစကားတစ်လုံးဟာ သူတို့ ကျမ်းစာကိုမလွတ်ဘူးလို့ဆိုတဲ့အကြောင်း ကျမ်းစာကို ကိုးတာ မဟုတ်လားဗျာ။ အဲဒီလို ကျမ်းစာနဲ့ကိုးတော့. . သူတို့ ပြောစကား ကတော့ ကျမ်းစာအရတော့ ကိုက်ညီပြီထား. . . . ဒီကျမ်းစာကရော ဘယ်လောက်အမှန်နဲ့ ကိုက်ညီသလဲ။ ဒါ ပြောရမှာမဟုတ်လား။ ဘယ်လောက်အမှန်နဲ့ ကိုက်ညီလဲဆိုတော့. . ဟာ. . ဘုရားသခင်ပဲ။ ဒါကတော့ မကိုက်ပဲရှိပါ့မလား. . လို့ သူတို့ကလုပ်လိုက်ရော မဟုတ်လား။ ကောင်းပြီ. . ဘုရားသခင်ဆိုတာက တို့ ဘယ်လောက်သေချာတယ်ဆိုတာမျိုးနဲ့ ယူရမလဲ။ ဒီလိုပြောရမယ်မဟုတ်လား။ ဘုရားသခင်ဆိုတာ ဘယ်လောက်သေချာတာမျိုးနဲ့ ယူရမလဲ။ ဘုရားသခင်ဆိုတာ သက်သေထူလို့ မရဘူး။ ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ။

ဒါ. . သက်သေထူလို့မှမရတာဆိုတော့ ဘုရားသခင်က သေချာမှ၊ ဘုရားသခင်ဟောချက်ကလည်း သေချာမှာမဟုတ်လား။ ဘုရားသခင်ဟောချက်က သေချာမှ ကျမ်းစာက သေချာမှာ။ ကျမ်းစာက သေချာမှ သူလုပ်ချက်၊ ပြောချက်ကလည်း သေချာမှာ။ သူပြောချက်က တကယ့် လူ့ အမှန်နဲ့ ကိုက်ညီမှာ မဟုတ်လား။ တကယ့်တော့ သူတို့ဟာ အမှန်တရားဆိုတာကို ကျမ်းစာနဲ့ ညှိတာ။ ကျုပ်တို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေလည်း အလွန်အားသန်ပါတယ်။ ကျမ်းဂန်ပါဠိ အလာရှိ သည်နှင့်အညီ. . . ဆိုပြီးသကာလ. . တခါတည်း ဘယ်စာ

ထဲမှာ၊ ဘယ်ကျမ်းထဲမှာ၊ ဘယ်သုတ္တန်ထဲမှာ ဆိုတာမျိုးတွေနဲ့ပေါ့ဗျာ။ အများကြီးရှိကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျုပ်တို့ကပြောတယ် . . . ဟ. . . အမှန်တရားက ကျမ်းမဟုတ်ဘူး. ဟ. . . ဟုတ်လား. . . နော်။ နောက်တစ်ခါ ပြောချင်တယ်. . . ကျုပ်တို့က. . . ဟ. . . အမှန်တရားက ဘုရားမဟုတ်ဘူး. ဟ။ ဟုတ်လား. . . ။ ဘုရားက ဘုရားပဲ။ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်သူပဲ၊ ဟုတ်ရဲ့လား။ အဲဒီတော့ ဘုရားဟောတယ်ဆိုတာနဲ့ အမှန်လို့ ပြောလို့မဖြစ်ဘူး. ဟ. . . လို့၊ ဟုတ်ရဲ့လား။

ဘုရားဟော ဟုတ်၊ မဟုတ်

ဘာဖြစ်လို့တုန်းလို့ဆိုလို့ရှိရင် ဘုရားဟောတယ်လို့ မှတ်ယူထားရတဲ့ အရာတွေ အများကြီး။ ဥပမာဆိုကြပါစို့၊ ကျုပ်ဆိုရင် ပြောနေကြတဲ့ အလေ့အထရှိပါတယ်။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားတွေကို တကယ့် ဘုရားဟောအဖြစ်ကနေပြီးတော့ သွေဖယ်နေတဲ့ဟာကို ဘုရားဟောနဲ့ကို ခွဲခြားချင်တယ်။ ကျုပ်တပည့်တပန်းတွေကို ဘုရားဟောတယ်လို့ဆိုတဲ့ အရာလေးတွေချည်းပဲ ဖတ်ရတာ ဖြစ်စေချင်တယ်။ အဲဒီတော့. . . . တို့၊ အမှန်ကို သိပြီဆိုရင် ဘုရားဟောတဲ့ အမှန်တွေကို ရွေးထုတ်ပြီး သကာလ၊ တို့တပည့်တပန်းတွေကို ပြသဖို့လိုတယ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ရောရောနှောနှောဖြစ်နေတဲ့. . . ဒီ. . . ဘုရားဟောတယ်လို့ ဆိုတဲ့ဟာတွေကို တို့စိစစ်မယ်ဆိုပြီး ကျုပ်တို့စိစစ်တယ်။ အဲဒီ. . . စိစစ်မှုလုပ်တဲ့အခါမှာ သုတ္တန်တစ်ခု သွားတွေ့တယ်။ အဲဒီသုတ္တန်တစ်ခုက ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ ‘နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္ထ’ ဂါထာကလေး တစ်ပုဒ်တွေ့တယ်။ ‘ဝိပုဗ္ဗတ္ထောသိ သဗ္ဗသိ၊ သံသာရ ပဋိပန္နောသိ သဗ္ဗ မေ သရဏံ ဘဝ’ဆိုပြီးတော့။ ‘နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္ထ

၊ ဝိပဿနာသိ သဗ္ဗသိ။ ‘သဗ္ဗသိ - အလုံးစုံကုန်သော အရာတွေမှ၊  
 ‘ဝိပဿနာသိ’ လွတ်ပြီးဖြစ်နေတဲ့။ ‘နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္တံ’ ဗုဒ္ဓကို  
 ရှိခိုးပါတယ်။ ‘သံသာရ ပဋိပန္နော သ္မိ’၊ တပည့်တော်မှာတော့  
 အကျဉ်းအကျပ်ကျနေတယ်ဘုရား.. ပေါ့။ ‘သတ္တာမေ သရဏံ ဘဝ’  
 ဒီလိုအကျဉ်းအကျပ်ကျနေတဲ့ တပည့်တော်က အလုံးစုံက လွတ်မြောက်  
 နေတဲ့ ဘုရားကို ရှိခိုးပါတယ်။ ရှိခိုးပါရစေ။ အဲ.. အဲဒီလိုမျိုးပေါ့.. ။  
 ဂါထာလေးရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်က... ။

အဲဒီတော့.. ဒါ.. ဘယ်သူကပြောတဲ့ ဂါထာတုန်း။ ဒီဂါထာ  
 ကိုလည်း ကျုပ်က တော်တော် စောစောစီးစီးထဲက ရထားတာကိုး။  
 အဲဒါက ဘာတုန်းဆို ထေရဝါဒ ဘုန်းကြီးတွေနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ ဓမ္မအ  
 ငြင်းပွားမှု၊ ဝိနိယအငြင်းပွားမှုတွေ ဖြစ်နေတဲ့ ကာလတုန်းကဆိုတော့  
 .. ကျုပ်ဒကာမကြီးက ကျုပ်အတွက် စိုးရိမ်တယ်။ ကျုပ်ကို ဆွမ်း၊  
 ကွမ်းပြုစုနေတဲ့ ဒကာမကြီးက စိုးရိမ်တယ်။ စိုးရိမ်တော့ ဘုန်းကြီး  
 ဒီဂါထာကလေးကိုဆောင်တဲ့။ အကျဉ်းအကျပ်ကနေ လွတ်မြောက်  
 လိမ့်မယ်ပေါ့။ ဂါထာကလည်း အကျဉ်းအကျပ်တွေကနေ လွတ်မြောက်  
 မှုကို ဘုရားဆီကို တောင်းဆိုနေတဲ့ အကူအညီတောင်းတဲ့ ဂါထာ  
 မဟုတ်လား။

‘နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္တံ ၊ ဝိပဿနာသိ သဗ္ဗသိ’။ အလုံးစုံသော  
 လွတ်မြောက်နေတဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါတယ်။ တပည့်တော်က  
 တော့ အကျဉ်းအကျပ်ကျနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်  
 တော်လို အကျဉ်းအကျပ်ကျနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ရဲ့ ရှိခိုးမှုကို လွတ်  
 မြောက်ပြီးဖြစ် တဲ့ မြတ်စွာဘုရားက လက်ခံတော်မူပါပေါ့။  
 အဓိပ္ပာယ်ကတော့ တပည့်တော်ကိုအကျဉ်းကလွတ်အောင် အရှင်  
 ဘုရားလိုလွတ် မြောက်ပြီးသားလူက လွတ်ပေးပါပေါ့ဗျာ.. ။ ဝက်  
 ဝုတ္တိနဲ့ပြောလိုက်တာပေါ့ . အဲဒီတော့ အဓိပ္ပာယ်က အဲဒီလိုဆိုတော့



လည်း ကျုပ်တို့ကလည်း အကျဉ်းအကျပ်ကျစရာမျိုး ပုံသဏ္ဌာန်က ရှိနေတာမဟုတ်လား။ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းနဲ့တွေ့နေရတဲ့ အချိန်ဆိုတော့ ဒီဂါထာကို ရွတ်မယ်ရင် ဒီအကျဉ်းအကျပ်က လွတ်မယ် ပေါ့။

အဲဒါကြောင့်မို့ ဒီဂါထာကို ရွတ်ပါလို့ သူကလည်း ပြောတယ် ပေါ့ဗျာ။ မရွတ်နိုင်ပါဘူး. လို့။ ဒါက ဘယ်လိုလုပ် ဘုရားရှိခိုးလို့ ဘယ်လိုလုပ် ကျုပ်တို့ လွတ်မှာလဲပေါ့။ မဟုတ်ဘူးတဲ့. . . . ဒါ. . . မင်းကွန်းတိပိဋကတ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိစ္စ၊ ဝစ္စတွေ အကျဉ်း အကျပ် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ ဒါ ပုတီးစိပ်ပြီးတော့နေတဲ့ ဂါထာပေါ့။ ရတယ်. . ပေါ့။ ဒါ. . တိပိဋကတ်ဆရာတော်ကြီးဆီက ရတာပေါ့။ ဒီလိုပြောတယ်. . ။ တိပိဋကတ် ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ကျုပ်တို့ဒကာမကြီး တို့နဲ့ကလည်း တကယ်ရင်းနှီးတာကိုး။ အဲဒီတော့ ဟာ. . ဘာပိဋကတ် ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကတော့ မလုပ်ဘူးလို့။ ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုပဲ ပြောတယ်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒါကြီးက အဲဒီလိုနဲ့ မလုပ်ဘူးလို့ပြောပေမယ့် ဒီဂါထာကြီးက ပါးစပ်ထဲ ရနေတာပေါ့ ဗျာ။ ရနေတာဆိုတာလည်း ဒီဂါထာကလည်း ခက်တဲ့ ဂါထာမှမဟုတ်တာမဟုတ်လား။ ရနေတော့ ဟော. . စာထဲ မှာ သွားတွေ့တယ်။ ဒီဂါထာက တိပိဋကတ်က ပေးတယ်ဆိုတဲ့ဂါထာ။ တိပိဋကတ်ကလည်း ဘယ်ကတွေ့တာလဲ. . လို့။ ငါမစဉ်းစားမိဘူး. လို့ဆိုတော့. . ဒီသုတ္တန်ထဲက တွေ့တာကိုး။ အဲဒီ သုတ္တန်ထဲမှာ တခါ တည်း သွားတွေ့တယ်။ ဒီသုတ္တန်ထဲမှာ ဒီဂါထာကို ပြောဆိုတဲ့ ဇာတ် ကောင်တွေနဲ့ အပြောဆိုခံပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘာဖြစ်နေသတုန်းဆိုတော့ ‘လ’ ကြီးဟာ ‘လ’ ငပုတ်ဖမ်းတယ်ဆို ပြီး ‘လ’ ကြတ်တာကိုပြောတယ်။

အဲဒီ ‘လ’ ကြတ်တာကြီးက အသူရိန်ဆိုတဲ့ ရာဟုကြီးက ဖမ်း တာ။ ရာဟုအတွက် အသူရိန်နတ်ကြီးကပေါ့လေ။ အသူရိန်ဆို

တဲ့နတ်ကြီးက တခါတည်း။ ‘လ’ ဆိုတဲ့နတ်ကို လာပြီးတော့ဖမ်းတယ်။ အဖမ်းခံအခါကျတော့ ‘လ’ ကြီးကလန့်တာပေါ့ ကြောက်တာပေါ့။ ကြောက်တော့ ဘုရားဆီကို အကူအညီ တောင်းတာပေါ့။ မြတ်စွာ ဘုရား ကယ်တော်မူပါပေါ့ဗျာ. . အဓိပ္ပာယ်ကတော့။ အဲဒီလိုဆိုတော့ ‘န’ မောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္ထံ ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောတိ သဗ္ဗသိ ဆိုပြီးတော့. . ဒါ။ မြတ်စွာဘုရားကယ်တော်မူပါ. . ပါပဲ. . အဓိပ္ပာယ်ကတော့. . ။ တပည့်တော် အကျဉ်းအကျပ် ကျနေပါတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားလို လွတ်မြောက်ပြီးသူကနေပြီးတော့ကို တပည့်တော်က ရှိခိုးပါတယ်ဘုရား၊ တပည့်တော်အား ကယ်တော်မူပါဘုရား ပေါ့. . အဓိပ္ပာယ်ကတော့။ ကယ်ပါ၊ ယူပါ. . ‘လ’ ကြီးက အော်တာတဲ့. . ။

အဲ. . ‘လ’ ကြီးကအော်တော့ ဘုရားက တခါတည်း ကြားရော။ ကြားတော့ ဘုရားကနေပြီး တခါတည်း ‘လ’ ကိုဖမ်းတဲ့ ရာဟု အသူရိန်နတ်ကို ငေါက်တာပေါ့။ ‘ဟ. . . မလုပ်နဲ့. . . . ဟ. . . ဒါ. . . ငါဒကာပဲ’ ဆိုတဲ့ဟာမျိုးပေါ့ဗျာ. . အဓိပ္ပာယ်က. . . ။ ဘုရားက ဘယ်လုပ်မလဲဗျာ. . နော်။ ထားပါတော့။ အဲလို ဘုရားကနေ ငေါက်တဲ့အခါကျတော့ ရာဟုကလည်း ကြောက်တယ်။ ကြောက်တော့ အဲဒီ ‘လ’ ကြီးကို တခါတည်းလွှတ်ပြီးတော့ ပြေးတော့တာပေါ့။ ပြေးပြီးတော့ အသူရာတိုင်းပြည်ကို ပျာယာပျာယာနဲ့ ရောက်လာတဲ့ အခါကျတော့၊ အသူရာတိုင်းပြည်ကလည်း. . ဖြစ်တဲ့ ဝေပစိတ္တိ . . ဆိုတဲ့ အသူရာပေါ့ဗျာ အသူရာ ရှင်ဘုရင်ကြီးကနေပြီးတော့ ‘ဟ. . ရာဟု. . . မင်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ’ ပေါ့။ ပျာယာပျာယာနဲ့ပေါ့လေ။ အဲ. . ဇောချွေးတွေက ပြန်လို့ဆိုတဲ့ဟာမျိုးပေါ့။ ဟာ. . ‘လ’ ကိုသွားဖမ်းတာ. . သူက ဘုရားကို အကူအညီတောင်းလို့ ဘုရားက ငေါက်လို့ ကြောက်တာနဲ့ ထွက်ပြောလာခဲ့တာလို့ ပြောတယ်တဲ့။ ဟာ. . . ဒုက္ခပဲဟာ. . ပေါ့လေ. . ကျုပ်ကတော့. . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ‘လ’ ကြီး

ဆိုတာက ဒီကမ္ဘာဂြိုဟ် ကြီးကို ရံပေးနေတဲ့ ဂြိုဟ်ရံတစ်လုံး မဟုတ်လား။ ဒီ ‘လ’ရဲ့ အချင်းပမာဏက ဘယ်လောက်ရှိတယ်။ ဒီ ‘လ’ က ဒီကမ္ဘာ မြေကနေပြီးတော့ ဘယ်လောက်ဝေးတယ်။ ဒီ ‘လ’ က ဒီကမ္ဘာမြေကို ဘယ်နှုန်းနဲ့ ပတ်နေတယ်။ အကုန်သိတယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား။

‘လ’ ကြတ်တယ်ဆိုတာ

ဒီ ‘လ’ရဲ့ အလင်းရောင်က ဘယ်ကနေ ရတယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား။ ကျုပ်တို့က သိတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာငှက်ကြီးမှ လုပ်လို့မရဘူး။ ဒီ ‘လ’ ကြီးပေါ်ကို အမေရိကန်က တခါတည်းကားကြီးတောင် မောင်းပြီးပြီ။ ဒါလည်း သိတယ်။ ကဲ. . ဒီလို သိတာဖြစ်တော့ ဒီ ‘လ’ နတ်သားကြီးက နေပြီးတော့ တခါတည်း သူ့ကို ရာဟုကြီးက ဖမ်းတော့မလို့ ဘုရား လျှောက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုန်း။ ဟုတ်လားဗျာ။ ဘယ် လိုမှ လုပ်လို့မရဘူး။ အဲတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုရင် ဒါတင်တောင်မက ဘူး။ ကျုပ်တို့က ‘လ’ ကြတ်တာကိုလည်းသိတယ်။

အော်. . . ‘လ’က ကမ္ဘာဂြိုဟ်အရံဆိုတော့ ကမ္ဘာကြီးလှည့် နေတယ်။ ကမ္ဘာကလည်းပဲ နေရဲ့ ဂြိုဟ်ဆိုတော့ နေကြီးကို လှည့် နေတယ်။ အဲဒီတော့ ကမ္ဘာကြီးက နေကြီးလှည့်နေတာရယ်၊ ‘လ’ ကြီးက ကမ္ဘာကြီးလှည့်နေတာရယ်ဆိုတော့. . . . နေရယ်၊ ကမ္ဘာရယ်၊ ‘လ’ရယ် သုံးလုံးတန်းလိုက်ရင် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်တာလည်း ဆိုရင် ‘လ’ ဆိုတာကလည်း သူ့နဂိုအရောင်ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ နေဆီက အရောင်ကို ယူရတာ။ ဟုတ်ရဲ့လား။ နေဆီက အရောင်ယူရတာဆို တော့ ဒီကမ္ဘာကြီးကလည်း အရောင်ရှိတာပဲ။ ‘လ’ပေါ်ကနေ ဒီကမ္ဘာ ကြီးပြန်ကြည့်ရင် ကမ္ဘာကြီးကလည်း လင်းနေတာပဲပေါ့။ ဟုတ်လားဗျာ။

အဲဒီတော့ ကမ္ဘာပေါ်ကနေ ‘လ’ကိုကြည့်ရင် ‘လ’က လင်းနေ

တာ။ ‘လ’ကသူ့အရောင်ထွက်နေတာမဟုတ်ဘူး။ နေရောင်ထွက်နေတာ။ အဲဒီတော့ နေရယ်၊ ကမ္ဘာရယ်၊ ‘လ’ရယ် ဒီသုံးခုတန်း လိုက်လို့နေနဲ့ ‘လ’ ကြားထဲမှာ ကမ္ဘာကြီးခံထားလိုက်ရင် ‘လ’ပေါ်မှာ နေရောင်က မရောက်တော့ဘူး။ နေရောင်က မရောက်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အခါကျတော့ ‘လ’ကြီးမိုက်သွားတာကို . . . ‘လ’ ကြတ်တာပေါ့။ ဟုတ်လားဗျာ။ အဲဒီ ‘လ’ကြတ်တာကို တော်တော်ကလေး ပေါက်စနကလေးထဲက သိတယ်။ တော်တော်ကလေး ပေါက်စနကလေးတွေ သိတာတင်မကပဲနဲ့ တော်တော်အတန်းကျောင်းသား ကလေးအရွယ် ရောက်တဲ့အခါကျရင် ‘လ’က ဘယ်တော့ကြတ်မှာ။ ဘယ်တုန်းကကြတ်တာ။ ကြတ်ခဲ့ပြီးတဲ့အခါပေါင်း ဘယ်နှစ်ခုကို လိုချင်သလဲ။ ကြတ်တဲ့ဌာန၊ ကြတ်တဲ့ဒေသတွေကိုတွက် ပြလို့ ရတယ်။ ဟုတ်လား။ နောက် ဘယ်နှစ်ခါကြတ်အုံးမှာ၊ ဘယ်လမှာကြတ်မှာ၊ ဘယ်နှစ်မှာကြတ်မှာ၊ ဘယ်နေရာမှာ ကြတ်အုံးမှာဆိုတာ တွက်လို့ရတယ်။

တကယ်လို့သာ ရာဟုဆိုတဲ့နတ်ကြီးကနေပြီး သကာလ၊ အသူရိန်နတ်ကြီးက ‘လ’နတ်သားကို ဖမ်းတာဆိုရင် ရာဟုက သူ့စိတ်နဲ့သူပဲ၊ ဖမ်းချင်တဲ့အချိန် ဖမ်းမှာပေါ့. . . နော်။ ဘယ်တွက်လို့ရမှာလဲ။ ပြီးခဲ့တဲ့ဟာလည်း ဘယ်တွက်လို့ရမှာလဲ။ ကျုပ်တို့က ရာဟုစိတ်ကို ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ. . . . နော်။ နောင် ဖြစ်မယ့်ဟာလည်း ဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ။ ကျုပ်တို့ကနေပြီး. . . ဒါ. . . ပြောနိုင်မှာလဲ။ အခုတော့. . . . ပြောနိုင်တယ်။ တိတိကျကျကို ပြောနိုင်တယ်။ နီးနီးစပ်စပ်နဲ့ကို. . . ဟုတ်ပြီလား။

အဲဒီတော့. . . . ဟ. . . ဒီလိုဆိုတော့ ‘နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္ထ၊ ဝိပုဗ္ဗေတေသိ သဗ္ဗသိ’ ဆိုတာ ‘လ’ ကြီးကနေပြီးတော့ ဘုရားဆီကို တခါတည်း ကယ်တော်မူပါလို့ တောင်းတဲ့ဟာတော့. . . မဟုတ် ဘူး။ ဒီမဟုတ်တဲ့ဟာကြီးကို ငါတို့ကနေပြီး သကာလ၊ ဘုရားဟောဆိုတဲ့

တရားထဲမှာ ဒါကြီးပါ နေတာကိုး။ တို့တပည့်တွေလည်း ဒါ. . ဘုရား  
ဟောဆိုပြီး ငါကနေပြီးတော့ ‘ခွချက်’ ပေးခဲ့ဖို့ မကောင်းဘူး။ ကဲ. .  
ဒါကြီးတော့ဖြင့် ကြက်ခြေခတ်. . . ။ ကျုပ်က ကြက်ခြေခတ်တယ်ပေါ့။  
ဒါမျိုးစာဆို မပါရတော့ဘူး။

အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဘုရားက ကျမ်းစာတွေကို ဟော  
တယ်။ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ဟာတွေကို ကျမ်းစာ လုပ်ထားတယ်ပေါ့ဗျာ။  
ကျမ်းစာတွေကမှန်ရင် ကျမ်းစာကိုးတဲ့သူ မှန်မှာပဲ။ ကျမ်းစာကိုးတဲ့  
သူမှန်ရင် လူ့အဖြစ်တွေလည်း မှန်မှာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ကျမ်း  
စာဆိုတာ ဘာကို ပြောတာလဲလို့ မေးရင်၊ ကျမ်းစာဆိုတာ လူ့အဖြစ်ကို  
ပြောတာ။ ဟုတ်လား။ ဘုရားဟောခဲ့လို့ မို့လို့ ကျမ်းစာဖြစ်တယ်ဆိုရင်  
ဘုရားကဘာပြောလဲ။ ဘုရားက လူ့အဖြစ်ကို ပြောတာ။

အဲဒီတော့ ဒီကျမ်းစာကို ကိုးတဲ့သူက လူ့အဖြစ်တွေကို ပြော  
တာပဲလို့ သိရင်၊ သူပြောမယ့် သဘောတရားကို ကျမ်းစာကို ကိုးမယ့်  
အစား လူ့အဖြစ်မှာ သရုပ်ဆောင်ကြည့်လိုက်ရင် မကောင်းဘူးလား။  
ဒီ သဘောတရားပြောတဲ့သူဟာ. . သူပြောတဲ့ သဘောတရားကို  
လူ့အဖြစ်ကို သရုပ်မဆောင်ပဲ ကျမ်းစာကို ကိုးတယ်။ ဟုတ်လားဗျာ  
. . . ။ ဒီကျမ်းစာကို မယုံတဲ့လူကျတော့ ဘုရားမယုံဘူးလားဆိုတဲ့ လူကျ  
တော့ ဘုရားနဲ့ ကိုင်ပေါက်တယ်။ ကျုပ်တို့လည်း အများကြီးခံရတယ်။  
ခင်ဗျားတို့လည်း အများကြီးခံရတယ်။ ဟုတ်လား။

သူတို့က ကျမ်းစာလေးတစ်ခုနဲ့ထုတ်ပြီးတော့ အခိုင်အမာ  
လုပ်ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ အထူးအားဖြင့် ကျုပ်တို့ကြားဖူးတယ်။  
မူစလင်လူငယ်တစ်ယောက်။ မူစလင်လူငယ်တစ်ယောက်က သူတို့  
ဓမ္မဆရာဖြစ်တဲ့ မော်လဝီကိုပြောတယ်. . တဲ့. . ။ ဆရာကြီး. . .  
ကမ္ဘာကြီးက အလုံးကြီး မဟုတ်ဘူးလား. . လို့. . ပြောတယ်ပေါ့။  
တကယ်တော့ မော်လဝီ ဆိုတာကလည်း သူတို့ကလည်း တော်တော်

ပညာ ရှင်ထားရတယ်။ ကမ္ဘာကြီး အလုံးကြီးဆိုတဲ့ အသိပညာတော့ မသိတာမဟုတ်ဘူး။ သိတယ်။ ကမ္ဘာကြီး အလုံးကြီးလို့ ပြောလိုက် လို့ရှိရင် ‘ကိုရန်’ ထဲမှာပါတဲ့ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့က မတူ တာဆိုတော့ ဒီ ‘ကိုရန်’ ကျမ်းကြီးက ပျက်ရမှာ မဟုတ်လား။

ပျက်ရမှာဆိုတော့ ကမ္ဘာကြီး မလုံးဘူးကွာလို့ ပြောရမှာလည်း သူမကောင်းဘူး။ သူလည်း သိတယ်။ ကမ္ဘာကြီးလုံးတယ်ဆိုတာကို။ ဒါဖြင့်ရင် ကမ္ဘာကြီးဟာ အလုံးကြီးမဟုတ် ဘူးကွာလို့ ပြောဖို့လည်း မကောင်းဘူး။ သူ့ကျမ်းစာက ပျက်မယ်။ အလုံးကြီးလို့ ပြောလိုက်လို့ လက်ခံလိုက်ရင်လည်း သူ့ကျမ်းစာက ပျက်မယ်။ အဲဒီတော့ သူက ဘာလုပ်တုန်းဆိုတော့ . . . ခင်ဗျားတို့များ . . . မော်လူဝီနေရာက နေ မယ်ဆိုရင် . . . ဘယ်လိုလုပ်မလဲ . . . နော်။

မော်လူဝီကြီးက ပြောတယ်တဲ့ . . . ကလေး . . . ခဏထိုင်ပါတဲ့။ အဲဒီတော့လည်း မေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ထိုင်ရတာပေါ့ဗျာ။ ကိုယ်ကတောင် သိချင်လို့ မေးတာဆိုတော့ ဟိုတစ်ဖက်က ထိုင်မှဖြေမှာဆိုတော့ ထိုင် ရတာပေါ့။ မင်းကိုငါမေးမယ် . . . မင်း‘ကိုရန်’ကို ယုံလား . . . လို့ မေးတယ်။ ဟိုကလေးက ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ‘ကိုရန်’ကို မယုံဘူးလို့ ပြောရင် မင်းမှ မူစလင်မဟုတ်ပဲနဲ့ ငါ့လို ဓမ္မဆရာကို မေးခွန်းမေးခွင့် မရှိဘူးလို့ ပြောလိုက်မှာပဲ မဟုတ်လား။ ‘ကိုရန်’ကို မယုံရင် မူစလင် မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်ရဲ့လား။ အဲဒီတော့လည်းပဲ ဓမ္မဆရာကြီးဆီက အဖြေရချင်တာဆိုတော့လည်း ‘ကိုရန်’ကိုယုံပါတယ်လို့ ပြောရမှာ မဟုတ်လားဗျာ။ ‘ကိုရန်’ ယုံမှ မူစလင်ဖြစ်မှာကိုး။ ‘ကိုရန်’ကို ယုံပါတယ် လို့ ပြောရတာပေါ့။ အဲဒီလိုဆိုရင် ‘ကိုရန်’ ကျမ်းထဲကအတိုင်းလို့ . . မှတ်။

အဲဒီလိုဆိုတော့ ပြီးတာပေါ့။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လားဗျာ။ ‘ကိုရန်’ ကျမ်းထဲကအတိုင်းမှတ်ဆိုတော့ အမှန်က အဲဒီလိုမျိုးလိုပဲ

. . . . ဒီ . . . ဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း . . . . မူလလင်တွေမှ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းပဲ ကျမ်းတစ်ခုကို ကိုးတယ်။ ကျမ်းတစ်ခုကို ကိုးပြီးတော့ အဲဒီကျမ်း တစ်ခုကို ရွတ်ပြီးတော့ သူပြောတဲ့ စကားက မှန်တယ်လို့ ပြောမယ်။ ဟာ . . . အဲဒါမယုံဘူးလို့ ပြောလို့ရှိရင် ဟာ . . . မင်း . . . ကျမ်းစာကို မယုံဘူးလား။ မင်း . . . ကျမ်းစာကို ဘုရားဟောခဲ့တာ . . . မင်း . . . . ဘုရား ကို မယုံဘူးလား။ ဒီလိုမျိုး ပြောကြတယ်။

ဒါလည်းပဲ ကျုပ်တို့ဆိုရင် အတော်အခံခက်တယ်ပေါ့ဗျာ။ နောက် . . ကြီးလာလို့ စကားစမြည်လေး ပြောတတ်တဲ့အခါကျရင်တော့ ပြန်ပြောတာပါပဲ။ ခင်ဗျား ကျမ်းစာထဲပါတယ်ဆိုတဲ့ အရာတွေထဲက လူမှတစ်ဆင့်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ တကယ့် ဗရုတ်သုက္ခကြီးတွေရတယ်ပေါ့။ ဂရောက်ဂယက်ကြီး တွေရတယ်ပေါ့။ အဲဒီတော့ . . . ဒီကျမ်းစာကို ဘုရားဟောတယ်လို့ ဆိုရင်တော့ အဲဒီဘုရားဟာလည်းပဲ ဂရောက်ဂယက်ကြီးဖြစ်ရမယ့် ပုံစံရှိတယ်ပေါ့။ တို့ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားကတော့ ဂရောက်ဂယက်ကြီး မဟုတ်ဘူးပေါ့။

အဲဒီတော့ ဒီလို ဂရောက်ဂယက်စကားမျိုးကို ကျုပ်တို့ ဘုရားက ပြောတယ်လို့ဆိုတာ ကျုပ်လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ဘုရားက ဒီလို ဗရုတ်သုက္ခပြောတဲ့ ဘုရားမျိုးဖြစ်နေသလား။ ခင်ဗျားတို့ ပြောတဲ့ ဘုရားက ဗရုတ်သုက္ခပြောတဲ့ ဘုရားလားလို့ . . ကျုပ်ကတော့ ပြန်ချေတယ် . . ဒါကတော့။ ခင်ဗျားတို့လည်း သင်ပေးတယ်လို့ ဒီလိုပဲမှတ်ရမှာပေါ့နော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆို ဒီလိုပြောတဲ့ဟာတွေက တွေ့မှာပဲနော်။ ဘာဖြစ်လဲဆို . . ဒီကျမ်းထဲပါတာ မင်းကမယုံဘူးလားလို့ဆိုရင် ဒီကျမ်းက ဘုရားဟော . . ဒီကျမ်းကို မင်းမယုံဘူးဆိုရင် မင်းက ဘုရားဟောကို မယုံဘူးလားလို့ဆိုရင် ဟာ . . . ဒီ လိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ကိုယ့်လူတို့ရာပေါ့။ ကိုယ်ကတော့ ဆွေးနွေးရမှာပေါ့လေ။

ဒီကျမ်းစာထဲ ပါတယ်လို့ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို သူတို့ လူမှာ တတ်ဆင်ကြည့်ရအောင်ပါပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ဒီကျမ်းစာက ပြောတယ်ဆိုတဲ့ဟာက လူမှာအကျိုးရှိမှာကို ပြောမှာဖြစ်တဲ့အတွက် အကျိုးရှိအောင် လူဖြစ်ရပ်ကို တို့သရုပ်ဆောင်ကြည့်ရအောင်ပါ။ သရုပ်ဆောင်ကြည့်လိုက်တော့ ကြည့်စမ်း . . . ကိုးယိုးကားယားကြီး ကွာပေါ့။ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ငါမဟုတ်ဘူး၊ သူမဟုတ်ဘူး။ ‘နသတ္ထော၊ နပုဂ္ဂလော၊ န ဣတ္ထိ၊ န ပုရိသော’ ဘုရားဟောတယ်ကွာ . . . ကျမ်းစာထဲမှာ။ ယောက်ျားလည်း မဟုတ်ဘူး၊ မိန်းမလည်း မဟုတ်ဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ သတ္တဝါလည်း မဟုတ်ဘူး။ မင်း. . ဒါကို မယ့်ဘူးလို့ဆိုရင် မင်း. . ကျမ်းစာမယ့်တာနေမှာပေါ့။ ကျမ်းစာကို မယ့်ရင် မင်း. . ဘုရားဟောမယ့်တာပေါ့လို့. . . လုပ်မှာမဟုတ်လားဗျာ။

ကောင်းပြီ. . ဒီလိုဆိုရင် ‘နသတ္ထော၊ နပုဂ္ဂလော၊ န ဣတ္ထိ၊ န ပုရိသော နဇီဝံ’ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရှိဘူးဆိုရင် ဒီတရားတွေက ဘာအတွက်ဟောတာတုန်း. . .။ ငြိမ်းအေးမှုအတွက် ဟောတာမဟုတ်လား။ ငြိမ်းအေးမှုအတွက် ဟောတာဆိုလို့ရှိရင် တို့အဲဒီလိုကြီး ခံယူရင် ငြိမ်းအေးမလား။ တွက်ကြည့်ရအောင်ကွာ. . .။ မင်းလည်းမရှိဘူး၊ ငါလည်း မရှိဘူး. . .။ ဟုတ်လား။ အဲဒီလိုမျိုး. . မင်းကျမ်းစာကပြောတဲ့ အတိုင်း သရုပ်ဆောင်ကြည့်မယ်။ ကဲ. . ငါလည်း ငါမရှိတော့ဘူး၊ မင်းမရှိတော့ဘူး။ ဒါ. . ကျမ်းစာအတိုင်း သရုပ်ဆောင်ရမှာ မဟုတ်လားဗျာ။

ကဲ. . ဒီလိုဆိုရင် မင်းလည်းမရှိတော့တဲ့အတွက် မင်းပိုင်တာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ငါလည်း ငါ မရှိတော့တဲ့အတွက် ငါပိုင်တာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ကဲ. . မင်း. . လက်ပတ်နာရီ ငါဖြုတ်ယူမယ်ကွာ. . ငါ. . . လူယူမယ်ကွာပေါ့. . ဟုတ်လား။ ဟာ မငဲ့မယား ငါ ငှားမယ်ကွာ. . ဟုတ်လား။ ကဲ. . ဒီလိုဆိုရင် မင်းကလည်းပဲ တခါတည်း



ငါကိုဘယ်လိုမှ ရန်မမူဘူးလား။ ငါကလည်းပဲ အဲဒီပစ္စည်းရပြီး သကာ  
လ၊ နောက်ထပ် အမှားအယွင်းတွေ မလုပ်ဘူးလား။ ကဲ. . အဲဒီ ဖြစ်ရပ်  
တွေကို ပြောစမ်းကွာ။ အဲဒီတော့ တို့က အဲဒီတရားကိုကျင့်လို့ ငြိမ်းအေး  
မှုကိုရမှာလား။ အဲဒီတရားဟာလူ့ငြိမ်းအေးမှုကိုဖော်ဆောင်တဲ့ဟာ  
ဟုတ်သလား။ သရုပ်ဆောင် ကြည့်ရမှာမဟုတ်လား။

ကျမ်းစာကို ငါတို့က လူ့အတွက်ဟောတဲ့ လူ့ငြိမ်းအေးမှုကို  
ဟောတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီကျမ်းစာကို ငါတို့ သရုပ်ဆောင်ကြည့်ရ  
အောင်ပါ။ လူမှာ. . သရုပ်တင်ကြည့်ရမှာပါ။ အဲဒီလို သရုပ်ဆောင်  
ကြည့်လို့ မညီပဲနဲ့ကို ဒီကျမ်းစာကို ဘုရားဟောလို့ လုပ်လို့ရှိရင်၊  
ဒီကျမ်းစာက၊ ဒီတရားသဘောက၊ သရုပ်ဆောင်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဗရုတ်  
ဘယက်ကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုရင် တို့ဘုရားကလည်းပဲ ဗရုတ်ဘယက်ကြီး  
ပြောတဲ့ ဘုရားကြီး ဖြစ်နေပါမယ်ပေါ့။ မင်းကိုးကွယ်တဲ့ဘုရားကို ဗရုတ်  
ဘယက်ကြီး ပြောတဲ့သူလို့ မင်းခံယူနိုင်မလား။ ဒီလိုပြောရမှာပဲဗျ နော်။

ပုံပြင်ကြီးနဲ့ ထုတ်ပြတယ်

အမှန်က ဒီလိုမှမပြောတတ်ရင်ကတော့ အမယ်. . . . .  
ငဲ့ကို ခံရတော့တာဗျ။ ကျုပ်တို့လည်း ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလိုပဲ ငဲ့ခံ  
ခဲ့ရတာ အများကြီးပဲ. . ဟုတ်လား။ ဒါ. . ဘုရားဟောကွ၊ မင်းမယုံဘူး  
လားဆိုတော့၊ ပုံပြင်ကြီးနဲ့ ထုတ်ပြတယ်။ အခုကျတော့ ကျုပ်တို့က  
သိသွားပြီ။ ဟ. . ဘုရားက တရားဟောတယ်ဆိုတာ ဘာရည်ရွယ်ချက်  
နဲ့ဟောတာလဲ။ ဟုတ်လား။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဟောတာလဲ။ လူတွေ  
အကျိုးဖြစ်ဖို့၊ လူတွေစီးပွားဖြစ်ဖို့၊ လူတွေချမ်းသာဖို့ ဟုတ်လားဗျာ။  
'သုခါရ၊ ဟိ တာရ ' နဲ့ သေသေခြာခြာ ဘုရားကနေပြောတယ်ဗျာ။  
အဲသလိုဆိုတော့ မင်းဟာက စီးပွားဖြစ်မှာလား။ ဘုရားဟောခဲ့တယ်

ဆိုတဲ့တရားကို သရုပ်ဆောင်ကြည့်မယ်၊ သရုပ်ဖော်ကြည့်မယ်၊ လူပေါ်မှာ ကပ်ကြည့်မယ်။ ကပ်ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် ရှင်းနေတာပဲဗျာ . . နော်။

ဒီလိုကပ်ကြည့်လိုက်လို့မှ ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆိုရင်၊ အဲဒီလို ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ဗရုတ်သုက္ခကြီးကို ဘုရားက ဟောခဲ့တာလား။ မင်းတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားက အဲဒီလို ဗရုတ်သုက္ခကြီးကို ပြောတဲ့ အစားထဲ ကလား။ ဆင်ခြင်နေဖို့တော့ ပြောရမှာပဲ။ အဲဒီတော့ ပြောရမယ်ဆိုရင် တော့ ကျုပ်တို့က ဓမ္မပိုဒ်တစ်ခုခုကို ကျမ်းစာကိုးတယ်ဆိုပြီးတော့ အထောက်အကိုးကြီးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ အဲဒါ ဘာသာရေးမှာ နောကျေနေ အောင်လုပ်တဲ့ လုပ်ကွက်တွေနော်။ ဘာသာရေးကတော့ တကယ့်ကို ကိုယ်ပြောဆိုတဲ့ စကားတစ်ခု၊ ဒါလည်း အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်ပြီး ကျုပ်ပြော လာတာနော်။

အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်ဆိုတာ၊ အဘိဓမ္မာဆိုတာက ဘုရားဟောတဲ့ ဓမ္မဘောင်အတွင်းထဲကနေပြီးတော့ ကိုယ်ကနေ ချဲ့လည်းပြောချင် တယ်။ ချဲ့လည်း ပြောတာလည်းပဲ ပြောချင်ပြောမှာပဲ။ ဟုတ်လားဗျာ နော်။ သူများတစ်တွေလည်း ချဲ့ပြောတာလည်း ကြားရင် ကြားမှာပဲ။ ချဲ့ပြောတာလည်း ကြားရင် ကြားမှာပဲ။ ဓမ္မဘောင်နဲ့တော့ ဝင်ရမှာပဲ။ ဓမ္မဘောင်ဆိုတာ ဘာတွေလည်းလို့ ဆိုတာကတော့ ကိုယ်သိပြီးသား ဖြစ်ရမှာပေါ့လေ။ ဓမ္မဘောင်ဆိုတာ ဘာတွေလည်းဆိုရင် လူ ငြိမ်းချမ်း တာလည်း ဖြစ်ရမယ်။ လူငြိမ်းချမ်းအောင် ကျင့်တာလည်းဖြစ်ရမယ်။ လူမငြိမ်းချမ်းတာတွေကို သင်ခန်းစာယူတာလည်း လုပ်ရမယ်။ လူ မငြိမ်းချမ်းတာတွေအပေါ်မှာ တွယ်တာစွဲမက် နေတာတွေလည်းပယ်ရ မယ်။ ဒါဓမ္မဘောင်လေးပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကလည်း အရိယသစ္စာ ဘောင်လေးပဲ မဟုတ်လားဗျာ . . နော်။

## ကျမ်းကိုးတယ်ဆိုတာ

ဒီဓမ္မဘောင်လေးနဲ့ ညီညွတ်တဲ့ဟာဆိုရင်တော့ ပြောမှာပဲ။ ချဲ့ပြီးပြောချင်လည်း ပြောမှာပဲ။ ချဲ့ပြီး ပြောချင်လည်း ပြောမှာပဲ။ ကောင်းပြီ. . . . ။ အဲဒီလို ချဲ့ပြီးတော့၊ အဲဒီလို ချဲ့ပြီးတော့ရော ကျမ်းစာနဲ့ ညီညွတ်ပါ့မလား။ နောက်အပိုပေါ့ဗျာ။ ဘာသာရေးက ကျမ်းစာတအားကိုးတယ်။ ဘုရားကို တအား အားကိုးတယ်။ ဘုရားကို တအား အားကိုးတာကို ကျုပ်ကဖြင့် ပြောင်ချင်ပါတယ်၊ လှောင်ချင်ပါတယ်၊ သရော်ချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင်. . ကိုယ့်မှာ ဘာမှ အားမရှိပဲကိုး။

ခလေးကလေးတွေ၊ ခင်ဗျားတို့ သားသမီးကလေးတွေ၊ သူများသားသမီးနဲ့ ရန်ဖြစ်တာ သူတို့က မနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်တုန်းဆိုဖအေတိုင်မယ် လုပ်တာမဟုတ်လား။ အမေတိုင်မှာနဲ့ လုပ်တာနော်။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လိုက်ဖြစ်လိုက် အဖေတိုင်မှာ၊ ဘာဖြစ်တယ်ဆို အမေတိုင်မှာဆိုရင် အင်မတန်ချူခြာတဲ့ ကလေးကလားပဲလို့ ဒီလိုပဲ ပြောရမှာ မဟုတ်လား။ ဘာသာရေးသမားတွေလည်း ဘာတရားဟောကွ၊ ဒါ ဘယ်ကျမ်းစာထဲမှာ ပါတယ်ကွဆိုတာ . . သူတို့ကတော့ လူကြီးလူကောင်းကြီးတွေလို့ ထင်တယ်နော်. . . ။ ကျမ်းကိုးတယ် ဆိုတာ . . . တကယ် ချူချူခြာ ခြာ ကလေးကလားတွေလို့ ဒီလိုပြောရမှာနော်. . ဟုတ်လား။

တကယ် ခင်ဗျားတို့ပြောနေတဲ့ စကားဟာ ကျမ်းထဲမှာ ပါမှမဟုတ်ဘူး၊ လူမှာတပ်ဆင် ကြည့်. . ။ သိပ် သရုပ်ပေါ်တယ်ဆိုရင် ဒါ. . ခင်ဗျားတို့ဟာ ဟုတ်တာပဲ။ ဘယ်သူပြောတဲ့ စကားဖြစ် ဖြစ်၊ ဘယ်လောက် ရွှေစာလုံးကြီးတွေနဲ့ ချပြီးသာလ၊ ရွှေပေလွှာကြီးပေါ်မှာ ပါလာတဲ့စကား ဖြစ် ဖြစ်၊ လူမှာသရုပ်ဆောင်ကြည့်လို့၊ လူပေါ်မှာ

တင်ကြည့်လို့၊ လူပေါ်မှာလုပ်ကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ဒါ. . . အလကား စကားပဲဗျ။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။

ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ရှေးက ရှေးကျမ်းစာတွေဖတ်တယ်။ အမယ်လေး ပီယဆေးတွေလည်း တွေ့တယ်။ ကာယဆေးတွေလည်း တွေ့တယ်။ တုတ်ပြီး၊ ခါးပြီးတွေပေါ့။ လုပ်လိုက်ရတာ ကျုပ်တို့ဖြင့် တခါတည်း ပီယဆေးတွေလည်း တခါမှမဖြစ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဖြင့် အဲဒီလိုနဲ့အင်းကွက်တွေ ချရတယ်လို့၊ ကာယဆေးတွေလည်း ကျုပ်တို့ဖြင့်လုပ်လိုက်ရတာတခါတည်းကိုယ့်ကိုယ်ကို တခါတည်း . . . အပ်ကလေးနဲ့ထိုးရင်တောင် . . ပေါက်တာပဲဗျ။ နာတာပဲ။ ကာယဆေးတွေလုပ်တာပေါ့ဗျာ။

ဆိုလိုတာကတော့ ဘယ်လောက်ပဲ ကျမ်းစာကြီးက ညွှန်းနေနေ. . . လုပ်ကြည့်လို့ မဟုတ်ဘူး ဆိုရင်တော့ ဒါကြီးကို ကျုပ်တို့ သိမ်းပိုက်ထားလို့ ကောင်းပါ့မလားဗျာ။ အဲဒီတော့ ကျမ်းစာကို အားမကိုးပဲ၊ ဒါမှမဟုတ်လို့ရှိရင် ဘုရားကို အားမကိုးပဲ၊ ပစ်ပယ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကျမ်းစာကိုလည်း ပစ်ပယ်တာလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဘုရားကို ပစ်ပယ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ဘာကို အားကိုးရမလဲဆိုရင် လုံးဝသရုပ်ဖော်ကြည့်ရမယ်။ အဲဒီ ကျမ်းစာထဲက ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ၊ တစ်ဖက်နဲ့ စကားပြောလို့ရှိရင် သရုပ်ဖော်ကြည့်ရမယ်။ သရုပ်ဖော်ကြည့်လိုက်လို့၊ သရုပ်ဆောင်ကြည့်လိုက်လို့ အခုန ပြောခဲ့တဲ့ သစ္စာလေးချက်ပေါ်မှာ ဝင်တယ်ဆိုပါတော့ ဆိုက်ရောက်စရာ ငြိမ်းအေးတာလည်း ပါတယ်။ ပယ်ရှားစရာလည်းပဲ ပါတယ်။ သင်ခန်းစာ ယူရမယ့် အကွက်လည်းပါတယ်။ ကိုယ့်အနေနဲ့ လေးကျင့် ပွားများရမယ့် အကွက်လည်းပါတယ်။ သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွားပေါ့ ဗျာ. . နော်။

အဲဒီ အချက်လေးချက်ဟာ တကယ့်ကို ပုံမှန်တယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒါ. . ကျုပ်တို့ ရှိသေရမှာပဲ။လေးစားရမှာပဲ။ ဒါတွေပါသလားလို့

သူတို့တရားဆိုတဲ့ဟာကို၊ တင်ပြလာတဲ့သဘောဓမ္မကို ကျုပ်တို့တပ်ဆင်ကြည့်ရမှာပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ အဲဒီလို ကျုပ်တို့ဖြင့် အောက်မေ့တယ်. . ဟာ. . လို့. . တို့ဗုဒ္ဓ တရားရဲ့ ဂုဏ်ရည်တွေထဲမှာလည်း . . လို့။ သွက္ခာတော၊ ဟုတ်လား။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ အကာလိကော . . ဒါတွေက ဂုဏ်ရည်တွေပဲ မဟုတ်လား။

သွက္ခာတော. . . ဘယ်သူမှ ကဲ့ရဲ့လို့မရဘူး။ ဘယ်သူမှ ရှုတ်ချလို့ မရဘူး။ တကယ်ကောင်း တယ်. . . ဘုရားတရားက. . ။ ဟုတ်တာပေါ့. . . ခုခင်ဗျားတို့ အခုတရားလေးကို စကားပြောကြည့်ပါလား။ တကယ့်ကို တရားလေးစကားပြောကြည့်၊ ခင်ဗျားတို့ တရားက ဒါတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်သူမှ ကဲ့ရဲ့လို့မရဘူး။ ဘယ်သူကမှ ငြင်းဆန်လို့၊ ခေါင်းခါလို့ မရဘူးဖြစ်ရမယ်။ ဒါ သွက္ခာ တ. . ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတာ။ သန္နိဋ္ဌိကော. . ကိုယ်တိုင်မြင်နိုင်တယ်။ အကာလိကော. . . အခါမရွေး ကျုပ်တို့က လုပ်ဆောင်လို့ရတယ်။ ဧဟိ ပဿိကော. . ဟော. . သူများ ပြလို့ရတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်နိုင်တယ်၊ သူများလည်း ပြလို့ရတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ရှောက်သီးလို့ ကျုပ်ကပြောတယ်။ ကိုယ်ကလည်း ရှောက်သီးလို့သိ တယ်။ ဟော. . ပြတာကို ကြည့်ရတဲ့သူကလည်း ဒါရှောက်သီးလို့ သိသွားတယ် မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါဆို. . ရှောက်သီးလို့ဆို တဲ့စကားကို ဘယ်သူကနေ ကဲ့ရဲ့မလဲ။ ဂုဏ်ရည်တွေက ညွှန်းထားပြီး၊ ဂုဏ်ရည်တွေရောက်တဲ့ အကြောင်းပြောပါတယ်။ အဲဒီတော့. . ဟာ. . . တို့ အကိုးတွေ တကယ်မလိုဘူး. . လို့။ တို့ဘုရားရဲ့ တရားရဲ့ ဂုဏ်ရည်တွေထဲမှာလည်းပဲ အကိုးတွေ မလုပ်ဖို့ တော်တော်ကြီးပြောတယ်ပေါ့။ အကိုးတွေက ဘာသာရေးသမားတွေကို ခြေရှုပ်စေတဲ့ဟာပေါ့. . နော်။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့တစ်တွေလည်းပဲ အကိုး အားမကိုးနဲ့လို့

ကျုပ်တို့က ပြောချင်တယ်။ ဘာအားကိုးရမလဲဆိုရင် လူ့အမှန်တရားပဲ အားကိုးရမှာပဲ ။ လူမှာအကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမရှိဘူး လား။ လူ မှာ တကယ်ကျင့်ဆောင်ပွားများဖို့အတွက် ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား။ လူမှာပယ်လို့ မကောင်းတဲ့ဟာတွေ ပယ်ဖို့ ဟုတ်သလား၊ မဟုတ်ဘူး လား။ ဒါတွေ ကျုပ်တို့ကြည့်ရမှာပဲ။ ဒါတွေ သစ္စာဘောင်နဲ့ ဝင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် ကျန်တဲ့ တရားဓမ္မတွေကတော့ ဘုရားဟောခဲ့သည်ဖြစ်စေ၊ မဟောခဲ့သည်ဖြစ်စေ အတူတူပဲ။ ဘုရားမဟောခဲ့တဲ့ဟာဆိုရင် အဘိ ဓမ္မ၊ ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ဟာဆိုရင် ဓမ္မ။ အတူတူပဲနော်။ ဓမ္မနဲ့ အဘိဓမ္မ ကလည်း . . . နော်။

### နိဇုံးချုပ်

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ဒီကနေ့ အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့လို့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာတွေက သတ်မှတ်ကြတယ်။ ဒီကနေ့လည်း ခင်ဗျားတို့ကလည်းပဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကမွေးဖွားလာတဲ့ သူတွေ ဆိုတော့၊ အဲဒီ အငွေ့အသက်တွေလည်း မကင်းသေးတာဆိုတော့ ဒီ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကို အဘိဓမ္မာနေ့လို့ပဲ ကျုပ်တို့ကပြောရမှာပေါ့ နော်။ အဲဒီတော့ ဒီအဘိဓမ္မာနေ့မှာ ကျုပ်တို့က အဘိဓမ္မာနဲ့ စပ်ပြီး တော့ အမြင်ပေါ့နော်။ အဘိဓမ္မာနဲ့စပ်ပြီးတော့အမြင်ဆိုတာက အဘိ ဓမ္မာဆိုတာတွေရဲ့ ဘယ်ဟာအမှန်၊ ဘယ်ဟာအမှား။ ဟုတ်လားဗျာ။ ဒါတွေကိုရယ်၊ အဘိဓမ္မဆိုတာ ဘာနဲ့ မှတ်ကျောက်တင်သင့်တယ်လို့ ဆိုတဲ့ဟာပေါ့နော်။ အဘိဓမ္မကိုသက်သေနဲ့မှတ်ကျောက် မတင်ရဘူး လို့ဆိုတာ ကျုပ်ကပြောနေတာနော်။

အဘိဓမ္မကို ဘာနဲ့ မှတ်ကျောက်တင်ရမလဲဆိုတော့ တကယ့် ကို လူမှာဖြစ်နေတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ သရုပ်ဆောင်ကြည့်တာနဲ့ပဲ ကျုပ်တို့

က လုပ်ဆောင်ရမယ်။ ဟုတ်လားဗျာ။ ဒီသရုပ်ဆောင်ကြည့်တာနဲ့ပဲ လူတိုင်းလည်း သိနိုင်တာဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာကို အထူးအားဖြင့် သဘာဝနယ်လွန် ကြီးတွေနဲ့. . ဟာ. . . ဒါ. . . တန်ခိုးတော်အရဖြစ် တာ။ ဒါက ပါရမီအရဖြစ်တာ. . ။ ဒါ သဘာဝနယ်လွန်ကြီးတွေ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါတွေနဲ့ သက်သေမထူကြပါနဲ့. . ဒီတရားဓမ္မကို။ ဒါတွေနဲ့ သက်သေထူတဲ့ တရားဓမ္မတွေဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တကယ် ဓမ္မ ဂုဏ်ရည် မမြောက်ပါဘူး။

အဘိဓမ္မတွေကိုလည်း အဲဒီလိုနည်းနဲ့ သက်သေထူပြတဲ့ ဟာတွေဆိုရင်ဖြင့်၊ ခင်ဗျားတို့က နေပြီးတော့ သရုပ်ဆောင်ပြတာနဲ့ အစားထိုးပြီးတော့ လက်ခံလိုက်ကြပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ ဒါဆို ရင်တော့ဗျာ. . . ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ အဘိဓမ္မအခါတော်နေ့နဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ သက်ဆိုင်တဲ့ အဘိဓမ္မအကြောင်းဆိုင်ရာ ပြောဆိုချက်ကို ခင်ဗျားတို့၊ ကျုပ်တို့က နိဂုံးချုပ်ကြရအောင်. . နော်။ ဒါလေးတွေလည်း ခင်ဗျားတို့ သုံးလောက်၊ စွဲလောက်တဲ့အဖြစ်ဆီကို ရောက်မှာပါပဲ။

အဲ. . ဒါကလေးတွေကို ခင်ဗျားတို့က သုံးလောက်၊ စွဲလောက် တဲ့အထိ ရောက်တယ်ဆိုရင် သုံးစွဲပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ ချမ်းသာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေလို့ ကျုပ်ကဆန္ဒပြုရင်း ဒီမျှနဲ့ပဲ နိဂုံးချုပ်ပေးကြ ရအောင်. . . . သာဓုခေါ်ပေးကြ. . . . . ။

( သာဓု . . . . . သာဓု . . . . . သာဓု )

၁၃-၁၀-၁၉၉၀ တွင် ဟောကြားသည့် အဘိဓမ္မာဆိုတာ တရားပြီး၏။

ဓမ္မဆိုတာ ဘုရားဟောတဲ့တရား။

အဘိဓမ္မဆိုတာ က

အဲဒီ ဘုရားဟောတဲ့တရားကို

ဖိုကျယ်အောင်တို့၊

ဖိုကျဉ်းအောင်တို့ပေါ့လေ။

အဲဒီလိုမျိုးလုပ်တာကို

အဘိဓမ္မလို့ ဒီလို ခေါ်တယ်။